

SEPT 21-26, 2012 DIVADELNÁ NITRA

INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL
MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL

vina / nevina
guilt / innocence

**POD ZÁŠTITOU MINISTRA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY MAREKA MAĎARIČA,
PREDSEDU NITRIANSKEHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA MILANA BELICU
A PRIMÁTORA MESTA NITRA JOZefa DVONČA**

**UNDER THE AUSPICES OF MINISTER OF CULTURE OF THE SLOVAK REPUBLIC MAREK MAĎARIČ,
MILAN BELICA, THE CHAIRMAN OF THE NITRA SELF-GOVERNING REGION
AND JOZEF DVONČ, MAYOR OF THE CITY OF NITRA**

FESTIVAL PRIPRAVILI

FESTIVAL PREPARED BY

Hlavný organizátor / Main Organiser

Asociácia Divadelná Nitra / Association Divadelná Nitra

Hlavní spoluorganizátori / Main Co-organisers

Divadelný ústav, Bratislava / Theatre Institute, Bratislava

Divadlo Andreja Bagara v Nitre / Andrej Bagar Theatre in Nitra

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre / Karol Spišák Old Theatre in Nitra

Nitriansky samosprávny kraj / Nitra Self-governing Region

Mesto Nitra / The City of Nitra

Spoluorganizátori / Co-organisers

Agrokomplex – Výstavníctvo, Antikvariát s Libressom pod Vŕškom, Archeologický ústav SAV, Centrum voľného času Domino, Filmový klub Nitra, GLO caffé, Irish Times Pub, Krajská knižnica Karola Kmetka, Krajské osvetové stredisko, Lemuš – združenie, Materské centrum Klokanček, Mestské služby, Nitrianska galéria, Občianske združenie Artéria, Občianske združenie tab_lab, Ponitrianske múzeum, Slovenská polhospodárska univerzita, Slovenský skauting – 44. zbor Egrešov, Súkromné základné umelecké školy: Ars studio, Art Pegas, Ateliér Médea, Helleny Madariovej, Tralaškola; Súkromné konzervatórium v Nitre, Trafáčka – výstavný priestor v Nitre, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Veolia Transport Nitra a.s., Základná umelecká škola J. Rosinského v Nitre

Akadémia umení v Banskej Bystrici, Asociácia súčasného divadla, Čerstvé ovocie n.o., Kultúrny kontaktný bod Slovensko, Rozhlas a televízia Slovenska, Štátne divadlo Košice, Združenie divadelníkov na Slovensku

Riaditeľ festivalu / Director of the Festival

Darina Kárová

Umelecká rada / Artistic Board

pre zahraničné divadlo / for foreign theatre:

Maja Hriešik, Martina Vannayová, Ján Šimko, Miro Zwiefelhofer

kurátor programu slovenského divadla / curator of the Slovak theatre programme:

Marián Amsler

Konzultanti a spolupracovníci / Consultants and Cooperators

Martin Bernátek (CZ), Sven Åge Birkeland (NO), Dorota Buchwald (PL), Martina Černá (CZ),

Marina Davydova (RU), Roman Dolzhanskyi (RU), Jean-Claude Fall (FR), John Freedman (RU),

Ian Herbert (UK), Sylvia Huszár (HU), Nikolay Iordanov (BG), Thomas Irmer (DE), Vaidas Jauniškis (LT),

Ott Karulin (EE), Massimo Marino (IT), Ivan Medenica (SR), Helena Meloni (FI), Cristina Modreanu (RO),

Marusia Nikitiyuk (UA), Kamelia Nikolova (BG), Lars Seeberg (DK), Dana Silbiger (UK), Kjetil Skoeien (NO),

Sergey Tereshin (RU), Asen Terziev (BG), Phillip Thorne (UK), Andrea Tompa (HU), Željka Turčinović (HR),

Marianne Vejtíšek (AT), Rok Vevar (SI)

21. ročník. Vstup do tretieho desaťročia. Sústredené úsilie zakaždým objaviť niečo nové, preniknúť hlbšie k podstate. Podporovať myšlenie a toleranciu k inakosti. Klášť znepokojivé otázky – odkiaľ prichádzame, kam smerujeme. Neustrnúť.

10 krajín Európy, 13 inscenácií – všetko súčasné texty, často vytvorené priamo pre inscenáciu na spôsob autorského divadla, na základe výskumu v teréne a dobových dokumentov, inšpirované autentickými ľuďmi. Súčasnosť – minulosť. V rovine politickej aj intímnej osobnej. Vina / nevina. Ako konštatovanie aj otázka. Prelomové ľudské situácie, nenápadné, nebezpečné javy. Rôzne podoby viny, rôzne príbehy. Iné príbehy. Iné, než tie, ktoré každodenne konzumujeme prostredníctvom médií. Udať blízkeho svojho, spolupracovať s tajnou políciou, nectiť si život ani smrť, upadať do chudoby – materiálnej, citovej, mravnej.

Divadlo závažných tém, ale nie nevyhnutne vážne. Aj humor – sarkastický alebo láskavý, aj hudba – občas živá, aj tanec či video. Na hranici žánrov, v mravnej dileme. Zásadné posolstvá tvorcov, prevažne mladých – dominujú narodení v 70. rokoch. 8 režisériov či režijných tímov, ktorí na Divadelnej Nitre ešte neboli. Účasť v 2 medzinárodných produkciach. Vlastný medzinárodný projekt s účasťou 6 krajín.

Nielen divadlo, ale aj film, výtvarné umenie, hudba, literatúra, nové médiá. Multimúzické podujatie. Vyše 70 akcií sprievodného, pracovného a vzdelávacieho programu. Nová koncepcia pouličných aktivít – iné_námestie.

Deti i seniori, Rómovia i bieli, hendikepovaní i bezdomovci. Inakosť.

Stretnutia, diskusie, tvorivé dielne. Konfrontácie, inšpirácie. Profesionáli, amatéri. Veľa dobrovoľníkov. Rozmer regionálny i medzinárodný.

Vzrušujúce umenie pod egidou ryby, ktorá mlčí.

Medzinárodný festival Divadelná Nitra 2012. Vitajte!

Darina Kárová

The 21st edition. Entering the third decade. A continuous, concentrated effort to discover something new, penetrate deeper into the essence. To promote thinking and tolerance to difference. To ask disturbing questions: „where are we coming from, where are we going to.“ Not to stagnate.

Ten European countries, thirteen stage productions – all contemporary texts, often made to measure for a specific staging in the spirit of the author's theatre, or written on the basis of field research and period documents, inspired by authentic people. The presence – the past. At the political as well as intimate personal level. Guilt / innocence an allegation as well as a question. Extreme human situations, inconspicuous, dangerous phenomena. Varied forms of guilt, miscellaneous stories. Different stories. Different from those we consume every day via the media. To denounce a fellow man, cooperate with the secret police, have no respect to life or death, fall deeper and deeper into poverty – material, emotional and moral.

A theatre dealing with serious topics but not necessarily in a serious way. Also humour – sarcastic or kind, also music – sometimes even live. Also dance and video. Bordering on the line between different genres, having a moral dilemma. These are the principal artists' messages. Predominantly young artists (the majority of them were born in the 1970's). Eight directors, or rather directors' teams, who have not been at the Divadelná Nitra yet. Participation in two international productions. Own international project with six participating countries.

Not only theatre, but also film, visual art, music, literature and the new media. A multi-muse event. More than seventy activities in the accompanying, working and educational programme. A new concept of street activities: „a different_square“.

Children and senior citizen, the Romanies and the white people, the handicapped and the homeless. Difference.

Meetings, discussions, creative workshops. Confrontations, inspirations. Professionals and amateurs, a host of volunteers. A regional as well as an international dimension.

A thrilling kind of art under the aegis of a silent fish.

The International Festival Divadelná Nitra 2012. Welcome!

Darina Kárová

MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL / INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL DIVADELNÁ NITRA 2012

Casový plán hlavného programu a vybraných podujatí / Schedule of the Main Programme and the Selected Events

Dátum / Date	Dňa podujatia / Kind of event	Titul / Title	Ceny / Prices
	miesto / venue		Normal € Profí € Maxi €
21 Šeptember Piatok / Friday	workshop Fotogaleria Trafáčka / Photogallery Trafáčka divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall show / show DAB – Štúdio / Studio	Open for Dance – workshop tanecnej kritiky Open for Dance – a dance criticism workshop otvorenie festivalu / the Festival Opening OTVORENI VŠETKÉMU / OPEN FOR EVERYTHING	vstup len pre účastníkov admission for participants only DF 15 11 6
22 Šeptember Sobota / Saturday	diskusia / discussion Meeting Point	Dosky 2012 Boards Awards 2012 Raijiky s... / The Breakfast with... > Constanza Macras – moderuje / presented by Maja Hriščík > Umelčka ráda festivalu o hlavnom programe DN 2012 / Artistic Board of the Festival on the Main Programme of DN Festival 2012	vstup na pozvánky admission by invitation DF 18.30 – 21.30 vstup volný admission free DF 10.00 – 11.00 vstup volný admission free DF 11.00 – 12.30 vstup volný admission free DF 13.00 – 14.50
22 Šeptember Sobota / Saturday	film SD – čítáreň / Reading Room divadlo / theatre DAB – Štúdio / Studio	ešteBák / The Confidant MRAKY / CLOUDS DVAJAV TWO TOM DOME / TWO IN YOUR HOUSE *diskusia / discussion – moderujú / presented by Andrea Cox (Nadácia Pontis), Martina Vannayová RU	vstup volný admission free CZ 11 9 6 vstup volný admission free CZ 11 9 6 vstup volný admission free HU 15 11 6
22 Šeptember Sobota / Saturday	diskusia / discussion Meeting Point	 ANAMNEZA / ANAMNESIS Raijiky s... / The Breakfast with... > Viktor Bodó – moderuje / presented by Martina Vannayová > Handa Göte – moderuje / presented by Miro Zwiefelhofer	 HU 18.30 – 20.30 vstup volný admission free HU 10.00 – 10.45 vstup volný admission free HU 10.45 – 11.30
23 Šeptember Nedela / Sunday	documentárny film DAB – Štúdio / Studio film UKF – Aula / Hall prezentácia projektu DAB – Štúdio / Studio	 Divadlo Svoboda / Theatre Svoboda Mama Gogo Paralelné životy... FÓRUM / Parallel Lives... FÓRUM Zknihy džunglí / From the Jungle Book	vstup volný admission free SK 12.00 – 13.35 vstup volný admission free SK 13.00 – 14.30 vstup volný admission free SK 13.35 – 17.00 SK 14.30 – 15.20
23 Šeptember Nedela / Sunday	divadlo / theatre DAB – Veľká sála / Hall	 SEDEM DNÍ DO POHREBU / SEVEN DAYS TO FUNERAL	 SK 11 9 6 vstup volný admission free RO 10 8 6
23 Šeptember Nedela / Sunday	divadlo / theatre SD – sála / Hall	 X MILIMETROVÝ KILOMETR X MILLIMETERS OUT OF KILOMETERS	 RO 17.30 – 18.45 RO 19.30 – 20.45

	<i>divadlo / theatre</i> SD – Tatra	Z knihy džunglí / From the Jungle Book	CZ	organizované predstavenie organised performance
	<i>diskusia / discussion</i> Meeting Point	Raňajky s... / The Breakfast with... > Gianina Čärbunariu – moderuje / presented by Miro Zwiefelhofer > knihy Divadelného ústavu / the books of the Theatre Institute – moderuje / presented by Vladislava Fekete	CZ	vstup volný admission free
	<i>stretnutie / meeting</i> Gio Caffe	Paralelé životy... MEETING / Parallel Lives... MEETING	CZ	vstup volný admission free vstup len pre účastníkov admission for participants only
	<i>film</i> SD – čítáreň / Reading Room	Kawasakiho ruža / Kawasaki's Rose	CZ	vstup volný admission free
	<i>divadlo / theatre</i> DAB – Štúdio / Studio	BUDE TO LEN HORŠIE A HORŠIE A HORŠIE, PRIATEĽU / IT'S GOING TO GET WORSE AND WORSE AND WORSE, MY FRIEND	BE	11 9 6
	<i>divadlo / theatre</i> SD – sála / Hall	PSOTA / POVERTY	SK	8 6 6
	<i>divadlo / theatre</i> SD Tatra	ZAJTRAJSIE VEČIERNKY / TOMORROW'S PARTIES * diskusia / * discussion – moderuje / presented by Ján Šimko	UK	12 10 6
	<i>divadlo / theatre</i> Gymnázium / Grammar School Párovská	Vojna profesora Klamma / Klamm's War	CZ	organizované predstavenie organised performance
	<i>diskusia / discussion</i> Meeting Point	Raňajky s... The Breakfast with... > Lisbeth Gruewz – moderuje / presented by Maja Hriščík moderuje / presented by Marián Amster	CZ	vstup volný admission free
	<i>film</i> UKF Aula / Hall	Miestnosť samovrahov / Suicide Room	CZ	vstup volný admission free
	<i>divadlo / theatre</i> SD – Tatra	ČIM VIAC NAS JE, TÝM RÝCHLEJŠE SI DOSIAHNEME CIEL / THE MORE OF US THERE ARE, THE FASTER WE WILL REACH THE GOAL	SI	10 8 6
	<i>divadlo / theatre</i> DAB – Veltá sala / Hall	III FURIÉ / III FURIES	PL	12 10 6
	<i>divadlo / theatre</i> Gymnázium / Grammar School Párovská	Vojna profesora Klamma / Klamm's War	CZ	organizované predstavenie organised performance
	<i>diskusia / discussion</i> Meeting Point	Raňajky s... The Breakfast with... > Janez Janša – moderuje / presented by Miro Zwiefelhofer > Marcin Liber – moderuje / presented by Ján Šimko > o Divadelnéj Nitre 2012 / about Divadelná Nitra 2012	CZ	vstup volný admission free
	<i>film</i> UKF Aula / Hall	V tme / In Darkness	CZ	vstup volný admission free
	<i>divadlo / theatre</i> DAB – Štúdio / Studio	POHANIA / PAGANS	SK	13
	<i>divadlo / theatre</i> DAB – Veltá sala / Hall	KUKURA	SK	12 10 6
				CZ 16.30 – 17.20 SK 19.30 – 21.10
				CZ 18.30 – 20.30 SK 10.45 – 12.30
				CZ 21.00 – 22.10* SK 10.55 – 12.25
				CZ 11.00 – 13.30 SK 13.00 – 14.50
				CZ 16.00 – 17.05 SK 19.30 – 20.35
				CZ 16.00 – 17.50 SK 19.30 – 21.20
				CZ 9.40 – 11.10 SK 10.00 – 10.45
				CZ 10.45 – 11.30 SK 11.30 – 13.30
				CZ 13.00 – 15.15 SK 16.30 – 19.00

SD – Staré divadlo Karola Špišáka v Nitre / Karol Špišák Old Theatre in Nitra, DAB – Divadlo Andreja Bagara v Nitre / Andrej Bagar Theatre in Nitra, UKF – Aula Univerzity Konštantína Filozofa / The Hall of University of Constantine the Philosopher

piatok 21. septembra 2012, 18.30 – 21.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky
Friday 21 September 2012, 18:30 – 21:00, Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, without intermission
diskusia / discussion: Raňajky s..., sobota 22. septembra 2012, 10.00 Meeting Point
Breakfast with..., Saturday 22 September 2012, 10:00, Meeting Point
jazyk: anglický, český, maďarský, rómsky; titulky: slovenské a anglické
language: English, Czech, Hungarian, Romany; subtitles: Slovak and English

OTVORENÍ VŠETKÉMU OPEN FOR EVERYTHING

Constanza Macras a / and DorkyPark, Berlin, NEMECKO / Berlin, GERMANY

rézia a choreografia / direction and choreography: **Constanza Macras**

dramaturgia / dramaturgy: **Carmen Mehnert**

<http://www.dorkypark.org>

účinkujú / cast: **Emil Bordás** (HU), **Hilde Elbers** (NL), **Anouk Froidevaux** (CA), **Fatima Hegedüs** (HU), **Ádám Horváth** (HU),
László Horváth (HU), **Hyoungh-Min Kim** (KR), **Denis Kuhnert** (DE), **Viktória Lakatos** (HU), **Zoltán Lakatos** (HU),
Iveta Millerová (CZ), **Elik Niv** (IL), **János Norbert Orsós** (HU), **Monika Peterová** (CZ), **Rebeka Réai** (HU),
Markéta Richterová (CZ), **Ivan Rostás** (HU), **Magdalna Rostás** (HU), **Viktor Rostás** (HU), **Yeri Anarika Vargas** (MX)
hudobníci / musicians: **Marek Balog** (SK) / **Gitans**: **Milan Demeter** (CZ), **Milan Kroka** (CZ), **Jan Surmaj** (CZ), **Petr Surmaj** (CZ)

scéna / stage design: **Tal Shacham**

kostýmy / costume design: **Gilvan Coêlho de Oliveira**

foto a video / photos and video: **Manuel Osterholt, Constanza Macras**

svetlá / light: **Sergio de Carvalho Pessanha**

zvukový technik / soundtechnician: **Ondřej Juráš**

javiskový technik / stage technician: **Welko Funke**

rekvizitár / costume and props technician: **Marcus Barros Cardoso**

asistenti režiséra / assistants to director: **Annika Kuhlmann, Joao Victor Toledo**

asistent scénografa / assistant stage design: **Juliette Collas**

asistent kostyméra / assistant costume design: **Magdalena Emmerig**

manažérka produkcie DorkyPark / production manager DorkyPark : **Katharina Wallisch**

produkčná asistencia DorkyPark / production assistance DorkyPark: **Sophia Roma Weyringer**

tourmanager: **Ricardo Frayha**

manažérka produkcie Budapešť / production manager Budapest: **Zsuzsa Berecz**

tlmočník / interpreter: **Ármin Szabó-Székely**

koordinácia projektu Goetheho inštitút / project coordination Goethe-Institut: **Marta Lajnerová**

v spolupráci / in collaboration with Workshop Foundation. **Folklore skirts by Romani Design**

produkcia: **Constanza Macras|DorkyPark a /and Goethe-Institut**

koprodukcia / co-production: **Wiener Festwochen, New Stage of National Theatre Prague, Trafó House of Contemporary Arts Budapest, International Theatre Festival Divadelná Nitra, Hebbel am Ufer Berlin, Kampnagel Hamburg, HELLERAU – European Centre for the Arts Dresden, Dansens Hus Stockholm and Zürcher Theater Spektakel.**

s podporou / supported by the **Capital Cultural Fund, the Governing Mayor of Berlin – Department for Cultural Affairs and Open Society Foundations** – with contribution of **The Arts and Culture Program of Budapest**

Starý rozheganý žigulič plný ľudí tváriac sa ako mercedes, mince vypadávajúce z vreciek, umelé kvety, pestré sukne, Djelem djelem, terénni pracovníci, hudba a spev, to je len časť zo znamu najotrepanejších klišé, ktoré si možno vybaviť, keď hovoríme o Rómoch. Čo tak z týchto klišé poskladat predstavenie a rovno s Rómami a prizvať si k tomu svetoznámeho umelca, aby s týmto "rodenými" tanecníkmi a "rodenými" lúzrami naštudoval tanecné predstavenie? Goetheho inštitút Praha práve toto urobil. Po mesiacoch terénnych výskumov a výbere účastníkov v Maďarsku, Českej republike a na Slovensku sa v Berlíne pôsobiaci choreografa argentínskeho pôvodu Constanza Macras oboznámila nielen s tým, kym sú alebo čím by chceli byť Rómovia. Zistila najmä, čím by ostatní chceli, aby sa Rómovia stali. A preto sa rozhodla, že nebude robiť poučné divadlo, ktoré vyvolá iba ak falošný súcit, ale že sa pokúsi zúčastneným vytvoriť priestor na to, aby získali sebadôveru byť tými, ktorí sú, a aby si mohli aspoň položiť otázku, čím by chceli byť.

Macras inscenáciou *Otvorení všetkému* nerobí politické gesto, rovnako ako ho nerobila ani vo svojich predošlých projektoch *Hell on Earth* (*Peklo na Zemi*) a *Scratch Neukölln* (*Drsný Neukölln*), v ktorých pracovala s mládežou z problematických berlínskych štvrtí. Nezostáva však tragickej udalostiam z dejín a prešlapom súčasnej európskej politiky nič dlžná, a preto necháva zaznieť slogan vypočítavosti Rómov, ktoré politici a médiá trúsia bez rozdielu v západnej a strednej Európe, sociologické štatistiky, ktoré sprevádzajú všetky pokusy "vyriešiť" problém neprispôsobivých občanov alebo citlivu odkazuje na príklady z umenia, keď boli Rómovia zneužití. Napríklad vo filme *Tiefland* (*Nízina*) Leni Riefenshtal, do ktorého režisérka použila na komparz Rómov z nacistických táborov, pričom mnohí z nich následne putovali do Osvienčimu.

Hoci v inscenácii *Otvorení všetkému* zaznievajú autentické príbehy účinkujúcich, Macras nerobí dokumentárne divadlo, antropológický výskum ani moralitu. Nezaujímajú ju vinníci a obete. Zaujímajú ju iba ľudia. Každý jednotlivec zvlášť. Vzniká tak kompozícia voľne radených obrazov, príbehy jednotlivých účastníkov zaznievajú v sprievode hudby naživo hranej rómskou kapelou Gitanes. Neustále sa meniaci nálade – od surreálnej cez komickú k clivo-melancholickej. Súkromné odhalenia striedajú kompozične a tanecne komplikovanějše obrazy. *Otvorení všetkému* sa nesie v štýle najlepších predstavení Constanzy Macras – o zložitých a smutných príbehoch hovorí akoby mimochodom, so zámerne popovo-dekadentným ľahkonohým režijným prístupom, ktorý vzbudzuje dojem, že my všetci dokážeme ťať otvoreni všetkému a bez potreby vytvárať medzi sebou hranice.

Maja Hriščík

Názov *Otvorení všetkému* je slibom i požiadavkou zároveň.
Choreografia sa musí otvoriť a upustiť od zaužívaných štruktúr.
Nehľadá agresívne konfrontácie kultúr, ale otvorený rozhovor, výmenu, pri ktorej sa obe strany zblížiajú, ale zachovávajú si možnosť zostať sebou samými. Symbioza je jej rovnako cudzia ako násilné strety. Od svojich tanecníkov očakáva to isté: odhodlanosť nechať iných prísť bližšie, otvoriť sa a rozprávať o problémoch, ktoré sprevádzajú ich národ. (...) Spoločná reč medzi kultúrami

sa paradoxne skrýva v predsudkoch, ktoré proti sebe pocitujú. Či už rómsky folklór, flamenco alebo popmusic, všetko sa stáva súčasťou príbehu prenasledovania, opakovanych nedorozumení a sociálneho odcudzenia. Macras sa snaží ukázať spájajúce v rozdelujúcom, v stereotypoch, ktoré so sebou nesú tanecníci, ako aj diváci."

Alexander Pleschka, Die Zeit Kultursommer 2012

Folklor a legendy, pestré sukne, Carmen a vzlykajúce husle, sloboda a dobrodružstvo, česť a okrúhle náušnice – naše klišé sú romantické, v horšom prípade zákerné – zlodeji, lenivci, spodina. Macras proti tomuto chce postaviť moderný obraz, ktorý búra hranice – tie v dedinách aj v hlavách. „Vezmi si život do vlastných rúk. Ty sám si zař zodpovedný.“

Renate Klett, Bilder und Zeiten, Frankfurter Allgemeine Zeitung

Otvorení všetkému je cestou komplikovaným životom v rómskych komunitách. Ale Macras ich neberie iba ako „problémové prípady“, pretože tým by ich zase iba ohraňovala a vyuľovala zo spoločnosti. Prídava k nim vynikajúce tanecné kvality. Nesnaží sa rómsku kultúru ani konzervovať, ani vyjasniť. Tak vzniká bláživný mix cigánskeho folklóru, hip-hopu, flamenga a súčasného tanca. Je zábavné sledovať, ako Rómovia a performeri DorkyPark hľadajú na javisku spoločnú reč vo forme tanca. A napriek všetkej nemotornosti je to aj veľmi dojímavé.

Sandra Luzina, Tagesspiegel

An old, rickety Lada pretending to be a Mercedes full of people, coins falling out of pockets, artificial flowers, colourful skirts, the Romany anthem Djelem djelem, social workers, music and singing, these are just a few worn-out clichés that come to mind when talking about the Romanies. How about putting all these clichés together and create a performance with the Romanies themselves and invite a famous artist to rehearse a dance show with these talented dancers and born losers? The Goethe Institut in Prague has done just that.

Following the months of field research and selection of participants in Hungary, the Czech Republic and Slovakia, Constanza Macras, a choreographer of Argentinian origin currently active in Berlin has made herself familiar with the Romanies, who they are or what they themselves would like to be. She was also interested to find out what the others would like the Romanies to be. And, therefore, she decided not to go for a mentoring theatre which can induce only a false sentiment but try to create a space for the participants so that they could increase their self-confidence and become themselves, or at least, be able to question what they would like to be.

With her performance *Open for everything* Macras is not canvassing for a political gesture, she did not do so either in her previous projects *Hell on Earth* and *Scratch Neukölln*, in which she worked with the youth from troubled Berlin neighbourhoods. That does not mean that she turns a blind eye to the tragic events from the history and the faux pas of the present European politics. This is why she lets sound the slogans

about the cunningness of the Romanies that the politicians and the media are scattering about in western and also central Europe, sociological statistics that are accompanying all these efforts to "solve" the issue of inadaptable citizens or sensitive references to examples from the arts world showing how the Romanies were abused. For example, the film *Tiefeland* (Lowlands) by Leni Riefenstahl, in which the director engaged the Romanies from the Nazi camps as background actors. Many of them were later sent also to Oswiecim.

Although the performance *Open for Everything* gives space to authentic stories told by the participants, Macras is neither aiming at a documentary theatre and an anthropological research nor morality. She is not interested in the culprits and the victims. She is interested only in people. Each individual separately. In this way we get a composition of freely associated scenes, in which the stories of individual participants are told at the background of live music played by the Romany band Gitanes in a constantly changing mood – starting with surrealistic, through comical to nostalgic and melancholic. Private revelations are alternated with more complicated compositions and dance scenes. *Open for Everything* is made in the category of the best performances by Constanza Macras – she talks about complicated and sad stories as if by the way, deliberately applying a pop-decadent, light director's approach which creates an impression that we all are able to live our lives open for everything and without a need to create any borders between us.

Maja Hriščík

The title *Open for Everything* is both a promise and a challenge. The choreographer has to be open and scrap routine structures. She is not looking for aggressive cultural confrontations but prefers an open dialogue, an exchange where both parties can get closer to each other, while keeping the option of remaining themselves. The symbiosis is equally alien to her as violent encounters. She expects the same from her dancers: the courage to let others come closer, open oneself and talk about the issues that are an integral part of their nation. (...) Paradoxically,

the common language among cultures is often hidden in the prejudices which they feel against each other. Whether the Romany folklore, flamenco or pop music, everything becomes a part of a story of persecution, repeated misunderstandings and social alienation. Macras is trying to point out what is binding in the divided world, in the stereotypes carried by both the dancers as well as the viewers.

Alexander Pleschka, Die Zeit Kultursommer 2012

Folklore and legends, colourful skirts, Carmen and a whining fiddle, freedom and adventure, honour and round earrings – our clichés are romantic, in the worse case malicious – thieves, layabouts, scum. Macras intends to oppose it with a modern picture which breaks the borders – those in villages and in human minds. „Take your life into your own hands. You yourself are responsible for it.“

Renate Klett, Bilder und Zeiten, Frankfurter Allgemeine Zeitung

Open for Everything is a passage through a complicated life in Romany communities. Nevertheless, Macras does not consider them only as „trouble causing issues“, because, if she did so, she would once again only create limitations and exclusions from society for them. She adds excellent dance qualities. She is neither trying to preserve the Roma culture nor clarify it. In this way, a mad mix of the Gypsy folklore, hip-hop, flamenco and contemporary dance is created. It is very entertaining to watch how the Romanies and performers of DorkyPark are searching for a common language on the stage in the form of dance. Despite all clumsiness, it is a very touching experience.

Sandra Luzina, Tagesspiegel

Constanza Macras (1970) študovala tanec a módne návrhárstvo. Svoje prvé diela prezentovala v Amsterdame. V roku 1995 sa prešťahovala do Berlína, kde v roku 1997 založila vlastný tanecný súbor Tamagotchi Y2K. V roku 2003 založila spolu s dramaturgičkou Carmen Mehnertovou tanecno-divadelný súbor Constanza Macras | DorkyPark. Zaangažovala v ňom hercov, spevákov, hudobníkov a umelcov viacerých žánrov a národností a tvorivo kombinovala text, video, živú hudbu i tanec. V roku 2008 získala inscenáciu Constanzy Macras *Peklo na zemi* cenu Goetheho inštitútu ako najlepšia nemecká inscenácia. V roku 2010 dostala ponuku pôsobiť na Massachusettskej technickej univerzite (Arts at MIT William L. Abramowitz Residency) a získala nemecké divadelné ocenenie Der Faust za inscenáciu *Megalopolis*. Vedie tvorivé dielne a semináre na berlínskych univerzitách a ako choreografička a pedagogička dostáva pozvania do Kórey, Japonska, Indie, Indonézie, a do štátov južnej a severnej Ameriky.

Constanza Macras (1970) studied Dance and Fashion Design. She presented her first works in Amsterdam. In 1995, she moved to Berlin and in 1997 she founded her own dance company, Tamagotchi Y2K. In 2003 she founded the dance theatre company Constanza Macras | DorkyPark in collaboration with the dramaturgist Carmen Mehnert. Here she joined actors, dancers, musicians and artists from various genres and countries and combined text, video, live music and dance. In 2008, Constanza Macras' production *Hell on Earth* was awarded the Goethe-Institut's prize for the best German piece. In 2010 she received the "Arts at MIT William L. Abramowitz Residency" at the Massachusetts Institute of Technology and the German theatre prize "Der Faust" for *Megalopolis*. She holds workshops and master classes at Berlin Universities and is often invited to Korea, Japan, India, Indonesia, Argentina, Brazil, Chile and to the states of South and North America as a choreographer and teacher.

PARALELNE ŽIVOTY
PARALLEL LIVES PLUS

diskusia / discussion: po druhom predstavení, v sále – Tatra / after the second performance, in the hall – Tatra
jazyk: ruský, titulky: slovenské a anglické / language: Russian, subtitles: Slovak and English

sobota 22. septembra 2012, 16.00 – 17.20, 21.30 – 22.50

Saturday 22 September 2012, 16:00 – 17:20, 21:30 – 22:50

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra, bez prestávky

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra, without intermission

Jelena Greminová / Yelena Gremina

DVAJA V TVOJOM DOME TWO IN YOUR HOUSE

Teatr.doc, Moskva, RUSKO / Moscow, RUSSIA

réžia / directed by **Talgat Batalov**

umelecký riaditeľ / artistic director: **Mikhail Ugarov**

<http://www.teatrdoc.ru>

podkladový výskum a rozhovory / background research and interviews:

Ekaterina Bondarenko, Talgat Batalov, Aleksandr Rodionov

choreografia / choreography: **Aleksander Andriyashkin**

video: **Andrey Stadnikov**

scéna / set design: **Vladimir Bagramov**

asistent režiséra / director's assistant: **Ksenia Osipova**

svetlo a zvuk / light and sound: **Anton Taishihin**

preklad do angličtiny / English translation: **Maria Kozlovskaya**

hudobné skladby / music compositions by: **Johannes Burström, Zoya Garina**

performeri / performers: **Maxim Kurochkin, Irina Savitskova, Oleg Kamenschikov,**

Aleksey Maslodudov, Sergey Ovchinnikov

producenti / producers: **Teatr.doc, Baltic Circle, Krakow Theatrical Reminiscences, Spielart Festival, Kanuti Gildi Saal, brut Wien, Archa Theatre & International Theatre Festival Divadelna Nitra**

S podporou **Ministerstva kultúry Ruskej federácie** a v spolupráci s **Velvyslanectvom Ruskej federácie na Slovensku**

With the support of the **Ministry of Culture of the Russian Federation** and in co-operation

with the **Embassy of the Russian Federation in Slovakia**

a / and **Kultur Kontakt Austria & Estonian Ministry of Foreign Affairs**

Projekt *Dvaja v tvojom dome* vznikol na základe skutočnej udalosti. V roku 2010 bieloruského politického aktivistu a básnika Vladimíra Neklajeva zbili počas protestov proti Lukašenkom zmanipulovaným prezidentským volbám, v ktorých bol sám jedným z kandidátov. Po tom, ako sa v roku 2003 vrátil z vynutenej emigrácie v Poľsku a Fínsku, sa čoraz väčšmi verejne angažoval. Zvolili ho za predsedu bieloruského PEN klubu, ale z tejto pozície abdikoval. Začiatkom roka 2010 založil občiansku kampaň „Hovor pravdu“ a stal sa jej lídrom, za čo ho viackrát väznili. Ako „nepohodlného“ opozičného prezidentského kandi-

dáta ho začiatkom roka 2011 odsúdili na domáce väzenie. Jeho dcéra Eva Neklajevová iniciovala vznik divadelného projektu, ktorý mal o týchto udalostach hovoriť. Keďže v Bielorusku nebolo možné divadelnú inscenáciu zrealizovať, projekt začal s podporou zahraničných festivalov a divadiel (vrátane Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra) vznikať v moskovskom divadle Teatr.doc, orientovanom na politickú a dokumentárnu drámu. Premiéru mal v novembri 2011 v Helsinkách na festivale Baltic Circle.

Na základe tejto udalosti, rozhovorov s Vladimírom a Ol'gou Nekľajevovcami a agentmi a prostredníctvom dokumentárneho výskumu tvorivého tímu v Minsku vznikla hra *Dvaja v tvójom dome*, ktorej konečnú podobu napísala ruská dramatička Jelena Greminová. Inscenovania sa ujal mladý ruský režisér Talgat Batalov, ktorý v prvom rade vyzdvihol osobný rozmer celého príbehu. Inscenácia tak nie je prvoplánovo politická, ani nejde o agitku za „oslobodenie Bieloruska“. Cez ľudský silný osobný príbeh manželského páru uväzneného vo vlastnom byte hovorí o mocenských pomeroch v autokratickom štáte, o neslobode, na ktorú sme v našich končinách už pomaly zabudli, o strachu, ale aj o odvahе vzoprieť sa.

Inscenácia je komorná a subtílna, plná na prvy pohľad nečakanej humoru a tragikomickej situácií. V duchu poetiky divadla Teatr.doc je to dielo, ktoré nepotrebuje veľkú výpravu, efektívne svietenie ani hviezdnych hercov. Práve naopak, už z miesta, v ktorom divadlo v Moskve pôsobí – malé pivničné priestory jednej moskovskej bytovky – vypĺýva, že týmto divadelníkom ide v prvom rade o úpravnú a spoločensky aktuálnu výpoved, vytvorenú tzv. verbatim metódou – spôsobom písania textov, ktorý umelecky spracúva výsledky dokumentárneho výskumu. Inscenácia je teda skôr skromná, minimalistická, s dôrazom na herecké výkony. Herci sa realisticky „neprevtelujú“ do postáv, ale ich skôr s nadhľadom, humorom a pochopením komentujú. Dôležité je, že režisér hru neinscenoval čierno-bielo – nie sú to zlí agenti a ich dobré obeť. Práve naopak, tým, že nielen väznený manželský pár, ale aj ich väznielov zoobrazil ako ľudské bytosti so svojimi potrebami, emóiami a protirečeniami, väčšmi poukázal na absurdnosť tejto politickej udalosti, ktorá je, žiaľ, v dnešnej Európe stále možná.

Martina Vannayová

Počas dramatizácie Nekľajevovho príbehu Batalov a Bondarenko navštívili, samozrejme inkognito, básnikov domov v Minsku. Okrem toho, že sa stretli s básnikom a jeho manželkou, Batalov a Bondarenko sa zoznámili aj s inými politickými aktivistami a bývalým agentom KGB. Tiež mali možnosť bývať dva dni v jednom malom byte...

„Strážcovia, Vladimír a jeho manželka žili nútene spolu v tesnej blízkosti, hoci sa, samozrejme, nachádzajú na opačných koncoch politického spektra. Básnik a humanista Vladimír sa pokúšal nájsť spoločnú reč so strážcami. Jeho žena Ol'ga im však okamžite vypovedala vojnu,“ píše Batalov. Toto sa stalo ústrednou témovej hry pre dramatičku Greminovú. „Človek má na výber: bud' sa pokúsi spolupracovať s teroristami, alebo je proti nim.“

Isabella Rothberg, Hufvudstadsbladet

Hra je experimentom s ľudským správaním sa, je to veľmi temná, skutočná verzia televíznej reality show. Steny majú usí, veľký brat sa pozera a tak zajatci ako aj väznielia sú neustále pod hrozbou možnej eliminácie. Krutá skutočnosť celého príbehu mení humor na čierny. Agenti trávia čas čajom a vodkou, ale keď sa domáce väzenie skončí, KGB nezanechá po sebe žiadnu stopu.

Eeva Kemppi, Turun sanomat

The project *Two in Your House* originated on the basis of a real event. In 2010 the Belarusian political activist and poet Vladimir Neklyaev was beaten during the protests against the rigged presidential elections in which Lukashenko was the only candidate. Having returned from the forced exile in Poland and Finland in 2003, he became increasingly more active in public life. He was elected the president of the Belarusian PEN club. However, he resigned from this post. At the beginning of 2010 he started the civic campaign „Speak the Truth“ and became its leader. As a consequence, he was imprisoned several times. As an „inconvenient“ opposition presidential candidate, he was sentenced to home imprisonment at the beginning of 2011. His daughter Eva Neklyaeva initiated a theatre project that should illustrate these events. As it was not possible to put the production on in Belarus, the project was realised, with the support of foreign festivals and theatre houses (including the International Festival Divadelná Nitra), in the Moscow Teatr.doc theatre, which is oriented to political and documentary drama. It was premiered in November 2011 in Helsinki at the Baltic Circle Festival.

On the basis of this event, talks with Vladimir and Olga Neklyaevs and the agents, and with the help of the documentary research done by a creative team in Minsk, the play *Two in Your House* came to being. Its final version was written by the Russian playwright Elena Gremina. The young Russian director Talgat Batalov undertook its staging in which he, in the first place, emphasized the personal dimension of the whole story. Thus the production is not predominantly political, it is not canvassing for „the freedom of Belarus“. Through a strong, personal human story of a married couple imprisoned in their own flat it talks about the circumstances of political power in an autocratic country, the lack of freedom, which in our countries we take almost for granted, about fear but also courage to stand up.

It is a small-scale, subtle production, full of unexpected humour and tragicomic situations. In the spirit of the Teatr.doc theatre poetics, it is a work of art that needs neither a grand production and light effects nor a star cast. On the contrary, the space itself, in which the Moscow theatre plays – a small, lower

ground floor space in a Moscow bloc of flats – suggests that the drama group aims mainly at a sincere and socially topical statement, made in the so-called *verbatim* style – a method of text writing which artistically processes the outcome of a documentary research. Therefore, the play is rather modest, minimalistic and emphasizing the actors' performing. The actors are not realistically „reincarnated“ into the characters, but rather comment on them with an overview, humour and understanding. It is important to point out that the director did not aim at a black-and-white stage production – there are no evil agents and their good victims. Quite the opposite, by depicting the imprisoned married couple and also the jailers as human beings with their needs, emotions and contradictions, he has managed to present a better picture of the absurdity of this political event, which is still, unfortunately, an option in present day Europe.

Martina Vannayová

During the process of translating Neklyaev's story into a play, Batalov and Bondarenko visited the poet's home in Minsk – under fake aliases, naturally. In addition to meeting the poet and

his wife, Batalov and Bondarenko met other political activists and a former KGB agent. They also lived in the small apartment for two days.

"The security guards and Vladimir and his wife were forced to live in close proximity although they hailed from opposite ends of the political spectrum. Poet and humanist Vladimir tried to find a common language with the guards. His wife Olga, on the other hand, immediately declared war against them," describes Batalov. This is what the central theme of the play became for dramatist Gremina. "It's the choice: to try work with or against a terrorist."

Isabella Rothberg, Hufvudstadsbladet

The play is an experiment on human behaviour, an extremely macabre real-life version of reality TV. The walls have ears, Big Brother is watching and both captives and captors are constantly under threat of actual elimination. The cruel reality of it all turns the humour black. The agents have their little tea-and-vodka revelry, but when the house arrest ends the KGB leaves no trace of its presence.

Eva Kemppi, Turun sanomat

Talgat Batalov (1987), režisér, herec, absolvent Taškentského divadelného ústavu, Fakulty rézie filmu, divadla a televízie. V súčasnej dobe žije v Moskve a študuje na Gerasimovom inštitúte kinematografie, Fakulte scenáristiky. V divadle Teatr.doc pôsobí častejšie ako herec. Ako režisér (v spolupráci s Michaelom Ugarovom) naštudoval inscenácie *Dvaja v tvojom dome* a *Nylka a vlk v škôlke*.

Talgat Batalov (1987) – director and actor, graduated from the Faculty of Film Directing, Theatre and Television of the Tashkent Theatrical Institute, Faculty of Cinema, Theatre and TV. He presently lives in Moscow and attends the Screenwriting Department of the Gerasimov Institute. His work at the Teatr.doc theatre is mostly connected with acting. As director (in cooperation with Mikhail Ugarov) he put on the plays *Two in Your House* and *Nylka and a Wolf in the Kindergarten*.

Inscenácia *Dvaja v tvojom dome* vznikla v Teatr.doc, ktorého umeleckým lídrom je režisér, dramatik a scenárista **Mikhail Ugarov** (1956), absolvent dramaturgie na Literárnom inštitúte A. M. Gorkého. Je jedným zo zakladateľov festivalu „Nová dráma“ (v súčasnosti „Nová hra“) a festivalu mladých dramatikov „Lyubimovka“.

The production *Two in Your House* was created in Teatr.doc where the artistic leader is director, playwright and screenwriter **Mikhail Ugarov** (1956), graduate of dramaturgy at Maxim Gorky Literary Institute. He is also one of the founders of the „New Drama“ Festival (presently known as „New Play“ Festival) and the Festival for Young Playwrights „Lyubimovka“.

sobota 22. septembra 2012, 16.00 – 17.00, 21.30 – 22.30
Saturday 22 September 2012, 16:00 – 17:00, 21:30 – 22:30
Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, without intermission
diskusia / discussion: Raňajky s... nedela 23. septembra 2012, 10.45 Meeting Point
Breakfast with... Sunday 23 September 2012, 10:45, Meeting Point
jazyk: český, titulky: anglické / language: Czech, subtitles: English

MRAKY CLOUDS

Handa Gote, Praha, ČESKÁ REPUBLIKA / Prague, CZECH REPUBLIC
pripravili / created by **Veronika Švábová, Tomáš Procházka,**
Jakub Hybler, Robert Smolík
<http://www.jedefrau.org>

Projekt *Mräky* sa zameriava na fenomén „malých dejín“. Kým v prvom podobne zameranom projekte *Ekran* pracovali Handa Gote s fotografiemi a filmami neznámych ľudí, ktoré našli pri/v odpadkových košoch, tentoraz sú omnoho osobnejší. Vo všeobecnejšej rovine je tento projekt zameraný na hľadanie odpovedí na otázky: Ako naši predkovia ovplyvnili naše životy? Čo nám povedali a čo zamlčali? Čo sa z ich životných osudov opakuje aj v tých našich? Sledujeme intímny príbeh jednej rodiny a zároveň domu. Domu, v ktorom býva od roku 1938 rodina samotnej performerky Veroniky Švábovej. Príbeh jej predkov je totiž príznačnou ilustráciou toho, ako všeobecne známe dejinné udalosti vplývali na život jednotlivca. Nacizmus a najmä jeho protižidovský aspekt počas okupácie Čech či politické procesy v Československu v päťdesiatych rokoch vyznievajú v kontexte príbehu konkrétnej rodiny nesmerne intenzívne. *Mräky* preto nie sú len príbehom jednej rodiny, resp. domu, v ktorom táto rodina býva, ale aj svedectvom o priamom vplyve velkých dejinných udalostí na život jednotlivca.

Vďaka projekcii a živej kamere má divák zároveň možnosť sledovať nevyčajne intímne stretnutie performerky so svojimi predkami. Projekcia fotografií z rodinných albumov totiž nie je len ilustráciou, ale umožňuje Veronike Švábovej symbolické stretnutie so svojou rodinou. Vedie s ňou obrazný dialóg, hľadá odtlačky ich osudov vo svojom živote, prevteľuje sa do nich a oni do nej. Názov inscenácie, v ktorom sa spája symbolický význam slova v súvislosti s osudmi ľudí s pomenovaním babičkino koláča, je toho najlepším dôkazom.

Miro Zwiefelhofer

*V rámci pražského alternatívneho divadla je inscenácia *Mräky* vycibrenosťou svojho pohľadu na české dejiny a na často tragické osudy jednotlivcov udalostou pomerne mimoriadnou. O to mimoriadnejšou, o čo väčšmi existenciálnou a o čo menej ideologickou. Handa Gote však tiež ukázala, že objavila metódu, ako prostredníctvom súhry tanca a technologických kúziel stvoriť ľahko plynúcu a hlbokú javiskovú báseň.*

Roman Sikora: rozhlas.cz

Možno najsilnejší moment je potom chvíľa, keď rozpráva o tom, kto udal ich rodinu počas nacistickej okupácie. „Vedela to iba babička, ktorá to celý život tajila. Až na smrteľnej posteli to povedala mojej matke. A tá to povedala mne.“ Potom si Švábová vezme megafón a do publiku zahlási: „Boli to Cajthamlovci“. Neokázalá, trefná pomsta.

Vojtěch Varyš: [Týden 4/2012](http://www.týden.cz)

The project *Clouds* focuses on the phenomenon of „small history“. While in the first, similarly focused project *Ekran*, Handa Gote made use of photos and films made by unknown people that they had found in or near waste bins, in this project they are being more personal. At a more general level, this project is aiming at a search for answers to the following questions: How did our ancestors affect our lives? What did they tell us and what did they keep from us? Which part of their lives is repeated in our lives as well? We are watching an intimate story of a family and a house. A house which has been lived in by the family of the performer Veronika Švábová since 1938. The story of her ancestors is a characteristic illustration of the fact how generally well known historical events affect an individual's life. Nazism, and especially its anti-Jewish aspect during the occupation of the Czech lands, or the 1950's political trials in Czechoslovakia sound with an immense intensity in the context of the story of an individual family. *The Clouds*, therefore, are not only a story of a family, or rather a house, in which this family lives. It is an evidence of a direct impact of great historical events on the life on an individual.

Thanks to the projection and a live camera, the viewer is able to watch an unusual, intimate get-together of the performer with her ancestors. Projecting photos from a family album is meant not only as an illustration but also as a symbolic possibility for Veronika Švábová to meet her family. She enters into a pictorial dialogue with them, looks for imprints of their life fates in her own life, and is reincarnated into them and vice versa. The title of the performance, in which the symbolic meaning of the word in connection with people's life fates is associated with her grandmother's cake, is the best proof of it.

Miro Zwiefelhofer

*Within the Prague alternative theatre the performance *The Clouds* is a rather exceptional event, taking into account the refinement of its view at the Czech history and the often tragic lives of individuals. The more so, with its more existential and less ideological character. Handa Gote has also demonstrated that they have discovered a method how to create a smoothly flowing and yet profound stage poem with a combination of dance and technological enchantments.*

Roman Sikora: rozhlas.cz

Maybe the most powerful moment comes when she reveals who had denounced her family during the Nazi occupation. „Only my grandma knew it and she kept it secret all her life. Only on her death bed she told it to my mum. And she passed it on to me.“ Then Švábová takes the loudspeaker and shouts towards the audience „It was the Cajthamls“. An inconspicuous but well-taken revenge.

Vojtěch Varyš: Týden 4/2012

Umelecká skupina **Handa Gote research & development** je súborom s jednou z najvyhranenejších poetík na českej nezávislej scéne. Nemožno ju označiť výhradne ako divadelný súbor. Je hudobnou skupinou, tanecno-pohybovým zoskupením aj skupinou „mediálnych archeológov“. Jej členovia sami seba charakterizujú ako projekt, ktorého cieľom je výskum a vývoj tanecného, pohybového a výtvarného divadla, ako aj zvukového dizajnu a integrácie vedy a umenia. Práve preto za názvom Handa Gote, čo je japonský výraz pre spájkovačku, používajú dôvetok research & development (výskum a vývoj).

V ich tvorbe sa najvýraznejšie prejavujú vplyvy minimalizmu, hnutia DO IT YOURSELF (v našom kontexte je presnejší výraz kutilstvo / urob si sám), inšpirácia kultom Cargo rozšírenom najmä v juhozápadnom Tichomorí. Jeho vyznávači najmä po konci Druhej svetovej vojny začali napodobňovať napr. pristávanie japonských a amerických lietadiel, aby tak znova prilákali množstvo tovaru, ktorý tam počas vojny skladovali obe strany konfliktu. Umelecká skupina Handa Gote sa často snaží „rekonštruovať“ rôzne pracovné postupy. V ich prípade však už, samozrejme, nejde o ambíciu materiálneho zisku, skôr o fascináciu všetkým, čo súvisí s človekom uprostred industriálnych priestorov. Rovnako sa hľásia aj k japonským estetikám Mono no aware a Wabi-sabi.

Handa Gote má troch stálych členov. **Veronika Švábová** (1974) je absolventkou pražského Duncan centre a na Hudobnej a tanecnej fakulte AMU v Prahe vyštudovala tanecnú vedu. Ako choreografička netvorí len v prostredí nezávislej scény, ale občas aj s kamennými divadlami. Pre Národné divadlo Praha vytvorila napríklad choreografie k operám *Kráska a zviera* a *Dobre platená prechádzka*. Absolvent Katedry alternatívneho a bábkového divadla **Tomáš Procházka** (1973) sa venuje najmä práci so zvukom. Popri viacerých hudobných projektoch tvorí hudbu aj pre súbor Buchty a loutky, kde pracuje aj ako herec a režisér. S uvedeným súborom, ktorý v minulosti hostoval aj na Divadelnej Nitre, intenzívne spolupracuje aj tretí člen Handa Gote **Robert Smolík** (1977), ktorý najmä ako výtvarník spolupracuje s rôznymi českými nezávislými súbormi.

The artistic group **Handa Gote research & development** is an ensemble with one of the most distinctive poetics on the Czech independent scene. It cannot be described exclusively as a theatre group. It is a music band, a dance and movement group with a sub-group of „media archaeologists“. Its members characterise themselves as a project the aim of which is research and development of the dance, movement and visual art theatre, as well as sound design and science and art integration. This is the reason why the title Handa Gote, which is a Japanese expression for a blowlamp, is followed by the sequence research & development.

In their work the effects of minimalism can be traced most distinctively, also those of the movement DO IT YOURSELF as well as inspiration by the cult Cargo spread mainly in the South-West Pacific. After the Second World War its followers started imitating the landing of Japanese and American airplanes in order to attract the multitude of goods which had been stored there during the war by both conflict parties. The artistic group Handa Gote often tries to „reconstruct“ various working techniques. Naturally, in their case, the aim is not an ambition of a material profit, but rather fascination with everything that is associated with a human being living within industrial spaces. They equally claim allegiance to the Japanese aesthetics of Mono no aware and Wabi-sabi.

Handa Gote has three permanent members. **Veronika Švábová** (1974) is a graduate of the Prague Duncan Centre and she also studied theory of dance at the Music and Dance Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague. As a choreographer, she is active in the environment of independent stages but, from time to time, also in regular theatre houses. For the National Theatre in Prague she has created choreographies for the operas *Beauty and the Beast* and *A Well-Paid Walk*. **Tomáš Procházka** (1973), a graduate of the department of alternative and puppet theatre, has been working mainly with the sound. In addition to a number of musical projects, he writes music for the ensemble Cakes and Puppets where he works as an actor and director. Also the third member of the Handa Gote **Robert Smolík** (1977) intensively works with the above-mentioned group, which also performed at Divadelná Nitra in the past. As a visual artist he cooperates with a number of Czech independent ensembles as well.

sobota 22. septembra 2012, 18.30 – 20.30

Saturday 22 September 2012, 18:30 – 20:30

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... nedela 23. septembra 2012, 10.00, Meeting Point

Breakfast with... Sunday 23 September 2012, 10:00, Meeting Point

jazyk: maďarský, titulky: slovenské a anglické / language: Hungarian, subtitles: Slovak and English

ANAMNÉZA ANAMNESIS

Katona József Színház a Szputnyik, Budapest, MAĎARSKO / József Katona Theatre and Sputnik Budapest, HUNGARY

rézia / directed by **Viktor Bodó**

<http://www.szputnyik.com>

kostýmy / costumes: **Fruzsina Nagy**

výprava / set: **Juli Balázs**

svetlo / light: **Tamás Bányai**

hudba / music: **Klaus von Heydenaber**

zbormajster / choir master: **Dóra Halas**

text piesne / lyrics: **Zsolt Máthé**

dramaturgia / dramaturgy: **Júlia Róbert**

asistent rézie / director's assistant: **Judit Tóth**

manažér pre zahraničie / international manager: **Ildikó Ságodi**

účinkujú / cast: **Balázs Czukor, István Dankó, Gábor Fábián, Károly Hajduk, Adél Jordán, Péter Jankovics, Tamás Keresztes, Lőte Kublicska, Lehel Kovács, Vilmos Kun, András Lajos, Ferenc Lengyel, Béla Mészáros, Éva Olsavszky, Hanna Pálos, Zoltán Szabó, Rozi Székely, Ági Szirtes, Réka Tenki, Simon Ferenc Tóth, Vilmos Vajdai**

Je zaujímavé sledovať, ako sa v inscenácii *Anamnéza* podarilo spojiť členov nezávislého súboru Sputnik s hercami jedného z najobľúbenejších mestských budapeštianskych divadiel Katona József Színház a vytvoriť originálnu javiskovú kompozíciu inšpirovanú tému zdravotníckeho systému. Východiskom bol rešerš a výskum aktuálnej situácie v maďarskom zdravotníctve a rozhovory s lekármi a pacientmi.

Hoci téma stavu zdravotníctva je nanajvýš aktuálna nielen v Maďarsku, ale v každej východoeurópskej krajine, Bodó ju ďaleko presahuje. Fiktívny príbeh mladého divadelného režiséra, ktorý sa ocitne v nemocnici, aby identifikoval svoju údajne zosnulú matku v pitevni, je metaforou nefunkčného a byrokratického systému, ktorý ničí ľudí svojou monštrúoznosťou. Je to kafkovská obľudnosť systému absurdít a pseudopravidiel, ktoré stojia proti človeku. V tejto linii, ktorú Viktor Bodó priam geniálne zobrazil už v inscenácii *Zomlelimazmizolsom* alebo v podobne absurdnej groteskej inscenácii *Vrhač kociek*, ho v prvom rade zaujíma protiklad

človeka a systému, ktorý vytvoril. Nemocnica v *Anamnéze* je metaforou chorej, nefunkčnej spoločnosti, ktorá nepodporuje život, ale skôr smrť. Hlavný hrdina Tibor v tejto nemocnici – v akomsi novodobom zámku – blúdi a podobne ako Jozef K. alebo Zememerač nakoniec umiera, vysilený mŕtnym bojom s nemocničnou mašinériou.

Originalita režiséra Viktora Bodáho spočíva v mimoriadne nápaditom mixovaní rôznych divadelných postupov, v montáži rôznych prvkov a odkazov na pop, poklesnutú literatúru či film. Razantnými a vtipnými nápadmi dokáže vytvoriť dynamický divadelný celok, kde sa striedajú rýchle a pomalé pasáže, väzne a komické scény, a to všetko je zabalené do zdánlivu cynického a krutého tónu. Činoherné a kabaretné výstupy na scéne so živou kapelou (herci sú aj vynikajúcimi hudobníkmi) spája v mizanscénach plných groteskného a absurdného humoru. Podobne ako v inscenácii *Zomlelimazmizolsom*, aj tu vytvára spomínaný kafkovský svet uzavretého priestoru naplneného zvláštnymi až úzkostnými situáciami, z ktorých niet úniku.

Viktor Bodó so svojím tímom vynikajúcich hercov ide na hranu a na doraz, aby diváka prebudil z letargie a nemilosrdne mu ukázal pravdivú tvár súčasnej spoločnosti so všetkými jej mas-kami, grimasami, kalkulovaním s ľudským zdravím a životom, pomeriavaným len peniazmi. Na záver inscenácie, počas ktorej sa divák neustále baví a smeje na krutých vtipoch, nás však zamrází – nie často človek vidí také presné vystihnutie esencie moci a priam až existenciálnu reflexiu o krehkej hranici medzi životom a smrťou.

Martina Vannayová

Anamnéza v réžii Viktora Bodóa je sériou našuchorených, groteskných karikatúr, ktoré majú takú explozívnu silu, že diváka nepustí. Nevidíme často tolko šialených tvári na jednom javisku. [...] Surrealistické scény sa rýchlo striedajú a my sme znova svedkami typického bodóovského štýlu: neustála hra s oslnujúcimi svetlami, vanúci dym a samozrejme, populárne megahity posledných štyroch desaťročí.

Bori Bujdosó, origo.hu

Všetko je provizórne, nikto nie je zodpovedný, vyslovené slovo už neplatí, neexistujú žiadne vopred definované úlohy. S ľudským životom sa dá pohrávať bez následkov – to je madarský systém zdravotníckej starostlivosti 21. storočia.

István Ugrai, 7ora7.hu

Zatváranie nemocní a oddelení, reorganizácia, rozoberanie zariadení, koncentrácia služieb, odborníci odchádzajúci za prácou do zahraničia – pôlčivé súčasné témy sú na scéne. V divadle Katalóna vidíme trochu čudne pootočenú dnešnú realitu. *Anamnéza* vznikla na základe skutočných príbehov zo zdravotníckeho systému, získaných od obecenstva a z rozhovorov so zdravotníckymi pracovníkmi – lekármi, sestrami a pracovníkmi záchraniek.

Tamás Kolai, Élet és irodalom

It is interesting to watch, how in the production *Anamnesis* it was possible to put together the members of the independent ensemble Sputnik with the actors of one of the most popular municipal theaters in Budapest, Katona József Theatre and create an original stage composition inspired by the topic of the healthcare system. As the starting point it used the research of the current situation in the Hungarian healthcare system and discussions with doctors and patients.

Although the theme of the current healthcare system is very topical in Hungary, as well as every other East European country, Bodó goes far beyond it. A fictitious story of a young theatre director who comes to a hospital to identify his reportedly dead mother in the autopsy room is a metaphor of a malfunctioning, bureaucratic system destructing people with its monstrosity. It is a Kafkaesque enormity of a system full of absurdities and pseudo-rules that oppose human beings. In this matter, which Viktor Bodó excellently depicted already in the production *Rattledanddisappeared*, or in a similarly absurd, preposterous production *The Dice Man*, he is, in the first place, interested in the contraposition of the man and the system he has created. The hospital in the *Anamnesis* is a metaphor of a sick, malfunctioning society which is not supporting life but death. The main protagonist Tibor is wandering about this hospital – a kind of today's castle – and, similarly as Joseph K. or the Surveyor, eventually dies, worn-out by his vain struggle with the hospital machinery.

The originality of the director Viktor Bodó lies in the extraordinary inventive mixing of various theatre techniques, assembling various elements and references to pop, decadent literature or film. With vigorous, witty ideas he is able to create a dynamic theatrical unit, alternating quick and slow sections, serious and comical scenes, while wrapping it all into a seemingly cynical and cruel tone. Dramatic and cabaret scenes on the stage, with a live band (the actors are also excellent musicians), are united in mise-en-scènes full of grotesque and absurd humour. Similarly as in *Rattledanddisappeared*, also here the already mentioned Kafkaesque world is created, a world of an enclosed space filled with quaint, almost distressing situations out of which there is no escape. Viktor Bodó and his team of excellent actors go to the extreme in order to rouse the viewer from lethargy and mercilessly show him the real face of the present society with all its masks, grimaces, calculations with human health and life measured only by money. In the conclusion to the staging, continually entertaining the viewer who is constantly laughing at cruel jokes, one shivers – it is not often that you can see such an exact definition of the essence of power and an almost existential reflection on the fragile line between life and death.

Martina Vannayová

Anamnesis, directed by Viktor Bodó is a series of fluffy and grotesque caricatures, with an explosive power that will not let him attention lessen. We have not seen so many crazy faces on one single stage. [...] Surreal scenes keep change rapidly, and once again we experience the typical Bodó-esque style: constant play with glowing lights and billowing steam, and, of course, pop mega hits from the last four decade.

Bori Bujdosó, origo.hu

Everything is provisional, there is no-one to take the responsibility, spoken words are not valid any more, there are no predefined roles and human lives can be play with without any consequences – Hungarian healthcare system in the 21st century.

István Ugrai, 7ora7.hu

Shutting down, reorganization, dismantling, concentration, residents working abroad - acute and current topics are on the stage, we see today's reality in Katona, with a peculiar twist. Anamnesis is based on real-life stories from the healthcare system gathered from the audience and interviews conducted with medical workers – doctors, nurses, paramedics.

Tamás Kolta, Élet és irodalom

Vyštudovaný herec a režisér **Viktor Bodó** (1978) patrí medzi najzaújmavejšie zjavy mladej režisérskej generácie v súčasnej maďarskej a od roku 2006 aj v nemeckej divadelnej oblasti. Preslávil sa inscenáciou *Zomlelimazmizolsom*, volným autorským spracovaním Kafkovo Procesu, ktorú v roku 2005 realizoval, podobne ako teraz *Anamnézu*, v budapeštianskom divadle Katona József Színház. Už v tejto inscenácii sa prejavil ako režisér oplývajúci množstvom mimoriadne vtipných scénických nápadov, ktoré dokázali vystihnúť absurdný, temný, ale zároveň humorý kafkovský svet. Viktor Bodó inscenoval M. Bulgakova, A. P. Čehova, W. Shakespeara, F. Molnára, P. Handkeho, ale často aj vlastné texty, napísané v spolupráci najmä s Andrásom Vinnaiom. V roku 2008 založil súbor Sputnik Shipping Company, ktorý dnes patrí k najvýznamnejším a najoriginálnejším skupinám nezávislého divadla v Maďarsku. Súbor je vnímaný ako laboratórium slobodného tvorivého kolektívneho výskumu, narúšajúceho divadelnú rutinu.

Viktor Bodó (1978), after graduating in acting and theatre directing, belongs nowadays to the most interesting generation of young theatre makers in the present Hungarian (and since 2006 also German) theatre world. He made himself a reputation with the play *Rattledanddisappeared*, a free author's adaptation of Kafka's *The Trial*, which he staged in 2005 in the Budapest Katona József Színház theatre, similarly as *Anamnesis* now. Already in the former one he presented himself as a director rich in extremely witty stage inventions that were able to do justice to the absurd, dark, but simultaneously humorous Kafka's world. Viktor Bodó has staged plays by M. Bulgakov, A. P. Chekhov, W. Shakespeare, F. Molnár, P. Handke, but often his own texts written mainly in cooperation with András Vinnai. In 2008 he founded the ensemble Sputnik Shipping Company, which is one of the most significant and original groups of Hungarian independent theatre. The ensemble is often thought of as a lab of free, creative, collective research, disrupting the theatrical routine.

nedeľa 23. septembra 2012, 17.30 – 18.45, 19.30 – 20.45

Sunday 23 September 2012, 17:30 – 18:45, 19:30 – 20:45

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Sála, bez prestávky

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Hall, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... pondelok 24. septembra 2012, 10.00 Meeting Point

Breakfast with... Monday 24 September 2012, 10:00, Meeting Point

jazyk: rumunský, titulky: slovenské a anglické / language: Romanian, subtitles: Slovak and English

PARALELNE ŽIVOTY
PARALLEL LIVES PLUS

X MILIMETROV Z Y KILOMETROV

X MILLIMETRES OUT OF Y KILOMETRES

ColectivA, Kluž, RUMUNSKO / Cluj Napoca, ROMANIA

režia / directed by Gianina Cărbunariu

<http://www.colectiva.ro>

asistent režiséra / assistant director: Alexandra Felseghi

video: Ciprian Mureşan

účinkujú / performed by: Mădălina Ghițescu, Paula Gherghe, Rolando Matsangos și Toma Dănilă

projekt financovaný / project financed by the **Administration of the National Cultural Found**

Prekom tisícočí býva často označovaný aj za obdobie inflácie pamäti. Technológie umožnili, že množstvo uchovávaného materiálu sa oproti predošlým dekádam viac než zdesaťnásobilo. V situácii absolútneho premnoženia pamäti a uchovávaných informácií vzrástol po páde totalitných režimov v krajinách bývalého sovietskeho bloku záujem aj o materiály z archívov represívnych zložiek. Informácie z archívov sú viac či menej prístupné, ale s ich objavením sa vynára aj nový problém: kto bude materiály spracúvať tak, aby boli všeobecne použiteľné, do akej miery dôveryhodné bude takéto spracovanie a čo vlastne znamená používať tieto materiály.

Archívy bývalej rumunskej tajnej polície (Securitate) vláda sprístupnila až dlho po páde Ceaușescovo režimu a prístup k nim je i nadále veľmi obmedzený. Niektorí tvrdia, že je v nich 40 km dokumentov, iní udávajú 26 km. Nedávne zverejnenia, ktoré sú veľmi selektívne, rovnako ako dnešné praktiky mocných, urobili v tajných služieb a ich archívov hlavného dodávateľa nepopierateľných pravd. Ústrednou postavou inscenácie Gianiny Cărbunariu *X milimetrov z Y kilometrov* je spisovateľ a novinár Dorin Tudoran, ktorý v roku 1985 opustil Rumunsko po štyridsiatich dňoch hladovky. Jeho zložka v archíve Securitate má približne desať tisíc strán. Tudoran z malej časti z nich zostavil a publikoval knihu *Ja, ich syn*. Kniha ukazuje, ako Securitate a jej informátori vytvárali fiktívne príbehy o sledovaných

osobách, a ako blízko sa k nim vedeli dostať prostredníctvom nátlaku na ich priateľov, aby spolupracovali. Securitate sa pokúšala Tudorana ovplyvňovať „pozitívnym spôsobom“ a diskreditovať ho v čase, keď bol v emigrácii. Východiskovým bodom inscenácie Gianiny Cărbunariu, ktorá pri príprave inscenácie kontaktovala Tudorana rovnako ako niekoľko ďalších sledovaných, je skúmanie idey pravdy vo svete postavenom na duplicitách, aliasoch a kamuflážach seba samých. Inszenácia *X milimetrov z Y kilometrov* na konfrontácii rôznych pravd ukaže, ako rečové akty, výpovede a príbehy konštruuju realitu, ako v totalitnom režime pravda degradovala na prostriedok legitimizovania moci a ako sa po jeho páde stanovovanie pravdy stalo výnosným obchodom.

Cărbunariu nejde o to, aby vytvárala rekonštrukciu reality, skôr chce skúmať, aké možnosti má divadlo pri vytváraní takýchto rekonštrukcií a ako zaobchádzame so stopami skutočnosti. Jej diela sú chudobným divadlom, redukovaným na minimálne množstvo formálnych prostriedkov a s minimálnymi rozpočtami. Sila tohto divadla spočíva v schopnosti nastolovať aktuálne spoločenské problémy a nabádať publikum k diskusii spôsobom, ktorý nenazerá na problém čierno-bielo, nemoralizuje a nepouča, ale pokúša sa pochopiť komplikovanú skutočnosť tým, že otvára priestor viacerým pohľadom a citlivu prináša aj tie, ktoré sa bez cudzej pomoci nedokážu dostať k slovu.

Ján Šimko

... štýria herci si vymieňajú úlohy, raz sú obvinenými, a potom zasa obviňujúcimi, upozorňujú na rozdiely vo výpovediach spisovateľa a v ich archívnych záznamoch. Hrajú v priestoroch medzi divákmi, ktorí si v hľadisku sadnú, kam chču a niekedy sa ocitnú uprostred vypočúvania. Video produkcia Cipriana Mureşana, rumunského umelca, ktorý vystavuje od Berlína až po Sydney, umocňuje myšlienku sústavného sledovania web-kamerami umiestnenými na stole pri vypočúvaní. (...) „Nedostatok solidarity bol v tých časoch normou, a bohužiaľ, v Rumunsku je to tak ešte aj dnes,“ hovorí Gianina Čarbunariu.

November 2011, lepoint.fr

The turn of the millennia is often talked about as a period of memory inflation. The technologies have caused that the volume of preserved material has decoupled as compared to previous decades. In a situation of an absolute outbreak of memories and preserved information, after the fall of totalitarian regimes, an interest increased in the material kept in the archives of repressive branches in the countries of the former Soviet bloc. The information from the archives is more or less accessible, but with its emergence a new problem arises: who will process the material so that it is generally usable, to what extent will such processing be reliable and what it really means to use this material.

The archives of the former Romanian secret police (Securitate) were made accessible by the government long after the fall of the Ceaușescu regime and access to them is still very limited. Some people claim that there is 40 km of documents in them; others quote the figure of 26 km. Recent declassifications, which are very selective, just as the practices of today's political elite, have turned the secret police and its archives into the main provider of undoubted truths. The main protagonist of the play by Gianina Čarbunariu *X millimeters out of Y kilometers* is the writer and journalist Dorin Tudoran who left Romania in 1985 after 40 days of hunger strike. His folder in the Securitate archive has approximately ten thousand pages. Tudoran has edited a small section of it and published it in the book *Me, their son*. The book shows how Securitate and its informers used to make up fictitious stories about the watched people and how they were able to come closer to them by putting pressure on their friends in order to make them cooperate. Securitate tried to influence Tudoran in a „positive way“ and discredit him at the time when he was in exile. The starting point of the production by Gianina Čarbunariu, who contacted

Tudoran and several other watched victims during her work on the production, is the focus on the idea of truth in a world built on self-duplication, self-aliases and self-camouflages. By confronting different truths, the staging of *X millimeters out of Y kilometers* shows how various speech acts, statements and stories build up reality, how, in the totalitarian regime, truth was degraded to an instrument for power legitimization and how, after the fall of the regime, defining truth has become a profitable business.

Čarbunariu is not interested in creating a reconstruction of reality; she would rather investigate what are the options for the theatre in creating such reconstructions and how we deal with traces of reality. Her works are theatre productions of limited means, reduced to a minimum of formal instruments and with a minimal budget. The strength of this theatre lies in the ability to present topical social issues and encourage the audience to a discussion in a way which is neither black-and-white nor moralising and mentoring but tries to grasp the complicated reality by opening the space to several points of views, while sensitively bringing also those which would not be able to get a word in without someone's help.

Ján Šimko

... four actors exchange their roles, sometimes they are the accused ones, other times they are those who accuse, they draw attention to the discrepancies in the author's statements and their archival records. They play in the audience space, the spectators sit wherever they like in the auditorium and sometimes they find themselves in the middle of an interrogation. The video piece by Romanian artist Ciprian Mureşan, whose exhibitions have been held from Berlin to Sydney, emphasises the idea of constant monitoring by web cameras placed on the table during interrogations. (...) In those times, the lack of solidarity was the norm, and unfortunately, in Romania it is so even today,“ says Gianina Čarbunariu.

November 2011, lepoint.fr

Režisérka a dramatička **Gianina Cărbunariu** (1977) sa na začiatku tohto tisícročia preslávila hrami *Stop the tempo* a *Kebab*, ktoré inscenovali mnohé významné scény v Európe, ale aj vo svete. Okrem písania sa venuje aj inscenovaniu textov, väčšinou so svojím súborom. Vo svojich neskorších prácach sa zaoberá dokumentárnymi tématami, súvisiacimi so súčasnými sociálnymi tabu: vytvorila inscenáciu o etnických konfliktoch medzi Rumunmi a Maďarmi v deväťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia (20/20), o „predaji“ príslušníkov nemeckého etnika z Rumunska do západného Nemecka po Druhej svetovej vojne (*Sold out*), o kontroverzných okolnostiach využívania kyanidu pri ťažbe zlata v Transylvánii (*Roşia Montană*).

The director and playwright **Gianina Cărbunariu** (1977) made herself famous at the beginning of this millennium by her plays *Stop the Tempo* and *Kebab*, which were staged by many prominent theatre houses in Europe and elsewhere in the world. In addition to writing, she also works on dramatisation of texts, mainly with her own ensemble. In her later works she deals with documentary topics, related to present social taboos: she made a production on ethnic conflicts between the Romanians and the Hungarians in the 1990's (20/20), about the „sale“ of the members of the German ethnic group from Romania to western Germany after the Second World War (*Sold out*), about the controversial circumstances of using potassium cyanide in gold mining in Transylvania (*Roşia Montană*).

pondelok 24. septembra 2012, 21.00 – 22.10

Monday 24 September 2012, 21:00 – 22:10

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre Tatra, bez prestávky

Karol Spišák Old Theatre in Nitra Tatra, without intermission

diskusia / discussion: po predstavení v sále – Tatra / after the performance in the hall – Tatra

jazyk: anglický, simultánne tlmočenie do slovenčiny / language: English, simultaneous translation to Slovak language

ZAJTRAJŠIE VEČIERKY TOMORROW'S PARTIES

Forced Entertainment, Sheffield, SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO / UNITED KINGDOM

rézia / directed by **Tim Etchells**

<http://www.forcedentertainment.com>

dizajn / design: **Richard Lowdon**

svetlá / lighting design: **Jim Harrison**

produkcia / production: **Ray Rennie, Jim Harrison**

účinkujú / cast: **Robin Arthur, Terry O'Connor**

v koprodukcii s / in co-production with **Belluard Bollwerk International**, made possible thanks to a contribution of the **Canton of Fribourg to culture, BIT Teatergarasjen (Bergen), Internationale Sommerfestival (Hamburg), Kaaitheteater (Brussels), Künstlerhaus Mousonturm (Frankfurt), Theaterhaus Gessnerallee (Zurich) and Sheffield City Council.**
s podporou / with the support of **Stanley Thomas Johnson Foundation**

Chudobnejsie divadlo už azda ani nemôže byť. Na práznej scéne, len s minimalistickou dekoráciou a svetlami, pokojne stoja dva herci v jednoduchom oblečení a s pohľadmi upretými do hľadiska si nahlas predstavujú, ako by mohol vyzerat' svet v najbližších rokoch. Legendárny britský súbor Forced Entertainment vo svojej inscenácii *Zajtrajšie večierky* podrobuje skúmaniu naše predstavy o budúcnosti. Dvaja zástupcovia ľudstva, ktorí môžu byť poslední preživší, bud' vyhrali v lotérii teleport do ďalšieho tisícročia, alebo sú to iba dvaja úradníci, čo sa ako poslední zabudli na gardenparty, ktorá sa skončila pre zlé počasie. Pozorujeme ich, ako prednášajú repliky „Možno v budúcnosti celú planétu obsadia termiti“ alebo „Sex bude už iba nostalgickou hrou pre starších“ alebo „Ľudia sa v budúcnosti nebudú zaoberať politikou, pretože všetky problémy už budú vyriešené“. V týchto replikách spoznávame aj naše predstavy o budúcnosti, naše želania či obavy. A hoci sa na javisku nič neudeje, odohrá sa pred nami dráma neistoty a očakávaní. Na jednej strane všetky tie vety, čo nás dokážu upokojiť či pobaviť, na druhej človek v celej svojej grotesnosti – stojí sám proti svetu a kladie mu otázky.

Súboru Forced Entertainment sa v tejto inscenácii opäť podarilo vytvoriť existenciálne silnú východiskovú situáciu s komickým potenciálom, ktorý sa im výborne darí využívať. Hoci *Zajtrajšie večierky* nie sú prvoplánovou konverzačnou komédiou, smiech počas predstavenia diváka neopúšta. Nie je to ale hurónsky

rehot nad vydareným gagom či bonmotom, ale jemný smiech pochopenia ľudskej existencie v jej plnosti, a teda aj smiešnosti. A práve v zobrazení dramatického súboja malého človeka a veľkej budúcnosti sa ukrýva podstata najnovšej inscenácie Forced Entertainment, ktorá vo svojej jednoduchosti môže na prvý pohľad vyzeráť ako nenápadné rozprávanie. Ale presne tak jednoducho vyjadrujeme nádej, s ktorou sa upíname k lepším zajtrajškom, optimizmus, sny, ale aj strach alebo zúfalstvo. Toto všetko nájdeme nielen v špekulačných scenároch hollywoodských veľkofilmov, ale predovšetkým v drobných každodenných príbehoch či konverzačných obratoch hovorového jazyka. A ešte k jednému pozorovaniu priviedú diváka dve postavy na javisku *Zajtrajších večierkov* – všetky naše predstavy o budúcnosti odrážajú predovšetkým našu skúsenosť, prítomnú aj minulú. Zo živnej pôdy utopí a dystópi vyrastajú v *Zajtrajších večierkoch* príbehy. Prirodzená radosť, ktorú dva herci/rozprávači zažívajú pri tvorbe fantastických príbehov o budúcnosti, sa mieša s archetypálnym strachom a obavami z toho, čo má či môže pŕsiť. Toto jednoduché divadlo skúma nielen možné a nemožné verzie budúcnosti, ktoré sú vzdy iba pokračovaním, rozšírením alebo popreťím dnešného sveta, ale aj magickú schopnosť slov stvoríť svet (zajtrajška). V neposlednom rade *Zajtrajšie večierky* ukazujú, aká je narácia vo svojej verbálnej podobe pre nás každodenný život ešte stále dôležitá.

Ján Šimko

Váš malý, šarmantný súboj so slovami sa prieči akémukolvek divadelnému zaradeniu. A aj napriek tomu, že sa vlastne nič vzrušujúceho nestane, inscenácia vyvolá v publiku pobavený smiech aj zádumčivé šeptanie. Veď prečo nie, život v budúcnosti možno bude trvať len hodinu. Jednu nádhernú hodinu divadelného predstavenia.

Hamburg Abendblatt, august 2011, Nemecko

Umelci pod vedením režiséra a manažéra Forced Entertainment Tima Etchellsa udržujú hru v živelnom a hravom duchu, a po-prítom vnášajú vnútornú logiku do osobných, politických, fantaskných i každodenných rozhovorov a prezentujú ich vždy z inej perspektívy. My, diváci, môžeme krútiť hlavou alebo sa azda aj cítiť príliš odhalení alebo si jednoducho užívať lakonickú sebárióniu. S pribúdajúcim zmätkom, s vierou v lepšie časy scéna tmavne virvarom hovoriacich hláv. A ešte stále majú nám a divadlo čo povedať. Ako na pravidelných hostí európskych festivalových scén by sme na tento súbor určite nemali zabudnúť.

Die Welt, august 2011, Nemecko

Svojím novým dielom narúšajú mechanizmy postdramatickej divadelnej avantgardy, ktorú tak dokonale ovládajú. Tentoraz ponúkajú exkluzívny pohľad na divadlo v jeho najčistejšej podobe, na reč a na vytváranie vnútorných obrazov. Je toto vlastne avantgarda? V každom prípade je to čarovné.

Berliner Zeitung, august 2011, Nemecko

Zmesou absurdnosti, dômyselnosti, naivitu, kritiky, pesimizmu a nostalgických návrhov toho, ako by mohla časom neohraničená budúcnosť vyzerat, sa inscenácia prikláňa raz k filozofii, raz k humoru. Obaja protagonisti pritom zotrúvajú v priateľskom a nezáväznom rozprávaní príbehov a jemne postrkujú publikum k rozvíjaniu vlastnej hry s myšlienkami.

nachtkritik.de, august 2011, Nemecko

There cannot be a more meagre theatre than this. Two actors, simply dressed and gazing far into the audience, calmly standing on an empty stage only with minimalist decorations and light are loudly presenting their ideas of what the world of the near future might look like. The legendary British ensemble Forced Entertainment is investigating our ideas of future in its production of *Tommorow's Parties*. Two representatives of mankind, who might also be the last two surviving ones, have either won a teleport into the next millennium or they are

only two officials who have forgotten themselves at a garden party that ended due to bad weather. We are watching them declaiming the hypothesis such as: „Maybe the whole Earth will be occupied by the termites in the future“ or „Sex will remain only as a nostalgic play for the elderly“ or „In future people will not be discussing politics, because all issues will have been solved“. In these hypotheses we recognise our ideas of future, our wishes and worries. And, although, nothing is happening on the stage, a drama of insecurity and expectations is being revealed. On the one hand, all those statements that can satisfy or entertain us, on the other one, man in all his grotesqueness – standing alone, facing the world and asking questions.

In this production the ensemble Forced Entertainment has, once again, managed to create an existentially strong starting point with a comical potential which they are able to make an excellent use of. Although *Tommorow's Parties* are not a comedy in the first place, the spectator sporadically bursts into laughter. It is not an uproarious hee-haw following a well done gag or bon mot, but rather a subtle laughter of understanding human existence in all its plenitude and thus also its comicality. It is exactly the depiction of the dramatic struggle of a petty man and the great future that hides the essence of the latest production by Forced Entertainment, which, in its simplicity, can look only as an unpretentious talk at the first glance. However, exactly in this simple way we express our hopes for better future, optimism, dreams but also fear and despair. All this can be found in the speculative scripts of Hollywood mega movies but mainly in small, everyday stories and conversation phrases of the colloquial language. There is yet another observation the spectator is made aware of by the two characters on the stage in *Tommorow's Parties* – all our ideas about the future reflect, above all, our experiences, past and present.

The cultivating medium of utopias and dystopias gives birth to stories narrated in *Tommorow's Parties*. The natural joy which the two actors/narrators experience when creating fantastic stories about the future is mixed with the archetypal fear and worries of what is to, or might, come. This simple theatre studies both possible and impossible versions of the future, which are always only a continuation, extension or denial of today's world, but also the magical capability of words to create the world of tomorrow. Not least, *Tommorow's Parties* demonstrate how important narration, in its verbal form, still is for our everyday life.

Ján Šimko

Your little, charming fight with words does not fit into any theatrical category. And despite the fact that actually nothing exciting happens, the production evokes both amused audience

laughter and contemplative whispers. Why ever not, maybe life in the future will take just one hour. One marvellous hour of theatre performance.

Hamburg Abendblatt, August 2011, Germany

Artists led by Forced Entertainment director and manager Tim Etchells keep the play in an unrestrained and playful spirit, meanwhile bringing an inner logic into personal, political, both fanciful and ordinary dialogues and presenting them each time from a different perspective. All that we, spectators, can do is shake our heads or perhaps feel too naked, or simply enjoy the laconic self-irony. With the growing chaos, with the faith in better times, the stage goes dark in the turmoil of talking heads. And they still have a lot to say to us and the theatre. As regular guests at European festival scenes, this theatre company should definitely not be forgotten.

Die Welt, August 2011, Germany

With their new piece they interfere with the mechanisms of post-dramatic theatrical avant-garde which they so perfectly master. This time they offer an exclusive view of theatre in its purest form, of language and creation of inner pictures. Is this at all avant-garde? Be that as it may, it is enchanting.

Berliner Zeitung, August 2011, Germany

A blend of absurdity, sophistication, naivety, criticism, pessimism and nostalgic suggestions of what might a time-wise unspecified future look like, sometimes the production inclines towards philosophy, at other times towards humour. Meanwhile, both protagonists maintain a flow of friendly and easy storytelling and gently encourage the audience to develop their own play with thoughts.

nachtkritik.de, August 2011, Germany

Forced Entertainment je skupina šiestich umelcov, ktorá spoločne funguje od roku 1984, a jej umeleckým šefom je Tim Etchells (1962). Skupina vytvára rozličné projekty, v ktorých skúma, čo divadlo znamená v dnešnom živote. Spojenie divadla a obyčajného života je dôležité a určuje charakter ich projektov. Tie sú vždy otvoreným dialógom s publikom, svojho druhu konverzáciami alebo vyjednávaním. Vo svojej práci sa neustále snažia skúmať hranice divadla a performance a ich prínos dnešnému človeku. Okrem inscenácií a performancí vytvorili niekolko inštalácií v galériach, site-specific projektov, kníh, fotografických a výtvarných výstav a videí.

Forced Entertainment is a group of six artists that have been together since 1984 and its artistic director is Tim Etchells (1962). The group creates various projects in which they study the meaning of the theatre for today's world. The linking of theatre and everyday life is important and defines the character of their projects. They are always in the form of an open dialogue with the audience, conversations or negotiations of a kind. In their work they constantly try to investigate the limits of the theatre and performance and the assets they bring to the modern man. In addition to theatre productions and performances, they have made several installations in art galleries, site-specific projects, books, photo exhibitions and videos.'

pondelok 24. september 2012, 16.30 – 17.20

Monday 24 September 2012, 16:30 – 17:20

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... utorok 25. septembra 2012, 10.00, Meeting Point

Breakfast with... Tuesday 25 September 2012, 10:00, Meeting Point

BUDE TO LEN HORŠIE A HORŠIE A HORŠIE, PRIATEĽU IT'S GOING TO GET WORSE AND WORSE AND WORSE, MY FRIEND

Voetvolk vzw, Antverpy, BELGICKO / Antwerp, BELGIUM

koncept, choreografia a tanec / concept, choreography and dance: **Lisbeth Gruwez**

<http://www.voetvolk.be>

kompozícia, zvuk, asistencia / composition, sounddesign, assistance: **Maarten Van Cauwenbergh**

dizajn / styling: **Veronique Branquinho**

umelecký poradca / artistic advisor: **Bart Meuleman**

svetlá / lightdesign: **Harry Cole**

svetlá – asistencia / light assistance: **Caroline Mathieu**

podákovanie / thanks to: **Tom de Weerdt**

koprodukcia / coproduction: **Grand Theater Groningen, Troubleyn/Jan Fabre,**

Theater Im Pumpenhaus and AndWhatBeside(s)Death

s podporou / with the support of: **Provincie West-Vlaanderen, Provincie Antwerpen & Vlaamse Gemeenschap**

Bude to len horšie a horšie a horšie, priateľu je tanečné sólo, ktoré medzi odbornou aj laickou verejnosťou spôsobilo hotovú pohromu a v krátkom čase po premiére dostalo pozvanie na takmer všetky významné európske javiská či festivaly. Lisbeth Gruwez ho vytvorila v pevnom spojení so zvukovou kompozíciou belgického hudobníka Maartena Van Cauwenbergha, s ktorým súbor Voetvolk aj založila. Ambientálne a minimalistické riffy hudobného pozadia s fragmentmi záznamu naliehavej kázne ultrakonzervatívneho amerického kazateľa Jimmyho Swaggarta sú v plnom súzvuku s pohybom Gruwez na javisku, s jej pohľadmi aj pohybmi rúk. Vytvárajú neustále sa stupňujúci pocit napäťia, v dôsledku ktorého sa prvotný príjemný dojem z charizmatickosti tanečnice náhle mení na zvláštny pocit nebezpečenstva. Bola to vztyčená hajlujúca ruka alebo sú to stále prvky baletu?

Z hľadiska účinku sa postup dokonale zhoduje s tému predstavenia – podmanivosť extrémistických náboženských či politických prejavov je spociatku nenápadná, manipulatívnosť demagógie v nich však čoraz silnejšie zviera naše hrdlá a mysele, a nebadane nás v hypnotickom opojení unáša tam, kam nás chce dostať.

Gruwez naozaj účinne minimalizuje výrazové prostriedky – vzdáva sa veľkých komplexných kompozícii, scénografie alebo akýchkoľvek vonkajších efektov a sústreduje sa iba na niekoľko gest – tanečných fráz. Tie zväzuje pevne so slovom, s fragmentmi prejavu a konštruuje nový vlastný prejav – vlastnú telesnú antikázeň o manipulácii. V cyklických opakovaniach, v zaujímanovo a prekvapivo pointovaných variáciách sa tých pári slov a gest do nás zarezáva stále hlbšie – posolstvá ako ostré britvy. O ľudstve, o nás samých, o zlyhaniach, chybách a malosti.

Toto však nie je dielo, ktoré by chcelo moralizovať. Chce ukázať, akú silu môže mať dobre zvolená kombinácia slov a gest, pričom účinky skúma nie iba na poslucháčoch, ale aj na rečníkovi. Necháva na sebe a pred nami explodovať tento molotovov koktail fráz a charizmatickejho prejavu. Je to natrénovaný tranz, do ktorého sa tančníčka dostane? Aká je hodnota tranzu, ak je iba nacvičená? Tak ako v tanci derviša, fyzikálne zákony tu pomáhajú zmene vedomia a Gruwez to nepopiera, skôr naopak. Rozkrýva nebezpečné zneužitia mechanizmov zahrávajúcich sa s hraničnými emóciami a stavmi mysele, čím ponúka aj vzácnu a veľmi úprimnú sebareflexiu performatívnej umelkyne a skúša medze apelatívnych ambícií divadelného umenia.

Maja Hriešik

Nie je tu nič, čo by bolo treba pochopiť. Slová netvoria vety. A telo, slovami neznamená niečo. Vyžaruje z neho iné chápanie, nie rečové. Telesná sémantika. Vzplanutie je trochu rýchle a potrebovalo by to iné prehľbenie. Rýchlosť sa stupňuje, napäťstí stúpa crescendo. Telo je dôležitejšie ako slová. Svojou meravostou vyjadruje vážnosť. Postojom odhaluje nebezpečenstvá reči. Lisbeth Gruwez napokon vyskočí, vydá obrovskú energiu. Chápeme tú prudkosť, drásanie. Telo pokryje zem. Reči môžu zabíjať. Ramená vymrštené nahor, akoby vystrelené. Obrat o 180 stupňov, pochod smerom hore po scéne. Interpretka a choreograffka povedala to, čo mala povedať, telesne a zanietene.

Charlotte Imbault, *Mouvement.net*, máj 2012

Je to všetko o kontrole. Klúčom je forma. A sila, ktorou Lisbeth Gruwez bravúrne potvrdzuje svoj tanec. Koniec reči. Koniec skromnosti. Odteraz to bude len horšie, priatelia. Nechajme to prísť.

Melanie Suchy, *BALLET TANZ*

It's going to get worse and worse and worse, my friend is a dance solo which caused a real upheaval among the professional and general public. Shortly after the debut it was staged on almost all prominent European stages and festivals.

Lisbeth Gruwez has created it with a firm link to the sound composition of the Belgian musician Maarten Van Cauwenberghe, who was also the co-founder of the Voetvolk ensemble. The ambient and minimalistic riffs of the musical background, with fragments of an imperative, recorded sermon by the ultra-conservative American preacher Jimmy Swaggart are in full harmony with Gruwez's movements on the stage, her glances and movements of arms. They create an increasingly growing feeling of tension, which results in a sudden transformation of the primarily pleasant impression of the charismatic dancer into a strange feeling of danger. Was it the raised hailing arm or was it still the elements of ballet? As far as the impact is concerned, the technique perfectly corresponds with the topic of the performance – the winningness of extreme religious or political speeches is not visible at first. Their manipulative demagogic, however, affects our feelings and minds with an increasing intensity, and, imperceptibly, as if in a hypnotic elation, takes us to where they want to get us.

Gruwez really brings the expression means to a minimum – she forgoes any large complex compositions, stage setting, or any other external effects but rather concentrates only on several gestures – dance phrases. They are firmly bound to words, speech fragments. In this way she creates a new expression of her own – her own physical anti-sermon about manipulation. In cyclic repetitions, in interestingly and surprisingly pointed variations these few words and gestures cut deeper and deeper into us – they are messages as sharp as razors. About mankind, ourselves, our failures, shortcomings and pettiness. Nevertheless, this is not a work of art which aims at moralising. It intends to show what power can hide in a well chosen combination of words and gestures, while it studies its effects on listeners as well as the speaker. She lets explode this Molotov cocktail of empty words and charismatic speeches before herself and her viewers. Is it a rehearsed trance the dancer gets into? What is the value of a trance, if it is only rehearsed? Just as in a dervish dance, physical laws assist a change of mind. Gruwez does not deny it, quite the opposite. She unfolds the precarious abuse of mechanisms playing with extreme emotions and states of mind, whereby offering a very scarce and sincere self-reflection of a performative artist putting to test the limits of the appeal ambition in theatrical art.

Maja Hriešik

There is nothing one needs to understand. Words don't make sentences. And the body – words don't mean anything. It radiates a different kind of understanding, not based on speech. A kind of physical semantics. The flare up is a little too speedy and would need a different sort of profoundness. The speed is accelerating, the tension is growing in crescendo. The body is more important than words. Its stiffness manifests austerity. Its posture reveals the dangers of speech. In the end Lisbeth Gruwez jumps up and gives out enormous energy. We apprehend that vehemence and harrowing. The body stretches on the floor. Speeches can kill. The shoulders pop up, as if fired out. Turning by 180 degrees, marching upward the stage. The interpreter and choreographer has said what she had to say, physically and with passion.

Charlotte Imbault, Mouvement.net, May 2012

Control is what it is all about. Form is the key. And the power with which Lisbeth Gruwez affirms dance with bravura. End of babbling. End of modesty. From now on it will get worse, friends. Let it come down.

Melanie Suchy, BALLET TANZ

Lisbeth Gruwez (1977) sa zapísala do dejín tanca povestným dielom Jana Fabra *Quando l'uomo principale e una donna* (*Ked'je hlavným mužom žena*). Na scéne utopenej v olivovom oleji hypnotizujúco a nikdy nekončiacim kľavým pohybom poprela zásady tanečného bytia na javisku, príčom sa vzdala akéhokoľvek pevného bodu. Bolo to v roku 2004, pôsobila vtedy ako celkom mladučká tanečníčka v súbore Troubleyn. Predtým výstudovala jednu z najvýznamnejších tanečných škôl súčasnosti P.A.R.T.S. v Bruseli a spolupracovala s viacerími klúčovými belgickými divadelnými tvorcami, ako je Kim de Wandekeybus alebo aj nitrianskemu publiku známy Jan Lauwers. V súčasnosti pôsobí Lisbeth Gruwez v rámci komorného zoskupenia Voetvolk (v preklade Pechota). Už z názvu súboru možno usudzovať, že zostáva verná veľmi intenzívnej fyzickej práci s dôrazom na koncentrovanú prítomnosť performeru na javisku, vyžadujúcu jeho totálne nasadenie. K tomu svojich tanečníkov alebo – ako ich nazýva – bojovníkov krásy viedol Jan Fabre, tento guru a enfant terrible belgickej divadelnej scény.

Lisbeth Gruwez (1977) has entered the history of dance with the legendary work of Jan Fabre *Quando l'uomo principale e una donna*. On the stage drowned in olive oil, with a hypnotizing, never-ending, smooth movement, she denied the principles of dance existence on the stage and gave up any firm point. It was in 2004. At that time she was active as a very young dancer in the Troubleyn ensemble. Prior to that, she had graduated from one of the best known contemporary dance schools P.A.R.T.S. in Brussels and cooperated with several key Belgian theatre personalities, such as Kim de Wandekeybus or Jan Lauwers, who is also known to the Nitra audience. At present, Lisbeth Gruwez works in the small-scale group Voetvolk (Infantry). The name of the dance group itself suggests that she is faithful to the idea of very intensive physical work, emphasizing the concentrated presence of the performer on the stage, requiring his/her total onset. This was the idea to which Jan Fabre, this guru and enfant terrible of the Belgian theatre world, led his dancers – or rather beauty fighters, as he calls them.

Spottovani g. Janez Janša.

Mogobe je do Vika že prispeval informacije, da smo trije Ljubljanci, vse trije ustvarjalci sodobne umetnosti, ki s svojim delom redno predstavljamo Slovenijo po svetu, ter vsi trije člani Slovenske demokratske stranke, pred kratkim zamenjali imena in priimek in se preimenovali v Janeza Janšo. Če tega še ne veste, smo vesni, da Vam novico posredujemo iz prve roke.

Nadal edenčke je zavestna in posledica nihitega premiseka. Za nas ni mesta med našim delom, našo umetnostjo in našimi življemi in menimo, da se v tem prav niso me razlikujemo od Vas. Skupaj živimo za to, kar ustanavljamo; in da nam dovolite, bi navedli besede iz pisma, ki ste nari ga poslali ob včlanitvi v SDS. Inče nas bo, preberete na cilju:

utorok 25. septembra 2012, 16.00 – 17.05, 19.30 – 20.35

Tuesday 25 September 2012, 16:00 – 17:05, 19:30 – 20:35

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra, bez prestávky

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... streda 26. septembra 2012, 10.00, Meeting Point

Breakfast with... Wednesday 26 September 2012, 10:00, Meeting Point

jazyk: slovinský, titulky: slovenské a anglické / language: Slovenian, subtitles: Slovak and English

Janez Janša, Janez Janša, Janez Janša

ČÍM VIAC NÁS JE, TÝM RÝCHLEJŠIE DOSIAHNEME CIEĽ THE MORE OF US THERE ARE, THE FASTER WE WILL REACH THE GOAL

Maska, Ľubľana, SLOVINSKO / Ljubljana, SLOVENIA

scenár a režia / script and directing: **Janez Janša, Janez Janša**

www.mask.si

účinkujúci a dokumentátor / performer and documentarian: **Dražen Dragojević**

programovanie a úprava / programming and editing: **Luka Dekleva, Urban Potočnik**

zvuk / sound design: **Sašo Kalan**

hudobník / musician: **Davor Herceg**

dramaturgia / dramaturgy: **Tina Dobnik**

kameramani / cameramen: **Darko Herič, Matjaž Mrak, Boris Bezić, Janez Janša, Janez Janša**

preklad / translation: **Maja Lovrenov a Jeremi Slak**

grafický dizajn / graphic design: **Mojca Janželj, Kontrastika**

technická režia / technical director: **Igor Remeta**

výkonná producentka / executive producer: **Tina Dobnik**

koprodukcia / co-production: **Brut Künstlerhaus Vienna, Aksioma, Institute for Contemporary Arts, Ljubljana**

Traja umelci pôsobiaci v Slovinsku si v roku 2007 oficiálne zmenili svoje pôvodné občianske mená na meno Janez Janša. Používajú ich v oficiálnom styku a všetky ich doklady sú naň vystavené. Pre pochopenie tohto projektu, ktorého súčasťou je aj performancia *Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme cieľ*, je potrebný krátky exkurz do súčasnej slovinskej politickej scény. Meno Janez Janša (oficiálne Ivan Janša) patrí totiž jednému z najvýznamnejších slovinských politikov obdobia po roku 1991, kedy sa tento štát odčlenil od Socialistickej federatívnej republiky Juhoslávia.

Janša bol už počas osmedsiatych rokov známy ako autor článkov, v ktorých kritizoval plynvanie financiami v Juhoslovanskej ľudovej armáde. Komunistický režim vtedy reagoval na tieto články obvinením z nezákonného získania utajených materiálov. V tomto procese boli spolu s Janšom obžalovaní a odsúdení aj ďalší dvaja novinári z časopisu Mladina a podplukovník armády. Proces sprevádzalo niekoľko procesných chýb, z ktorých

najzávažnejšou bolo, že bol vedený v srbochorvátsčine, hoci podľa vtedajšieho práva mali byť súdne procesy vedené v jazyku krajiny, kde proces prebieha, v tomto prípade v slovinčine. Hoci tresty boli nakoniec odsúdeným odpustené, práve tento moment považuje časť historikov za začiatok rozkolu medzi slovinskými a srbochorvátskymi komunistami.

Už v roku 1989 bol Janez Janša jedným zo zakladajúcich členov prvej známej slovinskej opozičnej strany s názvom Slovinský demokratický zväz. Po tom, čo v roku 1990 zvíťazila v prvých slovinských demokratických volbách volebná platforma DEMOS, ktorej bol členom, stal sa ministrom obrany. Tento post zastával aj po rozpade DEMOSu až do roku 1994, kedy musel z tohto postu odstúpiť pre aféru, ktorá bola vtedy považovaná za zneužitie právomocí. V tom čase už bol rok predsedom ďalšej politickej strany, Sociálnodemokratickej strany Slovinska, do ktorej vstúpil v roku 1992. Tá sa medzičasom premenovala na Slovinskú demokratickú stranu

a namiesto sociálnej demokracie začala presadzovať líniu ekonomickej pravicového liberalizmu, pričom z hľadiska spoločenskej orientácie sa prihlásila k myšlienkom konzervatívnej pravice.

V období rokov 2004 – 2008 bol Janez Janša slovinským premiérom prvý raz. Hoci práve v tomto období začal vznikať projekt *Volám sa Janez Janša*, dnes dostať ďalší zaujímavý rozmer: Napriek tomu, že Janša bol v roku 2011 obvinený z korupcie v obchode s vojenskou technikou, stal sa od februára 2012 slovinským premiérom druhý raz. Treba dodať, že Janša ako jeden z najdlhšie pôsobiacich politikov novodobej história Slovinska sa stal aj jedným z najmocnejších mužov tohto štátu. Hlavným cieľom projektu *Volám sa Janez Janša* bolo vytvoriť film. Ten je momentálne tesne pred dokončením a práve pasáže z neho tvoria podstatnú časť performance *Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme cieľ*. Už fakt, že podstatná časť javisko-vého tvaru vychádza z filmového materiálu, jasne poukazuje na to, že projekt osciluje medzi viacerými umeleckými druhami a otvára otázku, čo všetko je divadlo a kde sú jeho hranice. Na základnom pôdoryse dokudramy (či skôr dokumenta?) nastoluje všeobecné otázky identity jednotlivca či úlohy mena v ľudskom živote. Zároveň je však detailným príbehom troch konkrétnych ľudí (a ich rodín), ktorí sa rozhodli zmeniť si meno. Tvorcovia primárne nechcú na otázky odpovedať, naopak, viaceré nechávajú nezodpovedané. Asi najvýstižnejším dôkazom toho, ako sa tvorcami darí v prelínaní dvoch svetov – umenia a reality – v kontexte súčasnej multimedialnej doby, je dôsledok ich projektu na internete. Ak totiž ešte pred párom rokmi internetová encyklopédia či interne-tové vyhľadávače poznali len jedného Janeza Janšu, dnes sa už za jednotlivými menami nachádzajú spresnenia: politik, režisér, výtvarník, umelec...

Miro Zwiefelhoffer

V predstavení sledujeme závažnosť zmeny mena na konkrétnom prípade troch umelcov, ktorí si zmenili meno na Janez Janša.

Sme svedkami intímneho svedectva ich rodičov, ktorí – ako o tom svedčí nový rodny list – priviedli na svet Janeza Janšu.

Rozhodnutie ich syna ich zmatlo, šokovalo ich, dokonca im ublížilo. Nechápu to gesto. Ďalej sú tu politické súvislosti zmeny tohto mena, ktoré tento akt vysvetľujú buď ako ospravedlnenie politiky Janeza Janšu, (...) alebo ako podvratný čin, (...) ktorý multiplikáciou mena relativizuje „originál“ Janšu...

Jela Krecič, Delo, apríl 2010

Diváci pozorne sledovali videoprojekcie a súčasne dianie na javisku; boli ohromení, spokojní, nadšení, bolo počuť chichot, zatiaľ čo od dvoch či troch prítomných Slovincov (v hľadisku) občas zaznel hurónsky smiech.

Uršula Rebek, Dnevnik, máj 2010

Three Slovenian artists at that time all three officially changed their original civic names to the name of Janez Janša. They use it in official contacts and all their documents are drawn up in this name. In order to understand this project, which also includes the performance *The More of Us There Are, the Faster We Will Reach the Goal*, one needs a short excursion into the current Slovene political scene. The name Janez Janša (officially Ivan Janša) in fact belongs to one of the most prominent Slovene politicians since 1991, when the country separated from the Socialist Federative Republic of Yugoslavia.

Janša had already been known in the 1980's, as an author of articles in which he criticized depletion of finances in the Yugoslav People's Army. At that time, the communist regime reacted to these articles by accusing him of illegal procurement of confidential material. In this trial two journalists from the journal *Mladina* and an army lieutenant were also accused and sentenced together with Janša. The trial was marked by several procedural mistakes, the most important being that it was conducted in Serbo-Croatian, although, according to the current law, court trials should have been conducted in the language of the country where the trial was taking place, i.e., Slovene. Even though the sentences were lifted in the end, this moment is considered by some historians as the beginning of the split between Slovene and Serbo-Croatian communists.

As early as 1989 Janez Janša was one of the founding members of the first known Slovene opposition party called The Slovene Democratic Union. Following the 1990 first democratic elections, in which the platform DEMOS, which he was a member of, won, he became the minister of defence. He held this post also after the collapse of DEMOS until 1994, when he had to resign, due to a scandal considered at that time as an abuse of power. By that time he had been the president of a further political party already for a year, the Social Democratic Party of Slovenia which he joined in 1992. In the meantime, it changed its name to Slovene Democratic Party and instead of social democracy started enforcing the policy of the right wing, economic liberalism, while claiming allegiance to the ideas of a conservative right-wing policy from the point of view of social orientation.

In the period of 2004 to 2008 Janez Janša became the Slovene Prime Minister for the first time. Today it has acquired another interesting dimension: even though Janša was accused of corrupt practices in the military technology trade in 2011, in February 2012 he became the Slovene Prime Minister for the second time. It must be added, that Janša, as one of the longest serving politicians in the modern history of Slovenia, has become one of the mightiest men in the country. The main aim of changing the name by the three artists is to shoot a film. It is nearly finished the extracts of it form the substantial part of the performance *The More of*

Us There Are, the Faster We Will Reach the Goal. The fact itself that a substantial part of the stage form is based on the film material clearly proves that the project oscillates between several artistic forms and opens a question what is understood as theatre and where are its limits.

Presenting the basic layout of a documentary drama (or rather documentary art?) it opens general questions about the identity of an individual or the role of names in human lives. At the same time, it presents detailed stories of three individual people (and their families) who have decided to change their names. Primarily, the authors do not intend to answer the questions, quite the opposite, some are left unanswered. Probably the most outspoken proof of the fact how successful the authors are in mixing two worlds – that of art and that of reality – in the context of the current multi-media times, is a consequence of putting their project on the internet. While few years ago the internet encyclopaedia and internet searches were aware of only one Janez Janša, now there are several definitions following the name: politician, theatre director, visual artist, artist...

Miro Zwiefelhofer

In the performance, we follow the weight of the name change primarily in the concrete case of three artists changing their name to Janez Janša. We follow more intimate testimonies, for example, of their parents, who – as their new birth certificate bespeaks – gave birth to Janez Janša. Their son's decision confused them, shocked them, even hurt them. They do not understand this gesture. Then, there are political analyses of this name change that explain the gesture either as an apology of Janez Janša's politics (...) or as a subversive act (...), whose multiplication of the name relativised the value of the "original" Janša.

Jela Krečič, Delo, April 2010

The spectators, in fact, attentively followed the video projection and the simultaneous goings on on stage; they reacted with amazement, they were astonished, satisfied, excited, one could hear giggling, while from the two or three Slovenians present a boisterous laughter occasionally boomed.

Uršula Rebek, Dnevnik, May 2010

Janez Janša, predtým **Davide Grassi** (1970), taliansky rodák a absolvent Akadémie výtvarných umení v Miláne, spoluza-kladal v Ľubľane Ústav pre súčasné umenie Aksioma, ktorého je dodnes riaditeľom. Jeho tvorbu charakterizuje záujem o intermedialitu, sociálno-politickej tvorbe, o prepojenie reality s virtuálnou realitou a neurofeedbackovej technológií. **Janez Janša**, predtým **Emil Hrvatin** (1964) narodený v Rijeke je výstudovalý sociológ, divadelný režisér a teoretik v oblasti performancie. **Janez Janša**, predtým **Žiga Kariž** (1973) je slovinský výtvarník, ktorý sa vo svojej tvorbe zameriava na prácu s médiami, najmä s filmom. Zároveň pracuje s dekonštrukciou sociálnej úlohy malby vo vzťahu k recipientovi.

Janez Janša, earlier **Davide Grassi** (1970), a native from Italy and a graduate of the Academy of Visual Arts in Milan, co-founded the Institute for Contemporary Art Aksioma in Ljubljana and is still its director. His work is characterised by his interest in inter-media, social and political issues and linking reality with the virtual reality, as well as neuro-feedback technologies. **Janez Janša**, earlier **Emil Hrvatin** (1964), born in Rijeka, studied sociology and works as a theatre director and theoretician in the area of performance. **Janez Janša**, earlier **Žiga Kariž** (1973) is a Slovene visual artist who, in his work, focuses at the media, particularly the film. At the same time he works with the de-construction of the social role of painting in relation to the recipient.

utorok 25. septembra 2012, 16.00 – 17.50, 19.30 – 21.20

Tuesday 25 September 2012, 16:00 – 17:50, 19:30 – 21:20

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... streda 26. septembra 2012, 10.45 Meeting Point

Breakfast with... Wednesday 26 September 2012, 10:45, Meeting Point

jazyk: poľský, titulky: slovenské a anglické / language: Polish, subtitles: Slovak and English

Magda Fertacz, Małgorzata Sikorska-Miszczuk, Sylwia Chutnik

III FÚRIE III FURIES

Teatr H. Modrzewskej v Legnici, POŁSKO / Modjeska Theatre in Legnica, POLAND

réžia a úprava priestoru / direction and arrangement of space: Marcin Liber

<http://teatr.legnica.pl>

dramaturgia / dramaturgy: Małgorzata Sikorska-Miszczuk

kostýmy / costumes: Mixer Group

scénický pohyb / stage movement: Iwona Pasińska

nástenný projekt inšpirovaný obrazom „Melanchólia“ Jaceka Malczewskeho / mural project inspired by „Melancholia“ by Jacek Malczewski: Tymek Jeziernski

živá hudba / live music: My Adrenalin / Radio Error

osoby a obsadenie / characters and cast:

Kassandra / Kassandra, Cestovatel' 1 / Traveller 1, Stasia: Katarzyna Dworak, Pani Markiewicz / Mrs. Markiewicz:

Ewa Galusińska, MC Apollo: Rafał Cieluch, Danuta Mutter, Stefania Mutter: Joanna Gonschorek, Svätá Panna

/ The Blessed Virgin, Cestovatel' 2 / Traveller 2, Hanka: Małgorzata Urbańska, „SSák“ / SS-man, Cestovatel' 1 / Traveller 1, Kňaz / Priest: Robert Gulaczyk, Roľník Edek / Peasant Edek, Cestovatel' 2 / Traveller 2, Robotník / Worker: Bartosz Bulanda, Stefan Herakles: Mariusz Sikorski, SIRÉNY / SIRENS: Radio Error, My Adrenalin

Riešiť akýkoľvek problém nášho sveta znamená neustále konfrontovať súčasnosť s minulosťou, spomienky s aktuálnymi zážitkami a predstavami o budúcnosti. A nezáleží na tom, či riešenie prinesie spomienka na banálnu situáciu, alebo štúdium archetypálnych príbehov. Na tomto poznaní je vystavaný text inscenácie */// Fúrie* troch poľských autoriek – dráma, oratórium, prolog k tragedii alebo ako ešte inak by sa dala nazvať predloha tohto nezvyčajného divadla, vymetajúceho najtemnejšie kúty poľskej duše, pátrajúceho po korenoch dnešného každodeného zla v nedávnej histórii a dávnych mýtoch. Textom sa prelínajú príbehy dvoch matiek, ktoré rozprávajú o svojich trpkých životoch. Tá prvá – Danuta Muter – je primitívna žena, reprezentantka tých, za ktoré sa hanbíme a o ktorých obvykle mlčíme. Tá druhá, Alkména, žena profesora Markiewicza, je naopak z rodu hrdinov, osvietených patriotov, inteligencie. Danuttina babka počas druhej svetovej vojny vydala Nemcom dve ženy z Varšavy, aby získala zelený kabát jednej z nich. S kliatbou, ktorá odvtedy sprevádza rodinu, musí bojovať aj hlúpa Danutta, vrahýňa svojich vlastných detí. Na druhej strane

je príbeh pani profesorovej Markiewicz lamentom ženy, ktorá vychovala svojho syna k patriotismu. On potom v záujme ochrany a kultivovania vlasti vraždí prostitútky, komunistov, kňazov. Príbehy oboch žien, prednášané pred bránami Olympu, prepájajú príhovory Apolla – dekadentného boha či moderátora obskúrnej televíznej show, ktorý celú inscenáciu vedie ako zborovú psychodrámu. */// Fúrie* nie sú farbistou historickou freskou, ale peklom spoločných predsudkov, fráz, falosných mýtov. V ňom sa potácajú čisto poľskí hrdinovia, perverzné kaliky, ktorým z ich antických predobrazov ostali už len mená. */// Fúrie* rozbijajú mnoho tabu, ktorých sa súčasní Poliaci zámerne nedotýkajú, a demaskujú čítankové predstavy o hrdinstve a utrpení národa. Katarzny účinok inscenácie */// Fúrie* nespočíva v rozkrývaní silného tragickejho príbehu, ale v očistnom pocite po krutom a až na dreň idúcom kolektívnom sebaspytovaní, ku ktorému diváka privedú.

Text pôsobí ako generáne vyrovnanie sa s históriaou, zápas s prebytkom pamäti a nedostatkom sebareflexie. Autorkám bol východiskom román *Dzidzia (Ženy)* Sylwie Chutnik a kniha

zápisov *Ezekutor* (Exekútor) Stefana Dąmbského, ktorý sa počas druhej svetovej vojny dobrovoľne prihlásil do oddielu likvidátorov Nemcov a konfidentov Armie Krajovej (Krajinská armáda), po vojne emigroval do USA a v roku 1993 v Miami spáchal samovraždu. Jeho zápisky, publikované na internete vdaka jeho deťom, sa stali veľmi populárnymi.

III Fúrie sú divadlom extrémov. Hlasná hudba, silné javiskové obrazy a texty na hranici brutality a nechutnosti, ktoré majú blízko k surrealizmu a makabrálnym výjavom. Marcin Liber svoju réziu s pomocou živej gitarovej hudby extrémne polohy textu šikovne podčiarkuje, diváka nesetrá a vtáhuje ho do kruhého labyrintu, na konci ktorého je očistný zázitok. Jedna z najlepších inscenácií uplynulej sezóny v Poľsku je v neposlednom rade aj zásadným vyjadrením sa k Warlikowského ideologizácii obete v ospevanej inscenácii (*A)pollonia*. *III Fúrie* krutou paródiou nekompromisne boria aj tento nový poľský mýtus.

Ján Šimko

Herci predstavujú celý rad národných postáv: futbalových fanúšikov, sedliakov s kosami, poľských fúzatých inštalatérov – gayov a staničné prostitútky. Vinné i nevinné obete vojny a komunizmu prinášajú vence s nápisom vypožičaným z piesne futbalových štadiónov pre porazených: *:Do toho, Poliaci, nič sa nestalo! Možno bola ich obeť márna, byť katom je úplne normálne, Poľsko sa stáva skanzenom vinníkov, ktorí si nie sú vedomí svojej viny a nechápu svoj trest.*

Liber ponúka iný typ konverzácie s Poľskom a o Poľsku než Strzepka alebo Klata. Liber je menej agresívny a anarchický, ale udiera klinec po hlavičke. Úžasné, hrozivé predstavenie.

Łukasz Drewniak, Przehrón, 18. apríl 2011

Predstavenie šokuje obecenstvo použitím ostrej, punkovej estetiky a pokusom postaviť sa proti národnej mytológii. Tiež rovnakým prístupom k dvom zločinom – tomu, ktorý spáchala Danutina stará mama z jednoduchého dôvodu – chamektosti – a tomu, ktorý spáchal kat Armie Krajovej konajúci z vlastenectva.

Utrpenie obeti, ktoré sa nedá meriť, umožnilo autorkám dať tieto dva zločiny na rovnakú úroveň. Danutino konečné rozhodnutie darovať kabát s líščím golierom profesorovej žene, ktorú stretla na stanici, je gestom zmierenia – mávnutím ruky nad minulosťou, pojimami trestu a viny a klasifikáciou spáchaných zločinov.

Magda Piekarska, Gazeta Wyborcza Wroclaw, 15. marec 2011

To solve an issue of our world means to continually confront the present with the past, memories with present experiences and the expectations of the future. It does not matter whether the solution is brought about by a memory of a trivial situation or a study of archetypal stories. The text of the production

III Fúries by three Polish female authors is based on this awareness – a drama, an oratory, a prologue to a tragedy, or some other definition one could use to describe the text of this unusual theatre, scavenging the darkest corners of the Polish soul and searching for the sources of today's commonplace evil extending from recent history and ancient mythology. The text is blended together by the stories of two mothers who are narrating their bitter life experiences. The first one – Danuta Muter – is a vulgar woman, a representative of those we are usually ashamed of and do not talk about. The other, Alkména, wife of professor Markiewicz, is, on the contrary, from the family of heroes, enlightened patriots, and intelligentsia. Danutta's grandmother handed two Warsaw women over to the Germans during the Second World War to obtain a green coat which belonged to one of them. Also the silly Danutta, murderer of her own children, has to cope now with the curse that has been following the family since that time. On the other hand, the story of a professor's wife, Mrs. Markiewicz, is a lamentation of a woman who has brought up her son to be a patriot. In the name of protecting and cultivating the motherland, he is murdering the prostitutes, communists and priests. The stories of both women, recited in front of Olympus gates, are interlaid with the speeches of Apollo – a decadent god, or rather a moderator of an obscure TV show who is guiding the whole production as a choral psychological drama. *III Fúries* are not a colourful historical fresco but a hell of common prejudices, empty words and false myths. Pure Polish heroes, perverse cripples resembling their ancient prototypes only with their names, are staggering within that. *III Fúries* break many taboos which contemporary Polish people intentionally avoid and expose the idealised image of heroism and nation's suffering. Its cathartic effect does not lie in disclosing a strong tragic story but rather in the purificatory feeling following the cruel, profound, collective heart-searching the viewers are brought to.

The text sounds as a process of coming to terms with the history by a new generation, a struggle with a surplus of memories and a lack of self-reflection. The play is based on the novel *Dzidzia* (Women) by Sylwia Chutnik and the book of notes *Ezekutor* (Executor) by Stefan Dąmski, who had voluntarily joined the ranks pursuing the Germans and became an Armia Krajowa (Home Army) confidant during the Second World War. After the war he emigrated to the USA and in 1993 committed suicide in Miami. His notes, which were published on the internet by his children, have become very popular.

III Fúries are a theatre of extremes. Loud music, powerful stage images and texts bordering on brutality and vulgarity, nearing surrealism and macabre scenes. With his direction and by means of live guitar music Marcin Liber cleverly underlines the extreme

aspects of the text, harshly draws the spectator into a cruel labyrinth at the end of which there is a cathartic experience. One of the best productions of the past season in Poland simultaneously presents a principal statement on Warlikowski's ideologisation of sacrifice in the glorified production *(A)pollonia*. As a cruel parody *III Furies* uncompromisingly break this new Polish myth.

Ján Šimko

The actors give voice to the whole set of national characters: football fans, scythe-bearing peasants, Polish moustachioed gay plumbers and railway station prostitutes. The guilty and innocent victims of war and communism bring wreaths accompanied by an inscription borrowed from a football song for the defeated: 'Poles, nothing happened'. Maybe their sacrifice was in vain, being an executioner as natural as breathing, and Poland turns out to be a repository of culprits unaware of their sins and with no understanding of their punishment.

Liber proposes a different kind of conversation with Poland and about Poland than Strzepka or Klata. Liber is less aggressive, less anarchic, but he hits the nail on the head. Great, scary show.

Łukasz Drewniak, *Przekrój*, 18 April 2011

The performance shakes the audience by using punk sharp aesthetics and the attempt against the national mythology. Also by putting the equal sign between two crimes – the one committed by Danuta's grandmother because of simple greed and these committed by an AK executioner who was acting for patriotic reasons. The victims' suffering, which cannot be measured, allows the authors to equalize those crimes. Danuta's final decision to give her coat with the fox collar to professor's wife met at the railway station is a gesture of reconciliation – shaking hands over the history, concepts of punishment and guilt and classification of committed crimes.

Magda Piekarska, *Gazeta Wyborcza Wroclaw*, 15 March 2011

Marcin Liber (1970) začína s pouličným divadlom. Ako člen legendárneho poznaškého divadla Teatr Biuro Podrózy, neskôr spolu s Wojciechom Winskim založil divadlo Usta Usta. Režíroval aj niekoľko špeciálnych inscenácií, ako napríklad predstavenie k výročiu Varšavského povstania. Vo svojich inscenáciách kombinuje témy a obrazy z popkultúry s archetypálnymi príbehmi, neúnavne hľadá spôsoby, ako znepokojiť diváka a odkryť mu realitu v jej krutých zákonitostach. Často pracuje s neobvyklými, komplikovanými textami, považovanými za neinscenovateľné. Jeho inscenácie bývajú v Poľsku často odmeňované rôznymi cenami.

Marcin Liber (1970) began with the street theatre – as a member of the legendary Poznan Biuro Podrózy Theatre, later founded the theatre Usta Usta together with Wojciech Winski. He was the director of several special productions, such as a performance to commemorate the outbreak of the Warsaw uprising. In his productions he combines the topics and images of pop-culture with archetypal stories, diligently searching for ways how to disturb the viewer and expose the reality in its cruel regularity to him. He often works with unusual, complicated texts, considered unsuitable for stage productions. His productions are often awarded by a number of prizes in Poland.

ZLOČINY A TRESTY SLOVENSKÉHO DIVADLA

„.... ponižovanie iba permanentné ponižovanie ponižujete sa lebo nemôžete robiť čo chcete nikdy nemôžete robiť to čo naozaj chcete nikdy nerobíte to čo naozaj chcete ponižujete sa publikum vám nedovolí robiť to čo naozaj chcete a vy sa ponižujete a prispôsobujete svoj vokus vokusu tohto publika odmietate témy musíte odmietať témy ktoré by neprešli cez toto publikum a musíte odmietať témy ktoré by neprešli cez týchto hercov o aktuálnosti témy nerohodujete vy rozhoduje o nej publikum alebo herci...“ (Martin Čičvák: *Kukura*)

kríza kultúry – kríza spoločnosti

Už je to asi 7 rokov, čo som v jednom rozhvore pre istý slovenský denník povedal: „Na Slovensku je kríza obecenstva“. Myslel som to vážne. Dost dlhý čas na to, aby sa stav niekom posunul – k lepšiemu či k horšiemu. Bohužiaľ, treba skonštatovať, že k horšiemu. Pri kladení otázky, koho je to vína / nevina, nemôžeme celkom vylúčiť divadelníkov, ktorí svoje publikum nechali zlenivieť, ani samotných divákov, ktorí ľahostajne prijímajú čoraz povrchnejšie a slabomyseľnejšie pozostatky toho, čomu sa kedysi hovorilo umenie. Tí najväčší vinníci sú, samozrejme, kommerčné médiá, ktoré v prostredí bez väznej konkurencie uzurpovali pre seba enormný priestor, nemysliteľný v malej krajine, akou je Slovensko. Ak komercia nemá väzny protipól, ak sami kedysi kvalitná a vážená umelci sa stali súčasťou tejto mozgy vymývajúcej komercionalizácie, je jasné, že to je slepá ulička slovenskej kultúry.

Hlavným bodom slovenského programu na Divadelnej Nitre je inscenácia bratislavského Divadla Árena s názvom *Kukura*, alebo *doktorandská práca o stave kultúry*. Monológ ústrednej postavy presne a bez servítky pomenúva stav, príčiny a následky tejto devalvácie umenia v našom kultúrnom prostredí. V iných krajinách Európy už umelci dávnejšie pochopili, že kultúra je testerom kvality spoločnosti. Divadelné umenie v tejto problematike zohráva dôležitú úlohu, lebo má/malo/mohlo by mať najväčší vplyv.

selekcia

Ak chcete na medzinárodný festival priniesť nejakú reprezentatívnu vzorku inscenácií slovenského divadla a konfrontovať ich so zahraničnými produkiami, narazíte hned na niekoľko komplikácií. Súčasné slovenské divadlo sa sice v posledných rokoch formálne výrazne posunulo, inscenujú sa odvážnejšie tituly, inscenačné postupy sa pomaly a iste začínajú vymykať nánosom zdelených socialistických a realistických postupov, pravidelne sa formujú nové generácie výrazných mladých tvorcov (najnovšie ma zaujali Lukáš Brutovský, Ján Luterán, Júlia Rázusová), čo ale na Slovensku chýba, je nelútostné účtovanie s prítomnosťou, v ktorej zjízeme. Vďaka tomu divadlo prestáva byť aktuálne, stáva sa z neho luxusný prežitok a diváci ho považujú za akýsi bonus k tomu, čo sa im dostáva ľahko, rýchlo a pohodlne do domácností – „televízne umenie“. Aj v divadle potom hľadajú oddych a zábavu. „Wellness duše“.

Do najužšieho výberu slovenských inscenácií na Medzinárodný festival Divadelná Nitra 2012 som nakoniec zaradil tri inscenácie. *Kukura*, *Sedem dní do pohrebu a Psota*. Všetky tri sú autorskými inscenáciami, ktoré vznikli pre konkrétné divadlo a v konkrétnom čase. Veľmi nástojčivo reagujú na aktuálnu spoločenskú situáciu, alebo sú nerozlučne zviazané s miestom svojho vzniku.

Ak chce byť slovenské divadlo moderné, nielen po formálnej stránke, malo by sa odvážiť častejšie sihať po neoverených kusoch, podporovať domácu tvorbu a najmä väčšmi reflektovať svoju minulosť i prítomnosť. Aj keď viem, že politické či spoločensky angažované divadlo nemá na Slovensku veľkú tradíciu, často je otázne, či obchádzanie pálčivých tém nie je svojím spôsobom len alibizmus divadelníkov, ktorí nechcú nikoho urazit, s nikým sa pohnevať a predovšetkým nechcú stratiť diváka.

highlighty uplynulej sezóny

V sezóne 2011/2012 sa objavilo niekoľko inscenácií klasických titulov (*Kráľ Oidipus* v SKD v Martine, *Eugen Onegin* v Divadle Jána Palárika v Trnave, *Zločin a trest* v ŠD Košice alebo *Čajka* a *Oblaky* v Činohre SND). Režiséri Roman Polák, Viktor Kollár, Eduard Kudláč, David Drábek a Martin Čičvák sa pokúsili moderne interpretovať klasiku – dôraz sa tu kládol nielen na nezaužívaný dramaturgický výklad, výraznú vizuálnu koncepciu, ale často šlo o úplne nové dramatizácie (*Onegin*, *Zločin a trest*) či výrazné inscenačné úpravy (*Čajka*, *Oblaky*). Po zvážení celkovej dramaturgickej koncepcie festivalu som sa však rozhodol držať aj slovenskú selekciu – podobne, ako je nastavená zahraničná – v parametroch autorských inscenácií alebo súčasných textov, ktoré vznikli priamo pre to-ktoré konkrétné divadlo, a žiadnu zo spomínaných inscenácií klasiky na Divadelnú Nitru nezaradiť. Insenácie najmladších tvorcov *Výnosné miesto* (Lukáš Brutovský) a *Jánošík 007* (Ján Luterán a Mariana Ďurčeková) interpretované ako politický kabaret či ostrá satira na súčasných skorumpovaných politikov naznačujú, že mladí divadelníci sa neboja vystúpiť so svojím názorom a používať divadlo ako prostriedok spoločenskej kritiky. Vedľa dnes už netreba svoje postoje skrývať, šifrovať do metafor, naopak – divadlo dnešnej doby musí prehovoriť otvorene a tvrdzo.

Podobne s dôrazom na politickú rovinu textu interpretoval Aristofanove *Oblaky* aj režisér Martin Čičvák s dramaturgom Martinom Kubranom. Premyslený viacvrstevný koncept prepojil antickú komédiu s aktuálnou téhou eurokrízy a divadelne ju rozpracoval prostredníctvom viacerých divadelných prvkov, kde zapojil aj operný spev či výraznú pohybovú zložku. *Oblaky* spolu so staršou Čičvákovou inscenáciou v činohre SND *Faust I. a II.* sú pre mňa najambicioznejšimi a zároveň najkomplikovanejšimi divadelnými počinmi, aké možno na slovenských javiskách vidieť. Pre svoju technickú náročnosť sú však mimo sály SND takmer neprenosné.

alternatívna scéna

Alternatívna scéna na Slovensku sa v poslednom období začína rozrastať a potvrdzovať svoju dôležitosť v slovenskom kultúrnom prostredí. I keď v dnešnej dobe nie je zložité nejaké divadlo založiť, omnoho zložitejšie je dať mu zmysluplný program, ideu a aj estetickú úroveň, skrátka, zadefinovať jeho poetiku a dokázať to aj opakovane. V Bratislave sa to darí tanecnému štúdiu Elledanse (treba spomenúť najvýraznejšiu inscenáciu tejto sezóny *Voda na vode*), či P.A.T., ktoré v uplynulej sezóne vyprodukovalo hned dve premiéry (*SDIG a Illuminárium*). Štúdio 12 v Divadelnom ústave pravidelne podporuje pôvodnú tvorbu, Debris company spolupracujú aj na projektach v iných divadlách (*Oblaky* v SND). Zatialčo Blaho Uhlár vo svojom *Pokuse* znova „hadáva“ národnému divadlu a dotovanej kultúre (a odniesol si za to cenu Novej drámy), SkRAT sa s *Napichovačmi a lízačmi* zúčastnil festivalu Neue Stücke aus Europa vo Wiesbadene. Z mimobratislavských treba spomenúť aktivity Stanice Žilina-Zárečie. Práve tieto malé nezávislé divadelné zoskupenia, tátov tzv. „alternatíva“ má momentálne najväčší potenciál, ich neviahaznosť na komerčnú sféru zaručuje dostatočný priestor pre kreativitu a odvahu vyrukovať s nejakým umeleckým názorom. Insenácie nezávislých zoskupení sú sice často poznačené nedostatkom finančných prostriedkov a postprodukcie (propagácia, reprízovosť, návštěvnosť), napriek tomu sa však dajú považovať za najrýchlejšie sa vyvíjajúce a najprogresívnejšie divadelné formy v našom kultúrnom prostredí (ako zástupca tohto smeru sa na Divadelnej Nitre objaví inscenácia *Psota* Divadla Pôtoň).

záver

Pri sledovaní inscenácií slovenských divadiel uplynulej sezóny mi často chýbala istá konkrétnosť, postoj, názory tvorcov. Neodsudzujem tzv. „repertoárovú dramaturgiu“ kamenných divadiel, chápem, že boj o priazeň publika a tým aj o peniaze a existenciu môže byť krutý, no aj jednotlivé divadlá by sa mali profilovať podľa svojho založenia, tradície, poetiky a v neposlednom rade aj podľa spôsobu a výšky dotácií z verejných zdrojov. Na Slovensku už dlhší čas nie je bežné, že umeleckí šéfovia či interní režiséri dávajú divadlu tvár, poetiku, ktorá by mala byť zárukou kvality. V tomto má Čičvákov Kukura zase raz pravdu: témy a hry sa vyberajú podľa vlastného hercov a divákov. Tento výkaz je však značne zdegenerovaný pôsobením komerčných médií. A koho je to vlastne vina či nevina? Môj osobný názor je, že umenie by sa malo od komercie jednoznačne dištancovať a nie na nej parazitovať.

Marián Amsler, režisér,
kurátor programu slovenských divadiel na DN 2012,
umelecký šéf HaDivadla v Brne

CRIMES AND PUNISHMENTS OF THE SLOVAK THEATRE

„.... denigration, only permanent denigration. You are humiliating yourself because you cannot do what you like, you can never do what you really like, you never do what you really like, you humiliate yourself and the audience would not allow you to do what you really like, and so you humiliate yourself and adjust your taste to the taste of this audience, you refuse certain themes, you must refuse certain themes that wouldn't go well with this audience, you must refuse themes that wouldn't go well with these actors, it's not you who decides about the topicality of the theme, it is decided by the audience or the actors...“ (Martin Čičvák: *Kukura*)

Culture crisis – society crisis

It has been about seven years now since I said in an interview for a certain Slovak daily: „In Slovakia we have a crisis of the audience“. I meant it. Seven years is long enough to shift the situation somewhere else – for better or worse. Unfortunately, one has to admit the latter option. When asking the question whose fault it is (or who is not faulty in it) we cannot quite exclude the theatre staff that let their audiences slacken off. Neither can we exclude the viewers themselves who indifferently accept the ever growing shallowness and half-wittedness of the remains of what used to be called art. The biggest culprits, of course, are the commercial media, who, in an environment without any serious competition, have usurped for themselves an enormous space, unthinkable in a small country like Slovakia. Unless the commerce has no serious antipole and the artists themselves, once respected and of a high standard, have become part of this brain washing commercialisation, it is obvious that this is a blind alley of the Slovak culture.

The main point of the Slovak programme at the Divadelná Nitra festival is the staging of the Bratislava Aréna Theatre entitled *Kukura, or a doctoral thesis on the state of culture*. The monologue by the main protagonist clearly and unscrupulously designates the situation, reasons and consequences of art devaluation in our cultural environment. In other European countries the artists have long realised that culture is a tester of quality in society. In this issue the art of drama plays a very important role, because it has (had, or might have) the highest impact.

Selection

If you intend to bring to an international festival a representative sample of productions by Slovak theatres and confront them with foreign productions you are immediately facing several complications. It is true that recently the present day Slovak theatre has formally made a big step forward. More courageous titles are being staged, the staging procedures are slowly but surely loosing the layers inherited from socialist and realistic techniques, new generations of distinctive young authors are regularly being formed (lately I was attracted by Lukáš Brutovský, Ján Luterán, Júlia Rázusová). What is, however, lacking in Slovakia is the merciless tackling of the present. As a consequence, the theatre ceases to be topical, it turns into a luxurious experience and the viewers take it as a kind of bonus to the „TV art“ which they easily, quickly and comfortably get into their households. Subsequently, they search for relaxation and entertainment also in the theatre. „A soul wellness.“

In the end, I have chosen three plays for the final selection of Slovak productions at the Divadelná Nitra International Festival 2012: *Kukura*, *Seven Days to the Funeral* and *Poverty*. All three are author's productions which were produced for a specific theatre at a specific time. They respond very vehemently to the topical social situation or are inseparable from the place of their origin.

If the Slovak theatre has an ambition to be modern, not only formally, it should take the courage to reach for untested pieces more often, support local production and, particularly, reflect its past and present to a higher degree. I am aware of the fact that there is no long tradition of political and socially engaged theatre in Slovakia, nevertheless, it is often questionable whether avoiding hot issues is not, in a way, just a kind of looking for excuses on the part of theatre artists who do not wish to offend anybody, be cross with anybody and, mainly, do not wish to loose the viewer.

The highlights of the past season

In the 2011/2012 season several productions of classical titles appeared (*Oidipus the King* in the Slovak Chamber Theatre in Martin, *Eugene Onegin* in the Ján Palárik Theatre in Trnava, *Crime and Punishment* in the State Theatre Košice, *The Seagull* and *The Clouds* in the Slovak National Drama Theatre in Bratislava). Directors Roman Polák, Viktor Kollár, Eduard Kudláč, David Drábek and Martin Čičvák tried to interpret the classical pieces in a modern way – emphasis was laid not only on the innovative dramaturgical explanation and a vivid visual concept but often these were quite new dramatisations (*Onegin*, *Crime and Punishment*) or expressive staging modifications (*The Seagull*, *The Clouds*). However, having considered the overall dramaturgical concept of the festival,

I decided to keep also the Slovak selection – similarly as the international one – in the parameters of author's productions or contemporary texts which had been written specifically for a certain theatre and not include any of the above mentioned stagings of classical pieces at the Divadelná Nitra festival. The productions of the youngest authors *A Profitable Position* (Lukáš Brutovský) and *Jánošík 007* (Ján Luterán and Mariana Ďurčeková) interpreted as a political cabaret or a sharp satire aimed at contemporary corrupted politicians suggest that young theatre artists are not afraid to speak up and present their views as well as use the theatre as a means of social criticism. Why ever not, nowadays it is not necessary to hide one's views and encode them into metaphors. Quite the contrary, the present day theatre must speak up openly and harshly.

Similarly, emphasizing the political level of the text, also the director Martin Čícvák and the dramaturgist Martin Kubran interpreted the Aristophanes's *Clouds*. A sophisticated concept of several layers linked the ancient comedy with the topical issue of the Euro crisis and elaborated it theatrically by several theatrical elements including opera singing and a striking dance movement piece. *The Clouds* and the previous Čícvák's staging of *Faust I and II* in the Slovak National Drama Theatre represent for me the most high-flying and, equally, most complicated theatre acts one can presently see on Slovak theatre stages. Due to their technical intensity they are hardly portable outside the halls of the Slovak National Theatre.

The alternative scene

The alternative scene in Slovakia has recently started growing and asserting its importance in the Slovak cultural environment. Even though it is not difficult nowadays to establish a theatre, it is, by far, more complicated to provide it with a meaningful programme, an idea and an aesthetic standard, i.e. define its poetics and repeatedly prove it. In Bratislava it is the dance studio Elledanse (one should mention the most striking staging of this season *Water upon Water*), or P.A.T., which in the past season produced as many as two first nights (*SDIG* and *Iluminarium*). Studio 12 at the Theatre Institute regularly supports original works; Debris company cooperates also on projects in other theatres (*The Clouds* in the Slovak National Theatre). While Blaho Uhlár in his *Effort* is, once again, scolding the national theatre and the subsidized culture (and was awarded the prize of the New Drama for it), SkRAT with its *Buggers and Suckers* participated in the festival New Plays From Europe in Wiesbaden.

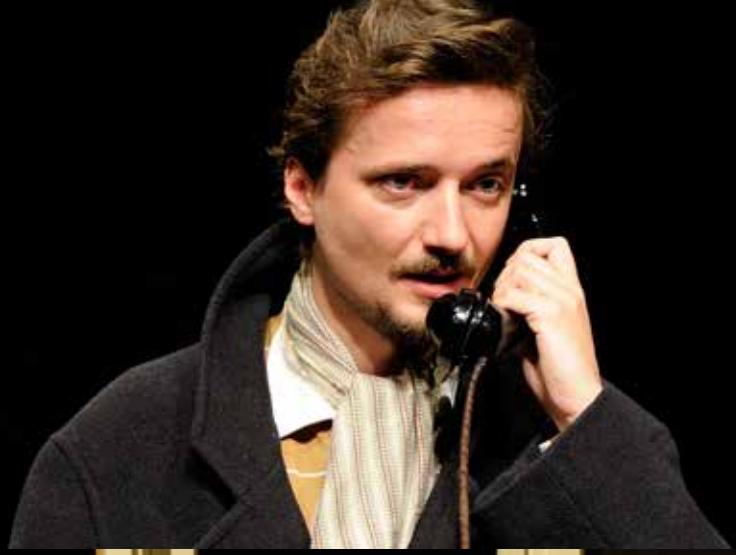
From the theatres outside Bratislava one should mention the activities of the Žilina-Záriečie Station. It is just these small, independent theatre groups, the so-called „alternative“ which

has currently the biggest potential. Their independence of the commercial sphere secures a sufficiently large space for their creativity and courage to come out with an artistic opinion. Productions by independent groups may often be marked by the lack of financial resources and post-production problems (publicity, re-runs, visitors' attendance), nevertheless, they can be considered the most quickly developing and most progressive theatre forms in our cultural environment at the moment (the staging of *Poverty* by the Pôtoč Theatre, as a representative of this trend, will appear at this year's Divadelná Nitra.)

Conclusion

Judging the stagings of Slovak playhouses in the past season I often lacked a certain specific feature, attitude and opinion of the authors. I am not condemning the so-called „repertoire dramaturgy“ of stone theatres as I understand that the struggle for the favour of the audience and, therefore, money and existence can be quite cruel. However, individual theatres should be profiling themselves according to their character, tradition, poetics and, last but not least, the way and level of funding from public sources. For quite some time now, it has often been the practice in Slovakia by art managers and internal theatre directors to give up on the image and poetics of the theatre that should guarantee its quality. Once again, Čícvák's *Kukura* is right: the themes and plays are chosen according to the taste of the actors and the viewers. This taste, however, is rather degraded by the activities of commercial media. And whose fault (or lack of guilt) it is? My personal view is that art should be clearly detached from the commerce and not live on it as a parasite.

*Marián Amsler, director,
curator of the Slovak theatres programme at DN 2012, artistic
director of the HaTheatre in Brno, Czech Republic*

nedeľa 23. septembra 2012, 15.30 – 17.50, 19.30 – 21.50
Sunday 23 September 2012, 15:30 – 17:50, 19:30 – 21:50
Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, s prestávkou
Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, with intermission
diskusia / discussion: Raňajky s... utorok 25. septembra 2012, 10.45 Meeting Point
Breakfast with... Tuesday 25 September 2012, 10:45, Meeting Point
jazyk: slovenský, titulky: anglické / language: Slovak, subtitles: English

Ján Rozner – Peter Pavlac

SEDEM DNÍ DO POHREBU

SEVEN DAYS TO FUNERAL

Slovenské komorné divadlo, Martin, SLOVENSKO / Slovak Chamber Theatre, Martin, SLOVAKIA

rézia / directed by Ľubomír Vajdička

www.divadlomartin.sk

dramaturgia / dramaturgy: Róbert Mankovecký

scéna / set design: Jozef Ciller

kostýmy / costumes: Marija Havran

hudba / music: Peter Mankovecký

osoby a obsadenie / characters and cast: Zora: Jana Olhová; Ján: Dano Heriban;

Ján starší / Ján senior: Ján Kožuch; Žena / Woman: Lucia Jašková

Roznerova próza vzbudila hned po vydaní obrovský ohlas. Vyšla v roku 2009 s odstupom tridsiatich rokov po napísaní a hned sa stala nielen Knihou roka, ale aj jedným z klúčových diel slovenskej literatúry a fenomenálnym svedectvom o osudech umelcov a intelektuálov v druhej polovici 20. storočia.

Nápad inscenoovať dramatizáciu tejto prózy v Martine – v meste, kde príbeh na Národnom cintoríne vrcholí, považujem za jeden z najvýznamnejších dramaturgických počinov súčasnosti. Autor dramatizácie Peter Pavlac sa nezameral len na historicko-politickej súvislosti osudu zakázanej prekladateľky Zory Jesenskej, ale dokonale vystihol predovšetkým citlivosť a intímnosť Roznerovho rozprávania, akoby príbeh znova sám prežil, spracoval a predložil režisérovi v kompaktnom, modernom dramatickom tvare. Neotrepaní, stále prvoligoví martinskí herci Olhová, Heriban, Kožuch a Jašková v minimalistickej režijnej a scénografickej koncepcii dokážu zaplniť malý priestor martinského štúdia autentickým a citlivým herectvom. Inscenácia sice neohúri žiadnym výnimocným divadelným či vizuálnym spracovaním, ale je určená predovšetkým divákom, ktorí vedia počúvať a sami si posklaďať historickú skladačku viny a neviny jedinca i spoločnosti na absurditách a zločinoch minulého režimu.

Marián Amsler

Dramatizácia pretavuje príbeh do úst hlavnej hrdinky Zory Jesenskej, ktorej postava nás sprevádza celým dianím. Podláhlia leukémii v najhoršom období normalizácie, pričom bez práce takmer nenachádzala zmysel života. (...) Autor dramatizácie citlivо doľoval z predlohy aj štavu. Nesilil sa do dialógov, tie akoby sa ponúkali samé, hoci bezpochyby išlo o náročnú rekonštrukciu textu. Zachoval jeho literárne kvality, knižný pôvod textu je aj režijne priznáný. Tvorcovia príbeh posunuli o moment Roznerovej emigrácie prostredníctvom autentického listu Ladislavovi Mňáčkovi. Režisér Vajdička v zásade veľké inscenačné experimenty nerobil, čo v tomto prípade hre pridal. Dosiahol, že inscenácia je svojbytným kusom, schopným civilne aj poeticky, a hlavne divadelne komunikovať.

Eva Andrejčáková, SME, jún 2012

Manžel prekladateľky Zory Jesenskej, ktorý bol sám publicistom a prekladateľom, sa nerozprával poohľadom najdôvernejšie zákutia duše a mysele intelektuála. Človeka narázajúceho na systém, ktorému kedy si veril a ktorého vlastné vytriezvenie odsunulo medzi nepohodlných či neprijateľných pre vtedajší režim, vtedajšiu spoločnosť.

Dramatizátor Peter Pavlac s Roznerovým románom narába veľmi pokorne. Zbytočne nedramatizuje, nekomentuje, nedomýšľa, čiže

„nevylepšuje“ autora. Vyberá situácie, ktoré sú navonok epickým zápisom konkrétnej udalosti, no obsahujú v sebe konflikt jedinca s dobowou, s okolím, s priateľmi i tými ostatnými. A tak ponúka inscenátorom špecifické dramatické okamihy.

Roznerov román je sugestívnym záznamom doby a jej ľudí.

Vajdičkova interpretácia je sugestívnym divadlom, ktoré diváka frapuje nevtieravými paralelami nadčasovosti tejto výnimočnej prózy.

Oleg Dlouhý, Pravda, máj 2012

Rozner's prose attracted big attention right after its publication. It came out in 2009, with a break of thirty years after it had been written and immediately became the Book of the Year and one of the key works of Slovak literature. It also gave a phenomenal evidence of the life of artists and intellectuals in the second half of the 20th century.

The idea to put the dramatised version of this prose on stage in Martin – the city where the story reached its culmination in the National Cemetery is, to my mind, one of the most significant dramaturgical deeds at the present time. The author of the play Peter Pavlac did not focus only on the historical and political connections in the life of the banned translator Zora Jesenská, but had, in the first place, perfectly grasped the sensitivity and familiarity of Rozner's narrative, as if he himself had re-lived the story once again. It was processed and presented to the director in a compact, modern, dramaturgical form. In the minimalist director's and set designer's concept Olhová, Heriban, Kožuch and Jašková, the unfailing first division Martin actors who are not worn out yet, are able to fill in the small space of the Martin studio with authentic and sensitive acting. Incidentally, the play is not a stunning, exceptional theatrical or visual act, but is rather aimed, mainly, at spectators who are good listeners and can themselves put together the historical jigsaw puzzle of an individual's and society's guilt and innocence from the crimes and absurdities of the past regime.

Marián Amsler

The staging recasts the story into the words of the main protagonist Zora Jesenská, whose figure accompanies us throughout the whole happening. She succumbed to leukemia at the worst time of the „normalisation“ period, when, being unemployed, she had almost lost any sense of life. (...) The author of the staging made every sensitive effort to extract the juice from the story. He did not force himself into dialogues, they came about themselves naturally, although it was, undoubtedly, a very demanding reconstruction of the text. He preserved its literary qualities and the bookish origin of the text is recognized also in the direction. The authors have slightly shifted the story by the element of Rozner's emigration by means of introducing an authentic letter addressed to Ladislav Mňáčko. In principle, director Vajdička did not go for any big staging experiments, which, in this case, was an asset. What he achieved was a play that is an independent piece able to communicate in a civil, poetic but, particularly, theatrical manner.

Eva Andrejčáková, SME, June 2012

The husband of the translator Žora Jesenská, who himself had been a publicist and translator, did not hesitate to unfold the most private corners of an intellectual's soul and mind. A man struggling with the system he had once believed in, whose disenchantment had shifted him among the cumbersome and unacceptable of the contemporary regime and society.

The author of the staging Peter Pavlac went for a very humble approach when handling with Rozner's novel. There is no undue dramatisation, comment, speculation, in other words he is not trying to „improve“ the author. He selected the situations which are, at the first glance, just an epic record of a specific event, but do not imply an individual's conflict with the times, the environment, friends and all the others. Thus, he offers specific dramatical moments to the staging team.

Rozner's novel is a suggestive record of the times and its people. Vajdička's interpretation also offers a suggestive theatre making an impact on the viewer with unobtrusive parallels of the universality of this exceptional piece of prose.

Oleg Dlouhý, Pravda, May 2012

Lubomír Vajdička (1944) absolvoval štúdium divadelnej vedy na VŠMU, kde v súčasnosti pôsobí ako profesor na Katedre rézie a dramaturgie. V rokoch 1968 až 1983 pracoval v Slovenskom komornom divadle Martin, kde so scénografom Jozefom Cillerom vytvorili rad inscenácií hier slovenskej a ruskej klasiky. Nasledovali angažmány v Činohre Národného divadla Praha, v Národnom divadle v Brne a v Činohre SND Bratislava, hostoval aj v iných slovenských a českých divadlách. Okrem divadelnej tvorby pripravil rad televíznych inscenácií.

Prekladá hry z francúzštiny a ruštiny: Ionesco (*Plešatá speváčka*, *Stoličky*), Feydeau (*Chrobák v hlave*, *Smoliar*), Marivaux (*Falošná slúžka*), Musset (*Lorenzaccio*), Gogol' (*Ženba*), Turgenev (*Mesiac na dedine*), Čechov (*Ivanov*, *Čajka*).

Theoretickú analýzu svojich inscenácií Čehova, Ostrovského a Gorkého uverejnil v publikácii *Priestor - Význam – Interpretácia* (Tália-Press, 1996).

Lubomír Vajdička (1944) graduated from theory of the performing arts at the Academy of Performing Arts, where he is currently active as a professor at the Department of Direction and Dramaturgy. Between 1968 and 1983 he worked in the Slovak Chamber Theatre in Martin, where, together with the set designer Jozef Ciller, he put on stage a number of plays based on Slovak and Russian classics. What followed was the engagement in the National Drama Theatre in Prague, National Theatre in Brno and the Slovak National Drama Theatre in Bratislava. He was hosted by other Czech and Slovak playhouses. In addition to theatre, he has done a number of TV plays. He has translated the following plays from French and Russian: Ionesco (*The Bald Singer*, *Chairs*), Feydeau (*A Flea in Her Ear*, *The Fall Guy*), Marivaux (*The False Servant*), Musset (*Lorenzaccio*), Gogol (*Marriage*), Turgenev (*A Month in the Country*), Chekhov (*Ivanov*, *The Seagull*). He published a theoretical analysis of his productions of Chekhov, Ostrovsky and Gorky in the book *Space – Meaning – Interpretation* (Tália-Press, 1996).

pondelok 24. septembra 2012, 18.30 – 20.00

Monday 24 September 2012, 18:30 – 20:00

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Sála, bez prestávky

Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Hall, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... utorok 25. septembra 2012, 10.45, Meeting Point

Breakfast with... Tuesday 25 September 2012, 10:45, Meeting Point

jazyk: slovenský, titulky: anglické / language: Slovak, subtitles: English

Michal Ditte

PSOTA POVERTY

Divadlo Pôtoň, Bátovce, SLOVENSKO / Pôtoň Theatre, Bátovce, SLOVAKIA

rézia / directed by: Iveta Ditte Jurčová

www.poton.sk

dramaturgia / dramaturgy: Róbert Mankovecký

videoart: Erik Bartoš, Peter Višňovský

scénografia / set design: Zuzana Formánková

osoby a obsadenie / characters and cast:

Dievča / Girl: Henrieta Rabová; Chlapec / Boy: Marián Andrišek;

Žena / Woman: Andrea Sabová; Muž / Man: Marián Viskup;

Mäsiarka / Butcher woman: Daniela Gudabová; Adam: Radko Ligač

Kým inscenácia *Kukura* rieši tému kultúrnej a morálnej krízy na Slovensku, inscenácia *Psota* Divadla Pôtoň sa zaobera krízou materiálnou. Nezamestnanosť, neprítomnosť sociálnej politiky a nedostatočná materiálna zabezpečenosť rodín v odľahlých častiach Slovenska sa stali predmetom terénneho výskumu inscenátorov, ktorí z autentických materiálov vytvorili svoj-bytnú autorskú inscenáciu. Je málo divadiel na Slovensku, ktoré sa vydávajú touto cestou. Tandem Ditte / Jurčová v úzkej spolupráci so svojím tvorivým tímom pripravil silné a pôsobivé dielo na hranici divadla a dokumentu. Neostali len pri zobrazení skutočnosti, mizérie a psoty ľudí na okraji spoločnosti. Inscenácia balansuje na rozhraní žánrov. Dokumentárne, realistické a autentické je vyvažované výraznou výtvarnou štylizáciou scény a postupným spochybňovaním reality javiskového diania, objavujú sa takmer až hororové prvky, kombinované so sci-fi. Aká bude generácia detí, ktoré celý život vyrastali v hmotnom nedostatku, bez akýchkoľvek pozitívnych modelov správania? Táto téma sa vlastne dotýka nás všetkých, nejde len o kultúru chudoby, ale o celkovú úroveň kultúry ako takej. Nekultúrnosť, negramotnosť, netolerancia, agresivita, rasizmus, homofobia môžu a budú bujniť v takej spoločnosti, ktorá je ľahostajná voči všetkému. Aj toto dielo nastoľuje otázku viny.

Marián Amsler

Autentický materiál z terénnych výskumov sa ale do inscenácie nedostal priamo. Rozhovory, stretnutia s chudobou v najdramatickejšej a najčistejšej podobe, boli pod vedením režisérky Ivety Ditte-Jurčovej a dramaturga Róberta Mankoveckého pretvorené do podoby klasicky činohernej. Kto čakal dokumentárnosť, náhľad do skutočného sveta, ktorý sa podarilo zachytiť na niekolkohodinovej nahrávke, musel sa uspokojiť s tým, čo preňho autor textu Michal Ditte extrahoval do podoby dramatického príbehu. Ten bol v konečnom dôsledku nasýtený koncentrátom všetkých menších príbehov, s ktorými sa inscenačný tím pri práci stretol.

Martina Mašlárová, kød, apríl 2012

While the production *Kukura* tackles the theme of cultural and moral crisis in Slovakia, the production *Poverty* by the Pôtoň Theatre deals with material crisis. Unemployment, the absence of social policy and insufficient material provision for families in the remote corners of Slovakia were the object of the field research by the authors who have created an independent author production based on this authentic material. Not many theatres in Slovakia would choose this way. The tandem Ditte / Jurčová, in close cooperation with their creative team, has designed an impressive, powerful work bordering between theatre and document. They did not limit themselves to the pure depiction of reality, misery and poverty of people living on the outskirts of society. The staging balances on the borders of genres. The documentary, realistic and authentic bits are outweighed by a vivid visual art stage stylization and gradual casting of doubts on the reality happening on the stage, bringing in almost horror elements combined with sci-fi. What will the generation of children growing up in material misery all their lives without any positive behavioural models be like? This topic touches us all, in fact, it is not only about poverty culture but rather about the general culture as such. The lack of culture, illiteracy, intolerance, aggression, racism, homophobia can, and most probably will, mushroom in a society that is indifferent to everything. This work raises the question of guilt as well.

Marián Amsler

However, authentic materials obtained from field research were not included in the performance straightforwardly. Under the supervision of director Iveta Ditte-Jurčová and dramaturg Róbert Mankovecký, interviews, encounters with poverty in its most dramatic and purest form, took the form of a typical drama. Those who were expecting an utterly documentary piece, an insight into the real world that had been successfully caught on a several-hour tape, had to do with what the author of the text, Michal Ditte, extracted into a drama story. That – after all – turned out to be a saturated concentrate of all minor stories that the team of authors came across in their work.

Martina Mašlárová, *The kød Journal*, April 2012

Iveta Ditte Jurčová (1968), režisérka a umelecká šéfká Divadla Pôtoň, autorka mnohých vzdelávacích projektov v oblasti divadelného umenia. Je absolventkou divadelnej režie, v súčasnosti doktorandkou na VŠMU v Bratislave. Lektorsky viedla viaceré workshopy v oblasti vzdelávania v divadle a divadlom, napr. pre Asociáciu Divadelná Nitra, Národné osvetové centrum, Divadlo Pôtoň, pre otvorený kultúrny priestor Stanica Žilina – Záriečie. Pôsobí aj ako metodička pre divadlo v Národnom osvetovom centre a vyučuje hereckú tvorbu v Súkromnom konzervatóriu v Nitre. Okrem Divadla Pôtoň spolupracovala s Mestským divadlom Zlín, s Mestským divadlom Bratislava, s Bábkovým divadlom Žilina, s Bábkovým divadlom na Rázcestí v Banskej Bystrici a so Slovenským komorným divadlom v Martine.

Iveta Ditte Jurčová (1968), director and artistic director of the Pôtoň Theatre, author of many educational projects in the area of performing arts. She graduated from theatre direction and at the moment is a PhD. student at the Academy of Performing Arts in Bratislava. She tutored several workshops focusing on education in the theatre and by the theatre, e.g., for the Divadelná Nitra Association, The National Education Centre, Pôtoň Theatre, for the open cultural space Žilina – Záriečie Station. She is also active as a drama methodologist at the National Education Centre and teaches acting at the Private Conservatory in Nitra. In addition to the Pôtoň Theatre, she has collaborated with the Town Theatre in Zlín, Town Theatre in Bratislava, Puppet Theatre in Žilina, Puppet Theatre at the Crossroads in Banská Bystrica and the Slovak Chamber Theatre in Martin.

streda 26. september 2012, 18.30 – 20.30

Wednesday 26 September 2012, 18:30 – 20:30

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, without intermission

diskusia / discussion: Raňajky s... utorok 25. septembra 2012, 10.45, Meeting Point

Breakfast with... Tuesday 25 September 2012, 10:45, Meeting Point

jazyk: slovenský, titulky: anglické / language: Slovak, subtitles: English

Martin Čičvák

KUKURA

(doktorandská práca o stave kultúry)

KUKURA

(a doctoral thesis on the state of culture)

Divadlo Aréna, Bratislava, SLOVENSKO / Aréna Theatre, Bratislava, SLOVAKIA

režia / directed by Rastislav Ballek

<http://www.divadloarena.sk>

dramaturgia / dramaturgy: Martin Kubran

inscenačná spolupráca / staging assistance: Martin Čičvák

scéna / set design: Hans Hoffer

kostýmy / costumes: Marija Havran

návrh a realizácia bábky / design and realization of a puppet: Ivan Martinka

masky / masks: Juraj Steiner

osoby a obsadenie / characters and cast:

Kukura: Alexander Bárta, Martin Hronský, Marián Prevendarčík,

Radomír Milić; Čičvák: Juraj Hrčka; Ona, Matka / She, Mother: Jana Olhová;

animátori bábky / animators of the puppet: Miriam Pavelková, Radomír Milić

Hru Martina Čičváka inscenoval v Divadle Aréna Rastislav Ballek. Bez zaváhania je možné označiť týchto tvorcov za najprogresívnejšie a najvýraznejšie osobnosti súčasného divadla na Slovensku. Obaja pôsobia predovšetkým v Divadle Aréna, ale aj v Slovenskom národnom divadle v Bratislave. Spolu s dramaturgom Martinom Kubranom tvoria strednú generáciu odvážnych divadelníkov, ktorí programovo vychovávajú slovenské publikum. Nútia nás uvažovať zložito, divadelne, prinášajú nám veľmi aktuálne a kontroverzné témy a v ich scénickom spracovaní nezaostávajú za iným, divadelne vyspelejšími krajinami Európy.

Ak nie ste divadelní ignorant, máte aké-také kultúrne povedomie a rozhľad, inscenácia *Kukura* vás doslova pochlít: slová, slová a slová, záplava slov, ktoré sa v nezadržateľnom tempe valia zo scény ústami charizmatických hercov Hronského, Bárta, Prevendarčíka, Miliča či Olhovej, otvárajú ďalšie a ďalšie obrazy, metafore... Skvelý text, réžiu a intenzívny prejav hercov netreba veľmi rozoberať, ich posolstvo je jasné od prvej minúty

predstavenia – máte chuť rozbiť televíziu, prečítať celú knižnicu, navštíviť všetky svetové galérie a divadlá a najmä, už nikdy nesedieť doma na zadku a nechať sa kŕmit lacným televíznym šrotom. Kiežby toto bola pravda! Kiežby divadlo malo stále tú mýtickú silu povznášať a kultivovať spoločnosť. Lobotómia spôsobená prekomercionalizovaním verejného priestoru má možno nezvratný charakter. Inscenácia *Kukura* je výrazným aktom vzdoru. Pokial iné divadlá mlčky kontemplujú, či dokonca postupne rezignujú na svoju úlohu, v Aréne sa pokúsili ostro a otvorene pomenovať problém. Nech Divadlo Aréna zostane epicentrom podobných záchvatov zlosti nad stavom súčasného divadla, bernhardovsky pranierujúcich národnú mentalitu, na spôsob Handkeho nadávajúcich nielen publiku, ale aj umelcom, lebo len tak je možné účinne a explicitne poukázať na stav kultúry ako takej. Veď kultúra národa je odrazom stavu spoločnosti.

Marián Amsler

Replikami štvorhlavého Kukuru však hra zároveň úctuje hned s niekolkými generáciami domácej „kultúrnej elity“. Poráta sa s tým, čo kedy si nedokázali prekročiť hranice Šablóny, ktorí okolo nich nakreslila doba, a tak sú dnes len nevraživým mementom vlastných nenaplených snov. Ale rovnako úctuje aj s tým, ktorí už dnes sice môžu, ale je im akosi zaťažko vykročiť z rámca, čo im postačuje na slušný zárobok a spoločenskú prestíž.

Lucie Javůrková, Pravda, máj 2011

Kruto nemilosrdná a bezohľadná je táto hra k hercom, ktorí akoby zosobňovali i symbolizovali, bez ohľadu na istý stupeň groteskného prístupu, súčasný stav kultúry a kultúrnosti tohto národa. Teda pomerov, ktoré dosť presne vystihuje aforizmus Pavla Janíka: „Kultúrny priemysel. Zmysel pre nezmysel“. Terčom je najmä tzv. televízna kultúra „odpoludňajších sérií, ktoré sa vysielajú v hlavnom vysielacom čase“, ale aj „herci národných divadiel, ktorí hovoria v hlavnom vysielacom čase v televízii vtipy“ a ktorí „hrávajú divadlo, pretože potrebujú spoločenské postavenie a len pre toto spoločenské postavenie sú v divadle, ale nenávidia divadlo tak, ako nenávidia seba v divadle“. Mimo pozornosti nie sú ani diváci, ktorí v podstate nemajú nijaký vzťah k divadlu, je pre nich ľahostajné, ale chodia tam najmä preto, aby videli tých svojich hercov zo seriálov vysielaných v hlavnom vysielacom čase.

Milan Polák, Literárny týždenník 23, 24/2011

V tejto krajine sa vraj nič nezmenilo za posledných päťdesiat rokov, je úplne jedno, čo robíš, všetko sa tí nakoniec prepečie. Umelecká prostitúcia sa oceňuje prestížnymi cenami. Bulvár je legalizovaný ako najvyššia štátна kultúra.

Podoba medzi postavou Kukuru a známym hercom je určite čisto náhodná - inak by tento text mohol kdekoľvek vnímať ako vyrovnanie si veľmi starých účtov. Ide nesporne o ďalší krok k vytváraniu kukurovskej legendy, naštastie však aj o polemiku s ďňou, proti ktorej musel Kukura ako divadelný riaditeľ prejavíť istú dávku nadhľadu.

Premiéra bola sama osebe divadelným happeningom. Riaditelia komerčných televízií si prišli vypočúť, ako popoludňajšie série vysielané v hlavnom vysielacom čase kazia vkus národa. Minister kultúry sa dozvedel o celonárodnom kultúrnom fiasco, Alexander Bárta ako jeden z Kukurov hovoril o hercoch, ktorí v národných divadlach zostávajú len preto, aby mali nejaké spoločenské postavenie.

Zuzana Uličianska, SME, máj 2011

Martin Čičvák's play was staged in the Aréna Theatre by Rastislav Ballek. Without hesitation one can say that these two authors are the most progressive and distinctive personalities of the present day Slovak theatre. Both are predominantly active in the Aréna Theatre, but also work in the Slovak National Theatre in Bratislava. Along with the dramaturg Martin Kubran they belong to the middle generation of valiant theatre artists whose programme is to educate the Slovak audience. They make us think in a complicated way, in a theatrical fashion, bring very topical and controversial themes and with their stage philosophy do not lag behind other, theatrically more advanced countries of Europe.

Unless you are a theatre know-nothing and have at least a kind of cultural awareness and overview, the production *Kukura* literally engulfs you: words, words, words, a gust of words that sweeps over you from the stage in an unstoppable speed from the mouths of the charismatic actors Hronský, Bárta, Prevendarčík, Milič and Olhová, opening further and further images and metaphors... The first rate text, direction and intensive actors' discourse does not need to be minutely analysed, their message is clear from the first moment of the show – you are about to break the TV set, read every book in your book-case, visit every world famous art gallery and theatre and, mainly, never again sit at home on your bottom and let yourself be fed with the cheap TV crap. Might this be true! If only the theatre still possessed the mythical power to uplift and cultivate the society. Maybe the lobotomy caused by the excessive commercialisation of the public space is irreversible. The staging of *Kukura* is a distinctive act of defiance. While other theatres silently contemplate, or even slowly resign on their role, in Aréna they tried to name the problem openly and sharply. If only the Aréna Theatre remained an epicentre of similar gusts of fury over the current state of the theatre, mocking in a Bernhardt way the national mentality, scolding, like Handke, not only the audience but also the artists, because this is the only way how to point out, effectively and explicitly, the state of culture as such. To be sure, the nation's culture reflects the state of society.

Marián Amsler

However, with the replicas of a four-headed Kukura the play also presents a bill to several generations of the local „cultural elite“. It deals with those who were once not able to overcome the limits of the frame drawn around them by the times and, thus, today are just a spiteful memento of their own unfulfilled dreams. But, equally, it attacks those who could step out of the frame today but somehow find it difficult, as long as that frame is sufficient to provide them with a decent income and a social status.

Lucie Javůrková, Pravda, May 2011

Cruel, merciless and unscrupulous is this play to actors who seem to personalised and symbolise, regardless of a certain degree of caricature, the present state of affairs in culture and cultural awareness of this nation. In other words, a state of affairs that can be quite precisely described by the aphorism of Pavol Janík: "Cultural industry. A sense of non-sense." It is targeted mainly at the so-called „television culture of afternoon series broadcast in the prime time", but also "actors of national theatres who tell jokes in the television broadcasting prime time" and "play theatre because they need the social status, stay in the theatre just because of this social status, however, hate the theatre just as they hate themselves in the theatre." Neither the viewers are spared, who, basically, have no relationship to the theatre, are indifferent to it, but visit it just to see the actors they know from the series broadcast in the broadcasting prime time.

Milan Polák, Literary Weekly 23, 24/2011

Rastislav Ballek (1971) študoval filozofiu a sociológiu na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, neskôr divadelnú réžiu a dramaturgiu na VŠMU v Bratislave a na Štátnej vyššej divadelnej škole v Krakove. Už v škole vytvoril spolu s dramaturgom Martinom Kubranom veľa netradičných projektov – inscenácií inšpirovaných kontroverznými, odmietnutými či jednoducho zabudnutými domácimi literárnymi textami. Boli to *Podivinni* podľa Vajanského, *Odchod z Bratislavu* (obidve na VŠMU), Vajanského *Pustokvet*, *Atómy boha* na motívy románu Gejzu Vámoša a *Bez Bohu na svete* podľa poviestky Kristíny Royovej. Spolupracoval s mnohými divadlami na Slovensku (Prešov, Martin, Žilina, Zvolen, Bratislava), v Čechách s divadlom Rokoko v Prahe a Národným divadlom v Brne. Jeho inscenácie alebo osobnosti, ktoré participovali na ich tvorbe, boli ocenené viacerými cenami Dosky: *Atómy boha* (1998), *Tiso* (2005), *HOLLYROTH* (2010). Inscenácie a divadelné projekty Rastislava Balleka pravidelne hostujú na festivale Divadelná Nitra a reprezentujú slovenské divadelné umenie na festivaloch a hostovaniach v zahraničí. V súčasnosti pôsobí na poste dramaturga SND.

Nothing has changed in this country in the past fifty years, they say. It does not matter at all what you do, everything will be all right in the end. Artistic prostitution is awarded prestigious prizes. Tabloid media are legalised as the highest state culture.

The similarity between the figure of Kukura and the well known actor is surely just a coincidence – otherwise one could take this text as an act of settling very old unsettled bills. It is, undoubtedly, another step towards the build up of a Kukura legend, luckily, this time disputing it, whereby Kukura, as the theatre director, definitely had to show a certain degree of detachment.

The first night itself was a theatre happening. Directors of commercial TV companies came to hear how afternoon series broadcast in the prime time spoil the nation's taste. The Minister of Culture heard about the pan-national cultural disaster.

Alexander Bárta as one of the Kukuras spoke about actors who stay in national theatres only to keep a certain social status.

Zuzana Uličianska, SME, May 2011

Rastislav Ballek (1971) studied philosophy and sociology at the Arts Faculty of Comenius University in Bratislava, later theatre direction and dramaturgy at the Academy of Performing Arts in Bratislava and the State Drama School in Cracow. Already during his studies he and the dramaturgist Martin Kubran did a number of unconventional projects – productions inspired by controversial, rejected or simply forgotten home literary texts. It was *The Odd Fish* by Vajanský, *Departure from Bratislava* (both at the Academy of Performing Arts in Bratislava), Vajanský's *Desolate Flower*, *The Atoms of God* based on the novel by Gejza Vámoš and *In the World Without God* based on the tale by Kristína Royová. He co-operated with many playhouses in Slovakia (Prešov, Martin, Žilina, Zvolen, Bratislava). In the Czech Republic he worked with the Prague Rococo Theatre and the National Theatre in Brno. His productions or people who participated in their creation were awarded a number of prestigious prizes of the Boards: *The Atoms of God* (1998), *Tiso* (2005), *HOLLYROTH* (2010). The productions and theatre projects by Rastislav Ballek are regularly presented at the Divadelná Nitra festival and represent the Slovak theatre at festivals and touring shows abroad. He is currently active as a dramaturgist of the Slovak National Theatre.

streda 26. september 2012, 16.30 – 19.00

Wednesday 26 September 2012, 16:30 – 19:00

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky

Andrej Bagar Theatre in Nitra – Hall, without intermission

Diskusia / Discussion: Raňajky s... utorok 25. septembra 2012, 10.45, Meeting Point

Breakfast with... Tuesday 25 September 2012, 10:45, Meeting Point

jazyk: slovenský, titulky: anglické / language: Slovak, subtitles: English

Anna Jablonská / Anna Yablonskaya

POHANIA PAGANS

Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava, SLOVENSKO

Slovak National Theatre – Drama, Bratislava, SLOVAKIA

réžia / directed by Marián Amsler

<http://www.snd.sk>

preklad / translation: Eva Maliti-Fraňová

dramaturgia / dramaturgy: Romana Maliti

scéna a kostýmy / set design and costumes: Martin Kotúček, Juraj Kuchárek

hudba / music: Slavo Solovic

osoby a obsadenie / characters and cast:

Marina: Zuzana Fialová; Oleg: Marián Geišberg; Kristína / Kristina: Alexandra Palatínusová;

Natália / Natalya: Božidara Turzonovová; Nikolaj / Nikolai: František Kovár;

Otec Vladimír, Sergej, Doktor / Father Vladimir, Sergei, Doctor: Ľuboš Kostelný, Peter Trník

Festival PLUS

Inscenácia mimo výberu hlavného programu prezentujúca aktuálnu tvorbu kurátora programu slovenského divadla Production outside the selection to the main programme presenting recent work of the curator of the Slovak theatre programme

Zdanlivo banálny príbeh chronicky nefunkčnej rodiny dramatička a publicistka Anna Jablonská prešpikovala ucelenou úvahou o viere a všetkom, čo sa za ňu v súčasnosti skrýva či prezlieka. V konečnom dôsledku pôsobí zo všetkého najviac ako výpoved' ateistu či aspoň hlbokého skeptika, keďže k duchovnu v každej zobrazenej rovine pripisuje zišné, ak nie priam prízemné dôvody. Nekončí sa však bohorovnou bodkou, ale pokorným otáznikom a hádam aj nádejou, že človek v celej svojej malosti a obmedzenosti predsa občas dostane od života či Boha druhú šancu – hoci aj v podobe zázraku.

K aktuálnej hre, ktorú v štúdiu SND zasadila dvojica výtvarníkov Martin Kotúček – Juraj Kuchárek do výraznej a dômyselnej scény, sa viaže aj vlastný pohnutý silný príbeh. Dvadsaťdeväťročná Jablonská tragicky zahynula, keď si za ňu išla prebrať ocenenie – v januári minulého roka počas teroristického útoku na moskovské letisko. Nie náhodou sa jednej z hlavných úloh v hre zhstíla Zuzana Fialová, ktorá mohla počas incidentu stáť od Jablonskej len niekoľko desiatok metrov.

Lucia Javůrková, Pravda, marec 2012

Besyvládnú svetom, aj preto sú Pohania poslednou hrou mladej autorky. Pred smrťou však v nej stihla podať znepokojujúcu správu o svete. Ani inscenácia režiséra Mariána Amslera neobrusovala hrany, pracovala citlivо s poéziou aj so zhnusením, šokom či provokáciou. V niektorých scénach je ktosi navýše – diabol či zlý duch? Zhmotnenie besov do akýchsi križiakov či šamanov je trochu gýčové, ale zapádā do snahy o povýšenie inscenácie nad rámec televízneho realizmu.

Prvá časť je naturalistickým pohľadom do domácnosti, do ktorej nečakane pribudne babička žijúca dovtedy po kláštoroch. Už ako mladá prenechala výchovu svojho syna starým rodičom, za dôležitejšie považovala sa zaňho veľa modliť. Jej nevesta Marína považuje zas za najpodstatnejšie udržiavanie domácnosti – dokola opakuje, že na všetko je sama. Jej pasívny manžel len čaká na svoju veľkú šancu v umení, pričom nechápe, že už na to nemá talent. Navonok arogantná dcéra túži po láske a pochopení.

Scéna je maximálne funkčná, umožňuje aj v obmedzenom priestore štúdia zmeny prieskumov. Kostýmy sú možno trochu ex-presívnejšie, ako museli byť. Hudba Slavomíra Solovica je filmovo podmaňujúca a je hlavným činiteľom zmien nálad.

Pohania sú inscenáciou s odvážnym umeleckým aj životným názorom, ktorá nevyhnutne vyvolá emócie. Tvorcovia pootvárali privela Pandoriných skriniek na to, aby sme z predstavenia odchádzali s dobrým pocitom, že svet je taký, ako má byť.

Dokonalé skrotenie zlých duchov by si možno žiadalo viac skúsenosti, ale úloha divadla spochybňovať to, čomu sami neveríme, bola naplnená.

Zuzana Uličianska, SME, marec 2012

Hra pripomína skôr filmový scenár ako klasicky vystavaný dramatický kus a režisér Marián Amsler aj využíva isté prvky filmového rozprávania, keď dej vystavia v dvoch odlišných častiach, či používa počas predstavenia rôzne vizuálne pôsobivé scény, ktoré dej výborne dopĺňajú a podčiarkujú. Stret viery, neverectva, pohanstva či viery v peniaze, silu umenia, nekonečné čakanie na zázrak, ktorý však ani nemusí prísť, to je len niekoľko z tém, ktoré táto skvele napísaná hra absorbuje a využíva. Divadlo nie sú preteky, a tak sa nevráví, kto je lepší, ale rovnako zaujme hysterická, zúfalá matka v podaní Zuzany Fialovej, nepraktický rojko Marián Geišberg ako Oleg, takmer dokonale sadla úloha pobožnej babičky Božidare Turzonovovej, neskame Nikolaj v podaní Františka Kovára či Peter Trník ako bezcitný Sergej a klobúk dole pred výkonom študentky VŠMU Alexandry Palatinusovej, ktorej citovo rozbitá Kristína bola skutočne neľahkým orieškom.

Andrija Turan, Slovenka, apríl 2012

A seemingly trivial story of a chronically non-functional family has been interlaid by the playwright and publicist Anna Yablonskaya with an integrated contemplation about faith and everything that is hiding or transvesting behind it nowadays. In the end, and above all, it gives the impression of a statement by an atheist, or at least a deep sceptic, since everything spiritual is attached to some material, if not almost vulgar reasons at each depicted level. However, there is no haughty full stop at the end but a humble question mark and perhaps also hope that man, in all his pettiness and with all his limits, will still get another chance from life or God occasionally – let's say even in the form of a miracle.

This play staged in the Studio of the Slovak National Theatre by two visual artists Martin Kotúček and Juraj Kuchárek on a vivid and cleverly thought-out scene is also linked to a genuine, powerful, and touching story. The twenty nine year old Yablonskaya was killed in January last year during the terrorist attack on the Moscow airport when she came to receive the award for this play. It is not a coincidence that one of the main roles is acted by Zuzana Fialová, who might have been just a few metres away from Yablonskaya during the incident.

Lucia Javůrková, Pravda, March 2012

The demons are ruling the world and therefore The Pagans are the latest play by the young playwright. Before she died, however, she had managed to give a disturbing picture of the world in her play. The staging by the director Marián Amsler did not make it look less harsh. He worked sensitively with the poetry as well as the disgust, shock or even the provocation. In some scenes there is someone redundant – is it the devil or an evil spirit? It would be rather kitschy to materialise the demons into some kind of crusaders or wizards but it fits into the effort to uplift the staging above the level of TV realism. The first part is a naturalistic view into a household which unexpectedly accrues a grandmother who, until then, had been living in monasteries. In her young days she relinquished her son's upbringing to grandparents. She thought it was more

important to pray for him intensely. Her daughter in law Marína, once again, considers keeping the household the most important thing. She keeps repeating that she has no support from anybody. Her inactive husband is only waiting for his once-in-a-life-time chance in art but does not understand that he has no talent for it any more. The outwardly arrogant daughter longs for love and understanding...

The stage is set functionally to a maximum and enables the change of space even in the limited area of the Studio. The costumes may be a little too expressive than was necessary. The music by Slavomír Solovič is overpowering, as if in films, and is thus the main agent in the change of moods. The Pagans are a staging with a valiant artistic and life philosophy that necessarily evokes emotions. The authors have opened too many Pandora's boxes for us to leave the performance with a pleasant feeling that the world is such as it should be. Maybe the perfect taming of evil spirits would have required more experience, but the task of the theatre to cast doubts on everything we don't really believe in was met.

Zuzana Uličianska, SME, March 2012

The play reminds us more of a film script than a classically built up drama piece. Also the director Marián Amsler makes use of certain elements of film narration when he builds up the story in two different parts, or applies different visually impressive scenes during the show which excellently supplement and underline the story. The encounter of faith, atheism and paganism, or belief in money and power of art, endless waiting for a miracle that might never happen, these are just a few topics that this excellently written play absorbs and makes use of. The theatre is not a competition and thus there is no talk about who is better. The hysterical, desperate mother played by Zuzana Fialová, as well as the impractical dreamer Marián Geišberg in the part of Oleg attract an equal attention. The part of a pious grandmother almost perfectly fitted Božidara Turzonošová. Neither Nikolay played by František Kovár or Peter Trník as callous Sergey disappoint the viewer. Merit is also due to the student of the Academy of Performing Arts Alexandra Palatinusová whose emotionally disturbed Christine was a hard nut indeed.

Andrijan Turan, Slovenka, April 2012

Marián Amsler (1979) ukončil štúdium divadelnej dramaturgie a režie na VŠMU v Bratislave. Ako režisér sa špecializuje na uvádzanie súčasných svetových, no tiež českých a slovenských hier (O. Muchinová, V. Sigarev, F. Richtr, D. Gieselmann, P. Nagy, M. Hvorecký, V. Klimáček, E. Maliti-Fraňová, D. Drábek atď.). Je spoluzačladeľom a režisérom divadla Letí v Prahe.

Ako host' režíroval v mnohých českých a slovenských divadlech (Slovenské národné divadlo, Dejvické divadlo v Prahe, Činoherný studio v Ústí nad Labem, Národné divadlo v Brne – Reduta, Divadlo Petra Bezruča v Ostrave, Divadlo Andreja Bagara v Nitre, Západocošké divadlo v Chebe atď.). Za inscenácie Čechovových hier *Platonov* a *Ivanov* dvakrát získal prestížnu slovenskú cenu Dosky v kategórii Objav roku.

Od roku 2008 pôsobí ako interný režisér a od roku 2010 ako umelecký šéf HaDivadla v Brne.

Marián Amsler (1979) graduated from theatre dramaturgy and direction at the Academy of Performing Arts in Bratislava. As a director he specialises in introducing contemporary world but also Czech and Slovak plays (O. Muchinová, V. Sigarev, F. Richtr, D. Gieselmann, P. Nagy, M. Hvorecký, V. Klimáček, E. Maliti-Fraňová, D. Drábek, etc.).

He is a co-founder and director of the Prague theatre Letí. As a director he was hosted by many Czech and Slovak playhouses (The Slovak National Theatre, Dejvice Theatre in Prague, The Drama Studio in Ústí nad Labem, The National Theatre in Brno – Redoute, Petr Bezruč Theatre in Ostrava, Andrej Bagar Theatre in Nitra, The West Bohemian Theatre in Cheb, etc.). He was twice awarded the prestigious Slovak prize The Boards for the production of Chekhov plays *Platonov* and *Ivanov* in the category of The Newcomer of the Season. Since 2008 he has been active as an internal director and since 2010 also as the artistic director of the HaTheatre in Brno.

Festival deťom / Festival for Children EXTRA

Nedela / Sunday 23. september 2012, 14.30 – 15.20, SD Tatra

Pondelok / Monday 24. september 2012, 9.30 – 10.20, SD Tatra

Divadlo Minor, Praha, Česká republika / Minor Theatre, Prague, Czech Republic

Rudyard Kipling – Jiří Adámek

Z KNIHY DŽUNGLÍ FROM THE JUNGLE BOOK

libreto, rézia a hudba / libretto, direction and music: **Jiří Adámek**

výprava / set: **Kristýna Täubelová**

hudobná spolupráca / music cooperation: **Jan Matásek**

dramaturgia / dramaturgy: **Petra Zámečníková**

účinkujú / cast: **Ilona Semrádová, Kateřina Tichá, Václav Krátký, Jan Matásek, Pavol Smolárik**

„.... Počúvajte pieseň o statočnom mungovi menom Rikki-Tikki-Tavi, ktorý premohol nielen zléhohadu, ale aj hadiu ženu.“ Volhá adaptácia známeho Kiplingovho diela, v ktorej je veľmi netradične a pritom výtvarne aj zvukovo pútavovo spracovaný príbeh malého zvieratka z džungle, priniesla divadlu rad ocenení. Autorka výpravy Kristýna Täubelová získala Cenu Alfréda Radoka za rok 2007. Na XXIV. ročníku Medzinárodného festivalu bábkarského umenia v Bielsko-Biale získala inscenácia Hlavnú cenu. Na 19. ročníku festivalu Mateřinka 07 v Liberci inscenácia získala tri ceny, a to cenu za réziu pre Jiřího Adámka, za výpravu pre Kristýnu Täubelovú a prvý raz udeľovanú cenu Čestné uznanie za najlepšiu inscenáciu v kategórii pre deti 5 – 7 rokov.

„....Listen to the song about a valiant mongoose Rikki-Tikki-Tavi who overcame not only an evil snake but also an evil snake's wife.“ A free adaptation of the famous Kipling's book, in which a story about a small jungle animal is interpreted in a very non-traditional way and a very attractive visual and sound version, has earned the theatre a number of awards: The author of the production Kristýna Täubelová was awarded the 2007 Alfréd Radok Prize. The play was awarded the main prize at the 24th International Puppetry Art Festival in Bielsko-Biała. At the 19th festival Mateřinka 07 in Liberec it was awarded three prizes, i.e., one for the direction by Jiří Adámek, second for the production by Kristýna Täubelová and the third was the Distinction of Honour for the best production in the 5 – 7 aged children's category awarded for the first time.

Utorok / Tuesday 25. september 2012, 10.55 – 12.25, Gymnázium Párovská ul.
Streda/ Wednesday 26. september 2012, 9.40 – 11.10, Gymnázium Párovská ul.

Divadlo Minor, Praha, Česká republika / **Minor Theatre**, Prague, Czech Republic

Kai Hensel

VOJNA PROFESORA KLAMMA KLAMM'S WAR

rézia / directed by: **Jan Jirků**

úprava, preklad / adaptation, translation: **Viktorie Knotková**

dramaturgia / dramaturgy: **Adéla Balzerová**

účinkuje / casts: **Oldřich Navrátil**

Unikátna súčasná nemecká monodráma o zmysle školstva, ktorú hrá herec pred študentmi priamo v triede. „Škola je nevyhnutnosť. Vždy ňou bola aj bude a učitelia rovnako ako žiaci vďačia tejto nevyhnutnosti za svoju vzájomnú existenciu.“ Na jednej strane mlčiaca trieda študentov, na druhej strane profesor literatúry, ktorého študenti vinia z neštastnej tragédie. Desať rokov najhranejšia hra v Nemecku, ktorá svojou kontroverznou témove zasahuje študentov aj pedagógov.

A unique, contemporary German mono-drama about the meaning of education acted by an actor right in front of the students in a classroom. „School is a necessity. It has always been so and will stay so. Teachers and students owe their mutual existence to this necessity.“ On the one hand, there is a silent students' classroom, on the other one a professor of literature blamed for an unfortunate tragedy by the students. The most often staged play in Germany in the past ten years which, with its controversial topic, affects the students as well as the teachers.

„Múdre, drsné a provokatívne dielo burcujúce učiteľov aj žiakov. Unikátny, veľavravný monológ zacielený na obmedzenosť inštitúcií a tradícií, ktorá spôsobuje vojnu medzi učiteľmi a žiakmi. Táto hra nikomu nenadŕža. Je zameraná proti nedostatkom školstva ako systému.“
(hodnotenie poroty Deutscher Jugendtheaterpreis 2002)

„A wise, harsh, provocative work disturbing the teachers and the students. A unique, meaningful monologue attacking the narrow-mindedness of institutions and traditions which is a cause of war between teachers and students. This play takes no sides with anybody. It is against the shortcomings of education as a system.“
(report by the jury of the Deutscher Jugendtheaterpreis 2002)

DIVADELNE OCENENIA SEZÓNY **DOSKY 2012** 17. ROČNÍK **BOARDS 2012** 17TH EDITION Theatre Awards of the Season

Hlasovania v ankete DOSKY 2012 sa zúčastnilo 24 respondentov – divadelných teoretikov a publicistov zo Slovenska. Ceny v podobe drevenej dosky so strieborným štítkom môžu byť udelené za umelecký výkon, ktorý mal premiéru v profesionálnych divadlech na území Slovenska v predchádzajúcej sezóne, a to v druhoch: činoherné divadlo, opera, muzikál, bábkové divadlo, balet i súčasný tanec. DOSKY sa udeľujú bez ohľadu na štátu príslušnosť tvorcov.

Ceremoniál odovzdávania cien sa uskutočňuje pravidelne v prvý deň Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra v Štúdiu Divadla Andreja Bagara v Nitre. V roku 2012 to je 21. september od 22.00. Záznam z ceremoniálu odvysielala RTVS na Dvojke 30. septembra 2012.

Twenty four respondents (Slovak theatre critics and publicists) voted in the symposium BOARDS 2012. The prizes in the form of a timber board with a silver shield can be awarded for an artistic performance premiered in professional playhouses in Slovakia in the past season in the following categories: drama, opera, musical, puppet theatre, ballet including contemporary dance. The BOARDS are awarded regardless of the nationality of authors. The award giving ceremony regularly takes place on the first day of the International Divadelná Nitra Festival in the Studio of Andrej Bagar Theatre in Nitra. In 2012 it will be on 21 September from 22.00 onwards. The recording of the ceremony will be broadcast on STV 2 on 30 September 2012.

Sedem dní do pochodu / Seven Days to Funeral

Vyhlasovatelia ankety / Polls Announcers:

Asociácia súčasného divadla a Asociácia Divadelná Nitra

Contemporary Theatre Association and Divadelná Nitra

Association

spoluorganizátor / co-organiser:

Divadlo Andreja Bagara v Nitre

Andrej Bagar Theatre in Nitra

autori projektu DOSKY / BOARDS project authors:

Silvia Hroncová, René Parák, Zuzana Uličianska

autor návrhu ceny / Award design: **Aleš Votava**

autor realizácie ceny / Award made by:

akad. arch. Tomáš Lupták

Ceremoniál DOSKY 2012

Ceremonial BOARDS 2012

scénár / script: **Zuzana Uličianska**

scéna / set: **Pavol Andraško**

VJ: **Akasha Visual Station**

vizuál / visual: **Oreo**

moderátorka oblieka / presenter is dressed by **Boris Hanečka**

moderujú / presented by: **Gabriela Marcinková, Boris Farkaš**

účinkujú / cast: **Andrea Bučková, Mária Kmetková,**

Dano Heriban, Radoslav Piovarčí

produkcia / production: **Danica Púry, Zuzana Uličianska**

rézia / directed by: **Laco Halama**

ceremoniál sa uskutočňuje s finančným príspevím /
ceremony takes place with the financial support of:

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKÉJ REPUBLIKY

Esterházy

podpora / support:

ELESKO

CREOCS

BORIS HANECKA

mediálni partneri / media partners:

kod

NOMINÁCIE DOSKY ZA SEZÓNU 2011 / 2012

Najlepšia inscenácia

Ján Cikker: **Coriolanus**, režia Roman Polák,
Štátne opera Banská Bystrica
Anna Jablonská: **Pohania**, režia Marián Amsler,
Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Michal Ditte: **Psota**, režia Iveta Jurčová, Divadlo Pôtoň,
Báťovce
Ján Rozner – Peter Pavlac: **Sedem dní do pohrebu**,
režia Ľubomír Vajdička, Slovenské komorné divadlo Martin

Najlepšia rézia

Marián Amsler za inscenáciu *Pohania*,
Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Lukáš Brutovský za inscenáciu *Výnosné miesto*,
Divadlo Lab Divadelnej fakulty VŠMU, Bratislava
Roman Polák za operu *Coriolanus*, Štátne opera Banská
Bystrica

Najlepší mužský herecký výkon

Marek Geišberg za postavu Raskoľníkova v inscenácii
Zločin a trest, Štátne divadlo Košice
Daniel Heriban za postavu Jána v inscenácii
Sedem dní do pohrebu, Slovenské komorné divadlo Martin
Martin Popovič za postavu Coriolana v opernej inscenácii
Coriolanus, Štátne opera Banská Bystrica

Najlepší ženský herecký výkon

Zdena Studenková za postavu Arkadinovej v inscenácii
Čajka, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Kristína Turjanová za postavu Džiny v inscenácii
Dvaja úbohí Rumuni hovoriaci po poľsky,
Divadlo Andreja Bagara v Nitre
Božidara Turzonovová za postavu Natálie v inscenácii
Pohania, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

Najlepšia scénografia

Pavol Andraško za scénu k inscenácii *Stratiť ruku v Spokane*,
Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Zuzana Formáneková za scénu k inscenácii *Psota*,
Divadlo Pôtoň, Báťovce
Martin Kotúček a Juraj Kuchárek za scénu k inscenácii
Pohania, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

Najlepší kostým

Marija Havran za kostýmy k projektu Slávy Daubnerovej
Illuminárium, Divadlo P.A.T., Bratislava
Katarína Holková za kostýmy k inscenácii *Eugen Onegin*
(podľa A. S. Puškina), Divadlo Jána Palárika v Trnave
Tomáš Kypta za kostýmy k inscenácii *Čajka*,
Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava

Najlepšia hudba sezóny

Róbert Mankovecký za hudbu k inscenácii *Oidipus*,
Slovenské komorné divadlo Martin
Slavo Solovic za hudbu k inscenácii *Pohania*,
Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Jozef Vlk za hudbu k tanecnej inscenácii *Rose/3Balet*,
Balet Bratislava

Objav sezóny

Ivana Kubáčková za postavu Hanni v inscenácii
Taká fajn baba ako ty, Mestské divadlo Žilina
Alexandra Palatínusová za herecký výkon v inscenácii
Pohania, Činohra Slovenského národného divadla, Bratislava
Lukaš Brutovský za režiu inscenácie hry *Výnosné miesto*,
Divadlo Lab Divadelnej fakulty VŠMU, Bratislava

Coriolanus

Psota / Poverty

NOMINATIONS OF THE SEASON 2011 / 2012

Award for the best production

Ján Cikker: **Coriolanus**, directed by Roman Polák,
State Opera Banská Bystrica
Anna Yablonskaya: **Pagans**, directed by Marián Amsler,
Slovak National Theatre Drama, Bratislava
Michal Ditte: **Poverty**, directed by Iveta Ditte Jurčová,
Pôtoň Theatre, Bátovce
Ján Rozner – Peter Pavlac: **Seven Days to Funeral**,
directed by Ľubomír Vajdička, Slovak Chamber Theatre, Martin

Award for the best director

Marián Amsler for the production *Pagans*,
Slovak National Theatre Drama, Bratislava
Lukáš Brutovský for the production *A Profitable Position*,
Lab Theatre of the Theatre Faculty of Academy of Performing
Arts, Bratislava
Roman Polák for the opera *Coriolanus*,
State Opera Banská Bystrica

Award for the best actor

Marek Geišberg for the character of Raskolnikov
in the production *Crime and Punishment*, State Theatre Košice
Daniel Heriban for the character of Jan in the production
Seven Days to Funeral, Slovak Chamber Theatre, Martin
Martin Popovič for the character of Coriolanus in the opera
production *Coriolanus*, State Opera Banská Bystrica

Award for the best actress

Zdena Studenková for the character of Arkadina in the
production *The Seagull*, Slovak National Theatre Drama,
Bratislava
Kristína Turjanová for the character of Gina in the
production *A Couple of Poor, Polish-Speaking Romanians*,
Andrej Bagar Theatre in Nitra
Božidara Turzonovová for the character of Nataly in the
production *Pagans*, Slovak National Theatre Drama, Bratislava

Award for the best stage design

Pavol Andraško for the stage design of the production
A Behanding in Spokane, Slovak National Theatre Drama,
Bratislava
Zuzana Formánková for the stage design of the production
Poverty, Pôtoň Theatre, Bátovce
Martin Kotúček a Juraj Kuchárek for the stage design
of the production *Pagans*, Slovak National Theatre Drama,
Bratislava

Award for the best costume design

Marija Havran for the costume design to the project
Illuminarium by Sláva Daubnerová / P.A.T. Theatre, Bratislava
Katarína Holková for the costume design of the production
Eugene Onegin (by A. S. Pushkin), Ján Palárik Theatre in Trnava
Tomáš Kypta for the costume design of the production
the Seagull, Slovak National Theatre Drama, Bratislava

Award for the best scenic music

Róbert Mankovecký for the scenic music of the production
Oedipus, Slovak Chamber Theatre, Martin
Slavo Solovic for the scenic music of the production *Pagans*,
Slovak National Theatre Drama, Bratislava
Jozef Vlk for the scenic music of the production *Rose/Ballet*,
Balet Bratislava

The newcomer of the season

Ivana Kubáčková for the character of Hanni in the production
As nice girl as you, Town Theatre Žilina
Alexandra Palatínusová for the acting in the production
Pagans, Slovak National Theatre Drama, Bratislava
Lukáš Brutovský for the direction of the production
A Profitable Position, Lab Theatre of the Theatre Faculty of
Academy of Performing Arts, Bratislava

Pohania / *Pagans*

Čajka / *The Seagull*

sobota 22. september, 13.00, Staré divadlo – Čítáreň
Saturday 22 September, 13:00, Old Theatre – Reading Room

eŠteBák / The Confidant

Slovensko, Poľsko, Česká republika /
Slovakia, Poland, Czech Republic, 2012, 108',
jazyk: slovenský, český; titulky: anglické /
language: Slovak, Czech; subtitles: English
réžia / directed by: Juraj Nvota

Film *EšteBák* je trpká komédia, ktorá sa odohráva v časoch najťažšej normalizácie v období po okupácii Československa vojskami Varšavskej zmluvy. V časoch, kedy sa za vtipy o komunistoch išlo do basy, bývanie v panelánoch, farebný televízor a telefón boli výsadou vyvolených a udávanie bolo národným športom.

The Confidant is a bitter comedy taking place at the time of the harshest „normalisation“ which followed the occupation of Czechoslovakia by the armies of the Warsaw Pact. These were the times when one could be sentenced to prison for telling jokes about the communists, people lived in pre-fabricated blocks of flats, possession of a colour TV set and a telephone was a privilege of the chosen few and denouncing people to the police was a national sport.

Juraj Nvota (1954), divadelný, televízny a filmový režisér i herec. Po filmoch *Krúte radosti* (2002) a *Muzika* (2007) nakrútil svoj tretí film *eŠteBák* (2012) podľa námetu a scenára Ľubomíra Slivku. Vyštudoval divadelnú režiu na VŠMU v Bratislave. Režíroval v Trnavskom divadle, Radošinskom naívnom divadle, Divadle Astorka a iných. Pred kamerou debutoval v roku 1976 po boku Ivy Bittovej v poetickom filme Dušana Hanáka *Ružové sny*. Okrem toho hral vo filmoch *Všetko, čo mám rád* (1992) Martina Šulíka, *Pokoj v duši* (2009) Vladimíra Balka či *Občiansky preukaz* (2010) Ondreja Trojana.

Juraj Nvota (1954), a theatre, TV and film director (as well as an actor) shot his third film *The Confidant* (2012) based on the motifs and script by Ľubomír Slivka after his films *Cruel Joys* (2002) and *Music* (2007). He graduated from theatre direction at the Academy of Performing Arts in Bratislava. As a director, he was active in the following theatres: Trnava Theatre, Radošina Naive Theatre, Astorka Theatre and others. As an actor, he made his film debut in 1976 at the side of Iva Bittová in a poetically tuned film *Rosy Dreams* directed by Dušan Hanák. In addition, he played in the following films: *Everything I Like* (1992) directed by Martin Šulík, *Soul at Peace* (2009) directed by Vladimír Balek and *Identity Card* (2010) directed by Ondrej Trojan.

nedelja 23. september 13.00, Aula UKF

Sunday 23 September, 13:00, UKF Hall

Mama Gogo

Island, Nórsko, Švédsko, Nemecko, Spojené kráľovstvo / Iceland, Norway, Sweden, United Kingdom; 2010, 90', jazyk: islandský; titulky: české / language: Icelandic; subtitles: Czech
réžia / directed by: Fridrik Thór Fridriksson

Tragikomický príbeh o ambicioznom režisérovi, ktorý práve dokončil film o ľuďoch z domova dôchodcov. Popri sklamanií z diváckeho prepadu filmu a naopak, radosti z jeho dobrého prijatia kritikou a nominácie na Oscara, režisér prezíva starostí so svojou šarmantnou osemdesiatročnou matkou, ktorá uteká z domova dôchodcov na slobodu. Fridrikssonova veľká filmová pocta matke je odvážnym a úprimným autoportrétom, no zároveň aj satirou na filmový priemysel a islandskú spoločnosť.

The tragic-comical story about an ambitious director who has just finished shooting a film about people living in an old people's home. In addition to his disappointment from a complete flop of the film with the audience and, vice versa, his happiness that it has been well received by the critics and nominated for an Oscar, the director has to cope with worries about his eighty year old, charming mother who keeps running away from a home to freedom. Fridriksson's great film tribute to mother is a valiant and sincere self-portrait but also a satire of the film industry and the Icelandic society.

Fridrik Thór Fridriksson (1953) začal v 80. rokoch experimentálnymi a dokumentármi filmami. V roku 1990 založil v súčasnosti najvýznamnejšiu islandskú filmovú spoločnosť. Z jeho najvýraznejších filmových diel treba spomenúť na Oscara nominované *Deti prírody* (1991), mysterioznu komédiu *Zimnica* (1995), drámu *Diabolov ostrov* (1996), či symbolický príbeh o slobode *Sokoli* (2002). V roku 2011 mu česká filmová kritika udelila cenu Kristián za prínos svetovej kinematografii.

Fridrik Thór Fridriksson (1953) started his career in the 1980's with experimental and documentary films. In 1990 he founded a currently leading Icelandic film company. Among his most distinctive films are *Children of Nature* (1991), nominated for an Oscar, the mysterious comedy *Cold Fever* (1995), the drama *Devil's Island* (1996), or the symbolic story about freedom *Falcons* (2002). In 2011 he was awarded the Kristián Award by the Czech film critics for his contribution to world cinematography.

nedeľa 23. september 12.00, DAB – Štúdio

Sunday 23 September, 12:00, DAB – Studio

Divadlo Svoboda / Svoboda Theatre

(dokumentárny film / documentary)

Česká republika / Czech Republic, 2010, 95'

jazyk: česky, titulky: anglické / language: Czech, subtitles: English

rézia / directed by **Jakub Hejna**

S podákováním / Thanks to: **OutCome**

Dokumentárny film o živote a diele svetoznámeho českého scénografa Josefa Svobody. Základnou líniou filmu je osobné pátranie vnuka Jakuba po minulosť zosnulého deda. Cieľom autora je predstaviť túto výnimočnú osobnosť tak, ako ju zatial pozná iba mälokto. Film je zároveň jediným českým dokumentom, ktorý sa osobnosťou a dielom Josefa Svobodu zaobráva komplexne a do hĺbky a v ktorom sa objavujú unikátne a nikdy nezverejnené archívne materiály týkajúce sa Svobodovej práce, ale aj jeho súkromného života, vrátane jeho dlhorocnej spolupráce s ŠtB.

A documentary film about the life and work of a world renowned Czech set designer Josef Svoboda. The main story follows the personal search of grandson Jacob, for the history of his deceased grandfather. A result of this search is an effort to present this exceptional personality in a way that has not been very well known yet. The film is, at the same time, the only Czech document dealing with the personality and work of Josef Svoboda comprehensively and in detail. It is also the only film showing unique and, hitherto, unpublished archive materials about his work as well as private life, including his long-time collaboration with Secret Police.

Jakub Hejna (1976) študoval na FAMU Praha odbor filmový strih. V roku 1999 založil vlastné produkčné a postprodukčné štúdio Young Film. Je autorom niekolkých krátkych a celovečerných dokumentov, ako strihač sa podieľal na rade úspešných dokumentárnych filmov, napr. *Ženy pro měny* (r. Erika Hníková, 2004); *Pátranie po Ester* (r. Věra Chytilová, 2005); *Stratená dovolenka* (r. Lucie Králová, 2007); *René a Katka* (r. Helena Třeštíková, 2008, 2009).

Jakub Hejna (1976) studied film editing at the Academy of Performing Arts in Prague. In 1999 he established his own editing and postproduction studio Young Film. He is the author of several short and full-length documents, as an editor he participated in a number of successful documentary films such as *The Beauty Exchange* (directed by Erika Hníková, 2004); *Searching for Ester* (directed by Věra Chytilová, 2005); *Lost Holiday* (directed by Lucie Králová, 2007); *René and Katka* (directed by Helena Třeštíková, 2008, 2009).

pondelok 24. september 13.00, Staré divadlo – Čítareň

Monday 24 September, 13:00, Old Theatre – Reading Room

Kawasakiho ruža / Kawasaki's Rose

Česká republika / Czech Republic, 2009, 95'; český jazyk,

titulky: anglické / Czech language, subtitles: English

rézia / directed by **Jan Hřebejk**

Dráma podľa scenára Petra Jarchovského vytvára spletnitý reťazec otázok o vine a odpustení, aj o tom, či po odstupe a pokání môže prieť odpustenie, a ponúka celú škálu často protichodných odpovedí. Centrom príbehu je postava renomovaného psychiatra – morálnej autority, ktorý má pri príležitosti výročia založenia republiky získať významné štátne vyznamenanie. Práve pripravovaný slávnostný akt sa stane katalyzátorom udalostí, ktoré na povrch vyplavia ďažké hriechy minulosti, okrem iného paralelnú rovinu činnosti tajnej polície – ŠtB.

A drama based on the script by Petr Jarchovský has created an entangled string of questions about guilt and forgiveness. It also studies whether, after a distance and repentance, there can be forgiveness. The film is offering a whole range of often contradictory answers to it. At the centre is the figure of a renowned psychiatrist, a moral authority, who is about to receive an important state distinction on the occasion of an anniversary of the origin of the Republic. The planned ceremony triggers off events that bring to the surface serious sins from the past, inter alia parallel level of the Secret Police activities.

Jan Hřebejk (1967) vyštudoval odbor scenáristiky a dramaturgie.

Po režijných začiatkoch s krátkometrážnymi filmami sa zlomom v jeho kariére stało nakrútenie jeho prvého celovečerného filmu *Šakalí léta* (1983), ktorý sa stal najúspešnejším filmom roku a Hřebejkovi priniesol prvého Českého leva. Nasledovali ďalšie veľmi úspešné tituly dvojice Hřebejk-Jarchovský – *Pelíšky* (1999), *Musíme si pomáhat* (2000), *Pupendo* (2003), *Kráska v nesnázích* (2006) či *Nevinnost* (2011). Okrem filmu režíroval Hřebejk aj v divadle.

Jan Hřebejk (1967) graduated from screenplay and dramaturgy.

Following his debut as a director with short-length films, there came a break-through in his career with the shooting of his first full-length film *Big Beat* (1983), which became the most successful film of the year and brought him his first Czech Lion award. This was followed by further very successful titles made by the tandem Hřebejk – Jarchovský: *Cosy Dens* (1999), *Divided We Fall* (2000), *Pupendo* (2003), *Beauty in Trouble* (2006) or *Innocence* (2011). He has also been active as a theatre director.

utorok 25. september 13.00, Aula UKF

Tuesday 25 September, 13:00, UKF Hall

Miestnosť samovrahov / Suicide Room

Poľsko / Poland, 2011, 110'; jazyk: poľský, titulky: slovenské /

language: Polish, subtitles: Slovak

régia / directed by: **Jan Komasa**

Mladý poľský režisér Jan Komasa sa vo svojom filme zameriava na najvyužívanejšiu zbraň súčasnosti v stredoškolskej politike – internet. Vovádzá nás do sveta, kde má „kyberšikana“ nedozierne následky a jeho svieži a presne vypočítaný prístup k látke nám umožňuje preniknúť do tohto sveta s ovela hlbším porozumením. „...Láska, puberta a rebelanstvo sa tu miešajú s hystériou internetových komunit, so závislosťou na ilúzii, posadnutosťou ľudmi a možnosťou stvorenia seba samého vo virtuálnych svetoch“, hovorí o filme *Jan Komasa*.

In his film the young Polish director Jan Komasa focuses on the currently most often used weapon in the secondary school politics - the internet. He takes us into a world where *cyber-chicanery* can have unforeseen consequences and his fresh and precisely calculated approach to the matter enables us to penetrate this world with a much deeper understanding. "...Love, puberty, rebellion are mixed with the mystery of internet communities, dependence on illusion, obsession with people and a possibility of creating oneself in virtual worlds," says Jan Komasa about the film.

Jan Komasa (1981) vyštudoval na Národnej škole filmu, televízie a divadla Leona Schillera v Łódzi, kde ukončil štúdium krátkym filmom *Je super, že si* (3. miesto v súťaži Cinefondation, MFF Cannes 2004). Jeho ďalšie dielo *Óda na radosť* bolo uvedené na MFF Rotterdam 2006 v súťažnej sekcií a tiež na MFF Karlove Vary. Inšpirovaný Shakespeareom, Dostoevským, Fellinim i Polańskim či americkými komerčnými filmami a populárrou 80. rokov tvorí diela, v ktorých sa spája inteligentný a vtipný pohľad na svet s výzvou zastaviť sa a zamyslieť.

Jan Komasa (1981) studied at the Leon Schiller National Film, Television and Theatre School in Łódź, where he graduated with his short film *Nice to see you* (3rd place in the Cinefondation competition, IFF Cannes 2004). His further work *An Ode to Joy* was introduced at the IFF Rotterdam 2006 in the competition section as well as at the IFF Karlove Vary. Inspired by Shakespeare, Dostoyevsky, Fellini and Polanski or American commercial films and pop-culture of the 1980's, he creates works in which there is a mixture of an intelligent, witty view of the world with the provocation to pause and think.

streda 26. september 13.00, Aula UKF

Wednesday 26 September, 13:00, UKF Hall

V tme / In Darkness

Poľsko, Nemecko, Kanada / Poland, Germany, Canada, 2011, 145' ;

jazyk: poľský, ukrajinský, nemecky; titulky: slovenské / language:

Polish, Ukrainian, German; subtitles: Slovak

régia / directed by **Agnieszka Holland**

Príbeh poľského spekulanta a zlodeja, ktorý poskytne útočisko skupinke židovských utečencov z geta, ale celú vec vníma len ako príležitosť k dobrému zárobku. Časom si utečencov obľúbi a jeho postupný morálny prerod vrcholí, keď sa ich rozhodne chrániť aj za cenu ohrozenia vlastného života. „...vo väčšine filmov o holokauste sa postavy Židov predstavujú ako nevinné, nehmotné obeť. Hnevalo ma to, zabíja ich to akoby nanovo. V tomto scenári existovala možnosť ukázať, že aj oni môžu byť zbabelí, maloverní, krutí...“ hovorí Agnieszka Holland. A story of a Polish speculator and thief who offers an asylum to a group of Jewish refugees from the ghetto but takes the whole thing only as an opportunity to get a good financial reward. As the time goes on, he quite falls for the refugees and his slow moral transformation culminates when he decides to protect them even at a price of jeopardising his own life. "... in the majority of films about the holocaust, the characters of Jews are presented as innocent, immaterial victims. I was irritated by this vision. It seemed to me, as if they were being killed anew. In this script there was an opportunity to show that they can also be chicken-hearted, of little faith and cruel ...," says Agnieszka Holland.

Agnieszka Holland (1948) absolvovala štúdium rézie na pražskej FAMU. Začínala ako divadelná režisérka v Gorce a v Krakove a spolupracovala na filmoch svojho manžela Laca Adamika, neskôr aj s významnými poľskými režisérmi, napr. Krzysztofem Zanussi, Andrzejem Wajdou, Krzysztofem Kieślowskim. Na prelome 70. a 80. rokov vytvorila viacero sociálno-kritických diel radiacich sa k prúdu tzv. filmu morálneho nepokoja, v pomerne krátkom čase sa jej podarilo presadiť sa aj mimo vlasti. V súčasnosti žije a pôsobí najmä v USA a vo Francúzsku. Na Slovensku realizovala podľa scenára Evy Borušovičovej koprodukčný film s názvom *Jánošík. Pravdivá história* (2009).

Agnieszka Holland (1948) graduated from direction at the Academy of Performing Arts in Prague. She started her career as a theatre director in Gorce and Cracow and cooperated with her husband Laco Adamik in his films, later also with other significant Polish directors such as Krzysztof Zanussi, Andrzej Wajda, Krzysztof Kieślowski. At the turn of the 1970's and the 1980's she created several socially critical works joining the trend of the so-called "morally disturbing films". In a rather short time she has managed to make herself known outside her own native country. At present she lives and works mainly in the U.S. and France. In Slovakia she has shot the co-production film *Jánošík. A True History* (2009) based on the script of Eva Borušovičová.

PARALELNÉ ŽIVOTY – 20. STOROČIE OČAMI TAJNEJ POLÍCIE

PARALLEL LIVES – THE 20TH CENTURY THROUGH THE EYES OF SECRET POLICE

PARALELNÉ ŽIVOTY
PARALLEL LIVES

Malé i veľké tragédie, osobné aj spoločenské zlyhania, každodený život i vyhrotené existenciálne situácie a najmä skutočné ľudské príbehy o dobe a o moci, ktoré zločiny nesmú byť zabudnuté – to sú *Paralelné životy – 20. storočie očami tajnej polície*.

Cieľom medzinárodného projektu Asociácie Divadelná Nitra je vytvoriť 6 dokumentárnych divadelných produkcií na základe výskumu v archívoch tajných polícii, operujúcich na území štátov bývalého sovietskeho bloku počas obdobia komunizmu.

V projekte sa stretnú umelci z Nemecka, Čiech, Poľska, Maďarska, Rumunska a Slovenska. Každý tím vytvorí na základe jedného z piatich príbehov inscenáciu, ktorá sa bude prezentovať na Medzinárodnom festivale Divadelná Nitra 2013, v krajinách svojho vzniku a neskôr aj v ďalších európskych krajinách. Okrem spoločenskej a obsahovej relevancie projektu je jeho dôležitosť stránkou konfrontácia odlišných metód tvorby a práce s dokumentárnymi materiálmi v rôznych európskych divadelných kultúrach a osobných umeleckých prístupoch.

Small and big tragedies, personal and social failures, everyday life and extreme existential situations and, chiefly, genuine human stories about the times and the power the crimes of which must not be forgotten – these are *Parallel Lives – the 20th Century through the Eyes of the Secret Police*.

The aim of the Divadelná Nitra Association international project is to create 6 documentary theatre productions based on the research of secret police archives that were operating in the countries of the former Soviet bloc during the period of communism.

Artists from Germany, the Czech Republic, Poland, Hungary, Romania and Slovakia will meet in this project. Each team will create a play, based on one of the five stories that will be presented at the International Divadelná Nitra 2013 Festival, in the countries of its origin and later also in other European countries. In addition to the social and content relevance of the project, an important aspect is also the confrontation of different methods of creation and work with documentary material in different European theatre cultures as well as personal artistic approaches.

Umelci / Artists

Clemens Bechtel (1964)

NEMECKO / GERMANY

Režisér, ktorý viac ako pätnásť rokov pracuje v divadlách v Nemecku, Švajčiarsku, Maďarsku, Dánsku, Rumunske, v Mali a Malawi. Jeho inscenácia *Staatsicherheiten* – projekt o väzení

v bývalej Nemeckej demokratickej republike, získala Cenu Friedricha Lufta za najlepšiu inscenáciu v Nemecku za rok 2008.

A director who has been active for more than fifteen years in playhouses in Germany, Switzerland, Hungary, Denmark, Romania, Mali and Malawi. His play *Staatsicherheiten* – a project about prisons in the former German Democratic Republic, was awarded the Friedrich Luft Prize for the best play in Germany in 2008.

Viktor Bodó (1978)

MAĎARSKO / HUNGARY

Herec a režisér, ktorý pôsobí v divadlách v Maďarsku, Nemecku a Rakúsku. Medzi jeho doterajšie najvýznamnejšie rézie patrí *Zomlelimazmizolsom* (Divadlo Józsefa

Katonu, 2005) a *Hodina, v ktorej sme o sebe nič nevedeli* (Schauspielhaus Graz, 2009). V roku 2008 založil v Budapešti vlastnú divadelnú skupinu – laboratórium Sputnik Shipping Company.

An actor and director who has been active in the playhouses in Hungary, Germany and Austria. Among his, so far, most important directions is the *Rattledanddisappeared* (József Katona Theatre, 2005) and *The Hour We Knew Nothing of Each Other* (Schauspielhaus Graz, 2009). In 2008 he established his own theatre company in Budapest – lab Szputnik Shipping Company.

Aleš Březina (1965)

ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC

hudobný skladateľ, odborník na tvorbu Bohuslava Martinú. Medzi jeho najvýznamnejšie hudobné diela patrí opera o procese s Miladou Horákovou *Zítra se bude...*, ktorú v roku 2008 naštudoval spolu s režisérom Jiřím Nekvasilom v Operre Národného divadla v Prahe. Je autorom hudby do niekoľkých filmov Jana Hřebejka (*Kawasakiho ruža* a iné).

A music composer, expert on Bohuslav Martinů's work. His most important music pieces include an opera about the trial of Milada Horáková *Tomorrow there will be....*, which he staged in 2008 together with the director Jiří Nekvasil in the Opera of the National Theatre in Prague. He is the author of music for several films by Jan Hřebejk (*Kawasaki's Rose* and others).

Ľubomír Burger (1964)

SLOVENSKO / SLOVAKIA

Huslista, hudobný skladateľ, herec a režisér. Bol členom legendárneho divadla Stoka. Založil hudobné skupiny Požoň Sentimental a Ali Ibn Rašíd. Je autorom dvoch komorných opier

Smrť v kuchyni a Tête-à-tête. V roku 2003 založil A4 – Asociáciu pre súčasnú kultúru. Pôsobí v bratislavskom Divadle SkRAT.

A violinist, music composer, actor and director. He was a member of the legendary theatre Stoka. He founded the music bands "Požoň Sentimental" and "Ali Ibn Rašíd". He is the author of two chamber operas *Death in the Kitchen* and *Tête-à-tête*.

In 2003 he established the A4 – Association for Contemporary Culture. He is active in the Bratislava SkRAT Theatre.

Gianina Cărbunariu (1977)

RUMUNSKO / ROMANIA

Režisérka a dramatička. Je iniciátorkou projektu dramAcum, ktorý podporuje uvádzanie a propagovanie súčasnej rumunskej drámy. V roku 2011 vytvorila inscenáciu *X milimetrov z Y kilometrov*, ktorá vychádza

z dokumentárnych materiálov tajnej rumunskej polície Securitate. Jej hry boli inscenované v divadlách mnohých európskych krajín.

A director and playwriter. She initiated the dramAcum project that supports the presentation and publicity of the contemporary Romanian drama. In 2011 she created the production *X millimeters out of Y kilometers*, based on the documentary material of the Romanian secret police Securitate. Her plays were staged in the playhouses of many European countries.

Dániel D. Kovács (1986)

MAĎARSKO / HUNGARY

Študuje od roku 2010 na budapeštianskej Filmovej a divadelnej univerzite pod vedením Viktora Bodó a Gábora Székelyho, kde vytvoril viaceré pozoruhodné inscenácie. Je členom umeleckých skupín Radical

Freetime Theatre a Fantommajmok.

Since 2010 he has been studying at the Budapest Film and Drama University under the guidance of Viktor Bodó and Gábor Székely, where he created several remarkable stagings. He is a member of artistic associations Radical Freetime Theatre and Fantommajmok.

Dušan Vicen (1966)

SLOVENSKO / SLOVAKIA

Režisér, herec a autor divadelných a rozhlasových hier. Spolupracoval s trnavským divadlom Disk, založil Ka Divadlo v Tvrdošíne Je tiež laureátom Ceny Alfreda Radoka.

Ako herec a režisér pôsobí v bratislavskom Divadle SkRAT.

A director, actor and author of theatre and radio plays. He collaborated with the Trnava theatre Disk and founded the Ka Theatre in Tvrdošín. He is also the laureate of the Alfred Radok Prize. As an actor and director he works in the Bratislava SkRAT Theatre.

Koproducenti projektu / Project Co-producers

Opera Národného divadla, Praha / Czech National Opera, Prague

Sputnik Shipping Company, Budapest

Staatsschauspiel Dresden

Teatr Polski Wrocław

dramAcum, Bucharest and ColectivA, Cluj-Napoca

Divadlo SkRAT / SkRAT Theatre, Bratislava

a / and Košice 2013 – Európske hlavné mesto kultúry /

European Capital of Culture

PODUJATIA 2012 / EVENTS 2012**Paralelné fórum / Parallel Forum**

nedele 23. septembra 2012, 13.30 – 17.00, DAB – Štúdio

Sunday 23 September 2012, 13:30 – 17:00, DAB – Studio

Verejná prezentácia tvorcov (vybrané príbehy a inscenačné zámery) pred reprezentantmi festivalov, divadiel a produkčných spoločností, ktoré majú záujem o uvedenie pripravovaných inscenácií po ich premiére na Divadelnej Nitre 2013. Paralelné fórum slúži tiež ako platforma pre výmenu informácií a skúseností medzi umelcami, divadelnými producentmi a manažérmi, ako aj historikmi a pracovníkmi pamäťových inštitúcií.

A public show case by authors (selected stories and staging intentions) for representatives of festivals, playhouses and production companies interested in presenting the productions following their first nights at Divadelná Nitra 2013. The Parallel Forum also serves as a platform for exchange of information and experiences among artists, theatre producers and managers, as well as historians and the staff of memory institutions.

Paralelné stretnutie / Parallel Meeting

pondelok 24. septembra 2012

Monday 24 September 2012

Interné pracovné stretnutie účastníkov projektu – umelcov a koproducentov zo šiestich krajín a organizátorov.

An internal working meeting of project participants – artists and co-producers from 6 countries and organisers.

Parallel Plus

Jedna zo sekcií projektu Paralelné životy, ktorá prezentuje projekty a diela iných organizácií a tvorcov z rôznych krajín na tému fungovania tajných polícii v štátach bývalého sovietskeho bloku v období 1945–1989.

One of the Parallel Lives project sections that presents the projects and works by other organisations and authors from different countries dealing with the operation of secret police corps of the former Soviet bloc countries between 1945 – 1989.

Divadlo / Theatre

sobota 22. septembra 2012, 16.00 - 17.20, 21.30 - 22.50,

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – Tatra

Saturday, 22 September 2012, 16.00 - 17.20, 21.30 - 22.50,

The Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Tatra

Teatr.doc, Moskva, RUSKO – Jelena Gremina:

Dvaja v tvojom dome, réžia: Talgat Batalov

Teatr.doc, Moscow, RUSSIA – Yelena Gremina: Two in Your

House, directed by Talgat Batalov

neděla 23. septembra 2012, 17.30 - 18.45, 19.30 - 20.45,

Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre – sála

Sunday, 23 September 2012, 17.30 - 18.45, 19.30 - 20.45,

The Karol Spišák Old Theatre in Nitra – Hall

ColectivA, Kluj, RUMUNSKO – X milimetrov z Y kilometrov, réžia: Gianina Cărbunariu

ColectivA, Cluj Napoca, ROMANIA – X milimeters out of Y kilometers, directed by Gianina Cărbunariu

Film

neděla 23. septembra 12.00, DAB – Štúdio

Sunday, 23 September 2012, 12.00, Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio

Divadlo Svoboda / Theatre Svoboda

(dokumentárny film / documentary)

ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC, 2010, 95'

réžia / directed by Jakub Hejna

pondelok 24. septembra, 13.00, Staré divadlo Karola Spišáka – Čítáreň

Monday, 24 September 2012, 13.00, The Karol Spišák Old Theatre in Nitra – the Reading Room

Kawasakiho ruža / Kawasaki's Rose

ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC, 2009, 95'

réžia / directed by Jan Hřebejk

Tvorcovia projektu / Project Leaders

Ján Šimko – kurátor / curator

Martina Vannayová – dramaturg / dramaturge

Katarína Dudáková – manažér / manager

Darina Kárová – garant / guarantor

Spolupracujúce inštitúcie /

Cooperating institutions

Do projektu sú zapojené inštitúcie, ktoré fungujú ako odborní garanti projektu (historici, teoretiči). Budú umeleckým tímom k dispozícii pre odbornú obsahovú konzultáciu, ako aj sprostredkovanie prístupu k archívom alebo interpretáciu archívnych materiálov.

The project engages institutions which work as professional guarantors of the project. They shall be at the disposal of the artistic team ready to provide professional content consultation as well as mediate access to the archives or help with the interpretation of archival materials.

Ústav pamäti národa, Slovensko /

Nation's Memory Institute, Slovakia

Instytut Pamięci Narodowej (IPN) / Ústav národnéj pamäti – Poľsko / The Institute of National Remembrance – Poland

Ústav pro studium totalitních režimů / Archiv bezpečnostních složek – Česká republika (tbc) / The Institute for the Study of Totalitarian Regimes / Security Services Archive – Czech Republic (tbc)

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára / Historical Archives of the Hungarian State Security – Hungary

Der Bundesbeauftragte für die Unterlagen des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik (BStU) / Úrad spolkového zmocnenca pre dokumenty štátnej bezpečnosti bývalej Nemeckej demokratickej republiky – Nemecko (tbc) / Germany

Conseliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securitatei (C.N.S.A.S.) / Národný ústav pre spracovanie archívov Securitate – Rumunsko (tbc) / National Institute for Study of Securitate Archives – Romania

Projekt doteraz finančne podporili /

The project has been supported by:

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

GR pre vzdelávanie a kultúru

DIVADELNÝ ÚSTAV V BRATISLAVE

THEATRE INSTITUTE IN BRATISLAVA

prezentácia počas Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2012
Presentation during the International Divadelná Nitra 2012 Festival

sobota 22. september 2012, 18.00 – 24.00, Nitrianska galéria

Saturday, 22 September 2012, 18.00 – 24.00, Nitra Gallery

Výstava **Andrej Bagar (1900 – 1966) včera, dnes a zajtra** približuje osobný a umelecký portrét jednej zo zakladateľských osobností slovenského profesionálneho divadla, herca, režiséra, pedagóga, kultúrneho činiteľa. Dokumentuje Bagarovu púť od ochotníckych hereckých začiatkov po profesionálne angažmán v Slovenskom národnom divadle, dokladá jeho občianske postoje, angažovanosť počas II. svetovej vojny či zakladateľský podiel pri vzniku Slovenského komorného divadla Martin i Frontového divadla.

The exhibition **Andrej Bagar (1900 – 1966) yesterday, today and tomorrow** introduces the personal and artistic portrait of one of the founding personalities of the Slovak professional theatre, an actor, director, teacher and cultural activist. It documents Bagar's journey from his amateur actor beginnings up to the professional engagement in the Slovak National Theatre, it presents his civic attitudes, engagement during the Second World War and his share in the founding of the Slovak Chamber Theatre in Martin as well as that of the Front Theatre.

pondelok 24. september 2012, 10.45 – 12.00, Divadlo Andreja Bagara, Meeting Point

Monday, 24 September 2012, 10.45 – 12.00, Andrej Bagar Theatre, Meeting Point

Raňajky s... knihami Divadelného ústavu /

Breakfast with.....the books of the Theatre Institute

Čo máme a čo nám chýba / What we owe and what we lack
V diskusi s renomovanými slovenskými autormi a prekladateľmi predstaví Divadelný ústav publikácie, ktoré priniesli cenné poznatky v oblasti slovenskej i svetovej divadelnej teórie, história o drámy, zverejnili vzácné dokumentárne a historické materiály o divadle, sprístupnili diela významných slovenských umelcov, ale aj upozornili na biele miesta na mape divadelnej literatúry, ktoré je potrebné zaplniť. K takým patria napríklad monumentálne *Dejiny slovenskej drámy 20. storočia*, súborné dielo popredného slovenského kritika Stanislava Vrbku, monografia o významnom hereckom rode Krnerovcov, ako aj o prvej slovenskej divadelnej režisérke Magde Husákovej-Lokvencovej, doteraz neznáme skutočnosti o vzniku našej prvej profesionálnej divadelnej scény a nové zborníky divadelných hier Ľubomíra Feldeka a Ondreja Šulaja.

Diskusiу **Vladimíra Štefka, Zdenky Paštovovej, Martina Timka, Zuzany Bakošovej, Nadeždy Lindovskej, Ondreja Šulaja** a ďalších hostí moderuje riaditeľka Divadelného ústavu **Vladislava Fekete**.

In a discussion with renowned Slovak authors and translators the Theatre Institute will present the publications that have contributed to valuable knowledge in the Slovak and world drama theory, history and drama, published rare documentary and historical material about the theatre, made works by significant Slovak artists accessible, but also pointed out the white areas on the map of drama literature which should be filled in. Some of them are, for example, the monumental work *The History of the Slovak Drama in the 20th Century*, a concise

work by the prominent Slovak critic Stanislav Vrbka, or a monography on the important actors' Kroner family, as well as that about the first Slovak theatre director Magda Husáková-Lokvencová, or the hitherto unknown facts about the establishment of our first professional theatre stage and the new proceedings of theatre plays by Ľubomír Feldek and Ondrej Šulaj.

The discussion with **Vladimír Štefko, Zdenka Paštovová, Martin Timko, Zuzana Bakošová, Nadežda Lindovská, Ondrej Šulaj** and other guests will be hosted by the director of the Theatre Institute **Vladislava Fekete**.

streda 26. september 2012, 14.00 – 16.00, Trafáčka

Wednesday, 26 September 2012, 14.00 – 16.00, Trafáčka

Ako finančovať projekty v kultúre? /

How should cultural projects be funded?

Na prezentácii najnovšej publikácie Kultúrneho kontaktného bodu Slovensko sa účastníci podujatia zoznámia s rôznymi grantovými schémami, nadáćiami a fondmi pôsobiacimi na Slovensku a v zahraničí, s programom Kultúra 2007 – 2013, budúcom programom Kreatívna Európa, ktorý vstúpi do platnosti od roku 2014, ale aj s inšpiráciami pre žiadateľov o finančnú podporu v oblasti kultúry a umenia. Prezentovať budú zástupkyne KKB **Zuzana Duchová** a **Daria Chriáštelová**.

At the presentation of the latest publication of the Cultural Contact Point Slovakia (CCPS) the participants will learn about various grant schemes, foundations and funds operating in Slovakia and abroad. The Culture 2007 – 2013 programme, the future programme Creative Europe which is due in 2014, as well as ideas for claimants of financial support in culture and art will also be on the programme. The presentation will be run by the representatives of the CCPS **Zuzana Duchová** and **Daria Chriáštelová**.

priebežne, Divadlo Andreja Bagara, Meeting Point
continuously, Andrej Bagar Theatre, Meeting Point

To by sa páčilo aj Erwinovi / 5 obrazov o Divadelnom ústave

Even Erwin would like it/ 5 pictures about the Theatre Institute
Netradičný dokument o Divadelnom ústave vznikol pri príležitosti 50. výročia založenia tejto inštitúcie. Päť obrazov, ktoré prostredníctvom divadelnej hyperby predstavujú činnosti inštitúcie – dokumentačnú, archivačnú, digitalizačnú, publikačnú a prezentačnú – komponovali slovenskí divadelní režiséri **Sláva Daubnerová, Viliam Klimáček, Roman Polák, Ondrej Spišák** a **Svetozár Sprušanský**. Film režíroval významný dokumentarista **Peter Kerekes**.

An unconventional document about the Theatre Institute appeared on the occasion of the 50th anniversary of its founding. Five pictures which, in a theatrical hyperbole, present the activities of the institution – documentary, archival, digitalising, publishing and presenting – were composed by Slovak theatre directors **Sláva Daubnerová, Viliam Klimáček, Roman Polák, Ondrej Spišák** and **Svetozár Sprušanský**. The film was directed by the prominent documentarist **Peter Kerekes**.

priebežne, Divadlo Andreja Bagara v Nitre, vstupné foyer
continuously, Andrej Bagar Theatre in Nitra, entry foyer

Predaj odbornej literatúry a časopisov Divadelného ústavu Bratislava
Sale of professional literature and journals of the Theatre Institute in Bratislava

OPEN FOR DANCE – WORKSHOP TANEČNEJ KRITIKY

OPEN FOR DANCE – A DANCE CRITICISM WORKSHOP

sprievodný program projektu *Otvorení všetkému* / Accompanying programme to the *Open for Everything* project

Workshop kritického myslenia a písania je venovaný tanečnému a pohybovému divadlu, súčasnej choreografii a tancu. Pod vedením lektoriek budú pracovať vybraní účastníci z Čiech a Slovenska. Workshop, ktorého hlavným predmetom je medzinárodný projekt berlínskej choreografskej Constanzy Macras ***Open for Everything*** (*Otvorení všetkému*), ponúkne nielen širokú kontextuálnu diskusiu a analýzu diela, ale najmä príležitosť formulovať vlastné kritické postrehy a reflexie.

Letná časť workshopu sa konala v júni v Prahe, kde pod vedením tanečnej kritičky, vedúcej Tanečnej sekcie Inštitútu umenia – Divadelného ústavu a šéfredaktorky časopisu Tanečná zóna **Jany Návratovej** pracovalo šesť účastníkov workshopu zo Slovenska a Čiech.

Jesenná časť sa uskutoční v rámci hostovania inscenácie na Medzinárodnom festivale Divadelná Nitra. Lektorkou jesennej – nitrianskej fázy workshopu je **Maja Hriešik**, tanečná a divadelná kritička, režisérka a bývalá šéfredaktorka časopisu o pohybovom a alternatívnom divadle SALTO.

Cieľom druhej časti workshopu je sústredená individuálna práca na zvolenom formáte, editovanie textov pre potreby publikovania a prehĺbenie diskusie na hlavnú tému spojenú s projektom *Open for Everything* – umenie a sociálna inkluzia. Účastníci budú mať opakovane možnosť navštíviť predstavenie, diskutovať s tvorcami a zúčastniť sa aj ďalších podujatí festivalu. Texty účastníkov workshopu budú publikované v časopisoch Tanečná zóna, Salto a kód – konkrétno o divadle.

The workshop of critical thinking and writing is devoted to the dance and movement theatre, contemporary choreography and dance. Selected participants from the Czech Republic and Slovakia will work under the guidance of tutors. The workshop, the main aim of which is the international project led by the Berlin choreographer Constanza Macras ***Open for Everything***, will offer a wide contextual discussion and work analysis, as well as an opportunity to formulate one's own critical observations and reflections. The summer part of the workshop took place in June in Prague where six participants from Slovakia and the Czech Republic worked under the guidance of **Jana Návratová**, a dance critic, head of the dance section at the Art Institute – Theatre Institute and the chief editor of the journal *The Dance Zone*.

The autumn part will happen during the visit to the International Festival Divadelná Nitra. It will be tutored by **Maja Hriešik**, a dance and theatre critic, director and former editor-in-chief of the journal SALTO specialising in movement and alternative theatre.

The aim of the second part is focused on individual work in a chosen pattern, editing of the texts prepared for publishing and more detailed discussion of the main theme of the project *Open for Everything* – art and social inclusion. The participants will repeatedly be able to see the show, discuss it with the authors and participate also in further festival events. The texts written by workshop participants will be published in the journals *The Dance Zone*, *Salto* and *The kód Journal* – concretely about theatre.

časť programu otvorená pre verejnosť / a programme' part open for public:

neděla 23. september 2012, 10.00 – 14.00, Fotogaléria Trafáčka

Sunday 23 September 2012, 10:00 – 14:00, Trafáčka Photogallery

Prezentácia výstupov workshopu pre verejnosť (čítanie textov, záverečná diskusia o témach a metódach tanečnej kritiky, o tanečných inkluzívnych projektoch a o osobných úvahách o písaní o tanci) / Presentation of outputs, reading of texts, concluding discussion about the themes and methods of dance criticism, inclusive dance projects and personal reflections on writing about dance

S podporou / Supported by:

Mediálni partneri / Media partners:

AKO NA DIVADLO

HOW TO UNDERSTAND THEATRE

Ako na divadlo je celoročný projekt neformálneho vzdelávania v oblasti súčasného divadla, ktorý Asociácia Divadelná Nitra od roku 2008 organizuje pre študentov nitrianskych stredných a vysokých škôl. Od roku 2008 sa aktivít projektu pravidelne zúčastňujú študenti nitrianskych škôl: Ústav literárnej a umeleckej komunikácie, Katedra kulturologie, Katedra hudby – všetko z Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, gymnázia na Golianovej a Párovskej ulici a Súkromné konzervatórium.

Projekt prináša mladým ľuďom praktické skúsenosti, rozvíja ich tradičné poznatky o súčasnom slovenskom a európskom divadle, divadelnej tvorbe a dramatických textoch. Pod vedením divadelných teoretikov, kritikov, praktikov a tvorcov študenti vždy na príklade konkrétnej divadelnej inscenácie spoznávajú celý proces divadelnej tvorby. Súčasťou ich aktivít je analýza textu, tvorivé hry, diskusie s tvorcami, exkurzia do zákulisia divadla, návšteva inscenácie a kritická reflexia.

I. časť projektu *Ako na divadlo* v roku 2012 sa uskutočnila v apríli 2012 s inscenáciou *Posledná historická úloha mladej generácie* na pôde nezávislého kultúrneho centra Stanica Žilina-Záriečie.

II. časť projektu v roku 2012 sa uskutoční s vybranými inscenáciami hlavného a sprievodného programu počas *Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2012*.

Účastníci projektu navštívia predstavenia hlavného programu – **Anamnéza, III Fúrie** a sprievodného programu – **the FAMILY BANDWAGON, NOW?, Piata lод', 4:48 psychóza a Skúška ohňom (Bosorky zo Salemu)**

diskusia študentov

AKTÍVNE V DIVADLE, AKTÍVNE V ZRELOM VEKU (dobrovoľnícke aktivity a vzdelávací program pre seniorov)

Účasť seniorov na predstaveniach hlavného a sprievodného programu a účasť na diskusiách k festivalovým podujatiám, ako aj participácia na dobrovoľníckych aktivitách počas festivalu (akreditácia účastníkov festivalu, príprava festivalových dobrôt). Na projekte spolupracujeme s mestskými organizáciami Jednoty dôchodcov na Slovensku v Nitre.

Nadácia
Orange

How to Understand Theatre is a whole year project of informal education in contemporary theatre that the Divadelná Nitra Association has been organising for students of Nitra secondary schools and universities since 2008. Students from the following schools have been participating in the project since 2008: – The Institute of Literary and Artistic Communication of Philosophical Faculty, the Department of Culturology, the Department of Music – all from Constantine the Philosopher's University, Secondary schools in Golianova and Párovská Streets, the Private Conservatory.

The project offers young people practical experiences, develops their traditional knowledge of contemporary Slovak and European theatre, theatre art and drama texts. Guided by theatre critics, theoreticians, practitioners and authors, the students learn about the whole process of theatre work, always on the example of a specific theatre play. Text analysis, creative plays, discussions with authors, excursions to theatre backrooms, watching the play and critical reflection are part of their activities.

This year the first part of the project *How to Understand Theatre* took place in April 2012 with the play *The Last Historical Task of the Young Generation* in the premises of the independent cultural association Žilina-Záriečie Station.

The second part of the project will happen with the selected plays in the main and accompanying programmes of the *International Divadelná Nitra 2012 Festival*.

Project participants will visit the main programme performances – **Anamnesis, III Furies** and the accompanying programme performances – **the FAMILY BANDWAGON, NOW?, The Fifth Ship, 4:48 psychosis, Trial by Fire (Salem Witches)**

Odborné vedenie študentov / Professional guidance of students: Marek Godovič, Miro Zwiefelhofer

ACTIVELY IN THE THEATRE, ACTIVELY IN THE MATURE AGE (Voluntary activities and an educational programme for senior citizens)

Participation of senior citizens in the shows of the main and accompanying programmes, participation in discussions to festival events, as well as participation in voluntary activities during the festival (registration of festival visitors, preparation of festival goodies). In this project we cooperate with municipal organisations of Slovak Senior Citizen's Union in Nitra.

projekt **DARUJEM TI TULIPÁN**

Projekt integračných umeleckých a tvorivých aktivít pre slabozraké a nevidiaci deti DARUJEM TI TULIPÁN je jednou z celoročných činností Asociácie Divadelná Nitra. Asociácia úspešne realizuje projekt už od roku 2008 s cieľom vytvárať hodnotné a trvalo udržateľné kultúrne a umelecké zázemie i pre handicapovaných.

Celoročný Klub DARUJEM TI TULIPÁN zriadený Asociáciou Divadelná Nitra na Základnej škole pre slabozrakých a nevidiacich v Bratislave vytvára tvorivé, pracovné i oddychové zázemie pre stále aktivity projektu a stal sa aj simulovaným domovom najmä pre internátne deti so zrakovým postihnutím. Klub okrem pravidelných výtvarných, tančiacich a hudobných workshopov organizuje na konci školského roka integrovaný víkendový pobyt detí v prírode MÁJOVÝ, resp. JÚNOVÝ TULIPÁN.

Už po piaty raz sa na Medzinárodnom festivale Divadelná Nitra stretne na celodennom spoločnom workshopu SEPTEMBROVÝ TULIPÁN viac ako 40 zrakovo postihnutých a vidiacich detí z Bratislav a Nitry, aby spolu navštívili festivalové predstavenia a spoločne tvorili na celodennej integrovanom výtvarnom workshopu.

Výstavy SME TULipán A2, A4

Hendikepované deti vysielajú verejnosti signál „SME TU“. Viac ako 110 malieb, ktoré vytvorili zrakovo postihnuté deti počas piatich rokov celoročných tvorivých workshopov, sa verejnosti predstaví na dvoch predajných výstavách. Výťažok z predaja sa použije na ďalšie aktivity projektu pre nevidiaci a slabozraké deti DARUJEM TI TULIPÁN.

Program

21. – 26. september, pred Štúdiom Divadla Andreja Bagara v Nitre

SME TULipán A2

výstava výtvarných diel formátu A2 zrakovo postihnutých detí projektu DARUJEM TI TULIPÁN

piatok 21. september

13.00 – 17.00, Gio Caffè, terasa

graffiti workshop pre 45 zrakovo postihnutých a vidiacich detí projektu DARUJEM TI TULIPÁN

17.00 – 17.30, Gio Caffè, interiér

SME TULipán A4

otvorenie výstavy výtvarných diel formátu A4 zrakovo postihnutých detí projektu DARUJEM TI TULIPÁN
výstava je predajná

17.30 – 18.00, Gio Caffè, terasa

koncert **Djeme Kuti** – Thierry Ebam,
Luiggi Bo – africké bubny

sobota 22. september

18.00 – 20.00, Gio Caffè, terasa

koncert **Sitra Achra blues**

Pišta Lengyel, Martin Zajko – gitara,
Boboš Procházka – hlas, harmonika

darujem ti
tulipán

A TULIP FOR YOU Project

The project of integrating artistic and creative activities for blind and sight impaired children A TULIP FOR YOU is one of the whole year activities of the Divadelná Nitra Association. The Association has been successfully running it since 2008 with the aim to create a valuable and sustainable cultural and artistic background for the handicapped as well.

The whole year Club A TULIP FOR YOU established by the Divadelná Nitra Association at the Basic School for the Blind and Sight Impaired in Bratislava has opened a creative, working and relaxing environment for permanent project activities and has become a simulated home for sight impaired children, in particular those living in dormitories. In addition to regular visual art, dance and music workshops the Club runs an integrated weekend stay for children in nature, the so-called May or June Tulip, at the end of the academic year.

It will be for the fifth time this year that more than 40 sight impaired and healthy children from Bratislava and Nitra will meet at the International Divadelná Nitra Festival at a full-day joint workshop THE SEPTEMBER TULIP to visit the festival shows and jointly create at the full-day, integrated, visual art workshop.

Exhibitions SME TULipán A2, A4

Handicapped children are sending out a signal to the public, „HERE WE ARE“ („SME TU“). More than 110 paintings made by sight impaired children for five years of the whole year creative workshops will be presented at two selling exhibitions. The profit from the sale will be used to finance further project activities of the A TULIP FOR YOU project for blind and sight impaired children.

Programme

21 – 26 September, around Studio of Andrej Bagar Theatre in Nitra

SME TULipán A2

exhibition of A2 paintings by visually impaired children from the project A TULIP FOR YOU

Friday 21 September

13.00 – 17.00, Gio Caffè, terrace

graffiti workshop for 45 visually impaired children and sight children from the project A TULIP FOR YOU

17.00 – 17.30, Gio Caffè, interier

SME TULipán A4

opening of exhibition of A4 paintings by visually impaired children from the project A TULIP FOR YOU
exhibition is selling

17.30 – 18.00, Gio Caffè, terrace

concert **Djeme Kuti** – Thierry Ebam, Luiggi Bo – African drums

sobota 22. september

18.00 – 20.00, Gio Caffè, terrace

concert **Sitra Achra blues** – Pišta Lengyel, Martin Zajko – guitar, Boboš Procházka – voice, accordion

SLOVENSKÉ A ČESKÉ POULIČNÉ DIVADLO / SLOVAK AND CZECH STREET THEATRE

Svätoplukovo námestie, pešia zóna, nákupná galéria MLYNY
Svätopluk square, Pedestrian Zone, shopping gallery MLYNY

Jednou z programových sekcií sprievodného programu festivalu Divadelná Nitra je už tretí rok sekcia Slovenské a české pouličné divadlo. V rámci nej sa predstavuje tradičné jarmočné divadlo, chodúľové divadlo, tradičné marionetové a maňuškové divadlo, klauniády, žonglérske a akrobatické umenie z Českej republiky a zo Slovenska. This is the third year of the accompanying programme section at the Divadelná Nitra Festival entitled the *Slovak and Czech Street Theatre*. It introduces the traditional, trade fair theatre, the stilts theatre, the traditional marionette and puppet theatre, clown shows, jugglery and acrobatics from the Czech Republic and Slovakia .

piatok / Friday 21. september 2012 15.00 – 18.30

Tyátr, tradičné bábkové divadlo, Nitra / traditional puppet theatre, Nitra
Nitránsky flašinet / The Nitra Barrel Organ
účinkujú / cast: **Ivan Gontko**

sobota / Saturday 22. september 2012 15.00 – 15.40

Tyátr, tradičné bábkové divadlo, Nitra / traditional puppet theatre, Nitra
Herkules alebo Dobytie pekla / Hercules or Conquest of Hell
Podla hry ľudového bábkaru Antona Anderleho
Based on the play by a folk puppeteer Anton Anderle
text piesne a rôžia / lyrics and direction: **Juraj Hamar**
účinkujú / cast: **Ivan Gontko, Rebeka Gontková, Juraj Hamar**

piatok / Friday 21. september 2012 15.00 – 17.00, 18.00 – 20.00

sobota / Saturday 22. september 2012, 18.30 – 19.00
Long Vehicle Circus, Praha, Česká republika / Prague, Czech Republic
Labutie jazero – tanecná chodúľová show

Swan Lake – a dance show on stilts
Ojediné prepojenie umenia chôdze na vysokých chodúloch s tancom, akrobaciou, pantomímou a novým klaunstvom na tému „spoločenské tance“. Ukážka klasického viedenského valčíka, argentínskeho tanga v prapôvodnej podobe a nakoniec aj slávne Pas de quatre z *Labutiego jazera* – na chodúloch.

A rare linking of the art of stilts walking and dance, acrobatics, pantomime and new type of clown shows on the topic of „social dances“. A demonstration of a classical Viennese waltz and an Argentinean tango in their original forms and, eventually, the famous Pas de quatre from the *Swan Lake* – on the stilts.

účinkujú / cast: **Jakub Gottwald, Jiri Jelínek, Pavel Richta, Vojta Štulc**

piatok / Friday 21. september 2012 21.00 – 21.30

nedela / Sunday 23. september 2012 20.00 – 20.30

Amanitas Fire Theatre, Praha, Česká republika / Prague, Czech Republic
RUR

Pocta vedeckofantastickej dráme Karla Čapku. Strhujúca performance s ohňom. / A tribute to the sci-fiction drama by Karel Čapek. A fascinating performance with fire.
účinkujú / cast: **Linda Mikolášková, Tereza Georgievová a AMANITAS**

Premena / Metamorphosis

Infikovanie mesta kyber bytosťami má vyvoláť kolektívnu metamorfózu na „postmoderného človeka“, športovo zdatného, rozumného a sebavedomého, vojensky a nábožensky pripraveného jedinca, ktorý lávriuje medzi barbaram a dekadentom. Dekadentné fyzické divadlo, žonglovanie, akrobacia a oheň.

Contaminating the town with cyber creatures should provoke a collective metamorphosis of „postmodern man“, sporty, clever, self-assured, an individual brought up in a military and religious way who balances between a barbarian and a decadent person. A decadent, physical theatre, jugglery, acrobatics and fire.

účinkujú / cast:

Linda Mikolášková, Tereza Georgievová a AMANITAS

sobota / Saturday 22. september 2012 14.30 – 15.00, 17.00 – 17.30

Divadlo DNO, Hradec Králové, Česká republika / DNO Theatre, Hradec Králové, Czech Republic

Svet podľa Fagi / The World according Fagi

Fagin Facebookový kabaret – komix facebookovej postavy Fagi v divadelnom spracovaní. Kabaret, improvizácia, piesne, humor... Fagi's Facebook cabaret – a comics of the Facebook figure Fagi adapted for the theatre. Cabaret, improvisation, songs, humour...

réžia / directed by **Jiří Jelínek**

účinkujú / cast: **Jiří Jelínek, Michal Dalecký / Martin E.Kyšperský / Jana Kalvodová**

sobota / Saturday 22. september 2012 16.00 – 19.00

Divadlo bez domova / Homeless Theatre

Platea

Pohybová performance s prvkami happeningu a flashmobu, v ktorej účinkujú bezdomovci a telesne postihnutí. Hlavným motívom je rýchla premena ľudí bežne sa vyskytujúcich na našich uliciach na akrobatov/ akrobatky z cirkusu. Každý herec/heréka predvedie svoje krátke, špecifické číslo a znova splynie s davom ľudí.

A movement performance with the elements of happening and flashmob acted by homeless and physically handicapped people. The main motif is the fast transformation of people commonly appearing in our street into circus acrobats. Each actor/actress will introduce his/her own short, specific number and disperse in the crowd again.

réžia / directed by **Patrik Krebs a Ursula Kovalyková**

dramaturgia / dramaturgy: **Ursula Kovalyková**

scéna, kostýmy / set and costume design: **Zuzana Hudeková**

hudba / music: **Oskar Rózsa**

sobota / Saturday 22. september 2012 16.30 – 17.00

V.O.S.A. Theatre, Česká republika / Czech Republic

Čriepky z Vysokého snenia / Fragments of High dreaming

Trochu bizarné postavy na špeciálnych „hybostrojoch“ rozohrávajú rad mikropribehov o medziludských vzťahoch. Produkcia vznikla pre svetovú výstavu EXPO 2010 v Šanghaji.

A little bit quirky characters on the special „move-machines“ are playing a series of micro-stories about human relationships. Production was made for the World Expo 2010 in Shanghai.

sobota / Saturday 22. september 2012 17.30 – 18.15

Mestské divadlo Actores, Rožňava / Town theatre Actores, Rožňava
the FAMILY BANDWAGON

Zábavné pouličné predstavenie s hudbou, spevom, tancom a komickými scénkami, ktoré rozohrávajú členovia paranormálnej rodinky so sebou aj s divákmí.

An entertaining street show with music, singing, dance and comedy scenes acted by the members of a para-normal family with the viewers and themselves.

réžia, dramaturgia, scenár, kostýmy / direction, dramaturgy, script, costumes: **Tatiana Masníková**

scéna / set design: **Martin Benko**

choreografia / choreography: **Peter Szöllősi**

hudobné aranžmá / music arrangement: **Arpád Farkaš**

účinkujú / cast: **Silvia Donová, Arpád Farkaš, Tomáš Bocko, Peter Szöllősi, Ivana Krajináková, Róbert Kobzeda**

nedela / Sunday 23. september 2012 16.00 – 16.40, 17.00 – 17.40
Divadlo Koňa a Motoru, Nitra – Slovakia, Praha – Česká republika
Horse and motor Theatre, Nitra – Slovakia, Prague – Czech Republic

Othello is black

Inscenácia pripravená na mieru Šluknovskému výbežku na severe Čech, ktorý je v poslednom čase medializovaný hlavne vďaka incidentom s rasovou motívaciou. Na základe Shakespearovej hry hovorí o predstuskoch, vykorenenosťi a nebezpečenstve populistickej rétoriky. Chce inšpirovať k pozitívному riešeniu problému a vytvoriť atmosféru zblženia.

A play made to measure for the Šluknov promontory in northern Bohemia which has been recently medialised due to racially motivated incidents. Based on the Shakespeare's play it speaks about prejudices, uprooting and dangers of populist rhetoric. It intends to inspire a positive problem solution and create an atmosphere of approximation.

rézia a výprava / adaptation and setting: **Šimon Spišák a kolektív**
účinkujú / cast: **Michal Hába, Šimon Spišák, Markéta Dvořáková, Marie Švestková, Adriana Máčiková**

nedela / Sunday 23. september 2012 19.00 – 19.45

Divadlo Continuo, Praha, Česká republika

Continuo Theatre, Prague, Czech Republic

NOW?

Pohybové a fyzické divadlo. Performerovo telo, dych, hlas, slová, spiev sú konfrontované s obrazom sveta, na ktorého vytváraní sa podielame. Čo je silnejšie? To, čo cítime niekde vo vnútri, čo zažívame na vlastnej koži, alebo to, čo sa v nás na základe vplyvov zvonka postupne formuje ako názor?

A movement and physical theatre. The performer's body, breath, voice, words and singing are confronted by the world image we jointly create. What is stronger? What we feel inside and experience ourselves or that which, by external influences, is being gradually built up within us as our viewpoint?

rézia a svetelný design / direction and light design: **Pavel Štourač**
scénár a scénografia / script and stage design: **Continuo**
hudba / music: **Alessandro La Rocca a Continuo**
hrajú / cast: **Katerína Šobáňová, Zuzana Smolová, Alessandro La Rocca, Ivo Jurečka, Martin Janda a Michal Puhač**
grafika / graphic: **Michal Puhač, Continuo**
produkcia / production: **Martina Mohlová, Zuzana Bednáriková, Jakub Vedral – Art Prometheus, o.s.**
produkcia / production Švestkového Dvora: **Vítěz Krajčovič**

nedela / Sunday 23. september 2012 15.00 – 15.55

Bábkové divadlo na Rázcestí / Puppet Theatre on the Crossroad, Banská Bystrica

Kočur v čízmach / Puss in Boots

Tradičné jarmočné divadlo v pomalovanom karavane.
Traditional, trade fair theatre in a painted caravan.

rézia, úprava, preklad, scenár, texty piesní / direction, adaptation, translation, script, lyrics: **Bela Schenková**
dramaturgická spolupráca / dramaturgic cooperation:

Kristína Chlepková

scéna a kostýmy / stage and costume design: **Barbora Zichová**
hudba / music: **Jana Štromská**
účinkujú / cast: **Eva Dočolomanská, Ivana Kováčová, Marianna Mackurová, Juraj Smutný, Alena Sušilová, Peter Butkovský**

nedela / Sunday 23. september 2012 17.00 – 17.50

Bábkové divadlo na Rázcestí, Puppet Theatre on the Crossroad, Banská Bystrica

Bubácka rozprávka / Bugaboo Tale

Humorne ladená hra pre najmenších o strachu prítomnom v rôznych formách v živote každého dieťaťa a o tom, ako ho prekonáť.

A humorously tuned play for the youngest about the fear which is present in different forms in every child's life and how to cope with it.
scénár a rézia / script and direction: **Iva (Ne)bojsaňa**
výprava / setting: **Andrea Lapšanská a.h.**
technologické riešenie / technology solution: **Katarína Mažárová**
hudba / music: **Juraj Haško, výber / selection**
hrajú / cast: **Mária Šamajová**

piatok / Friday 21. september 2012 17.00 – 17.45

Bábkové divadlo / Puppet Theatre, Žilina

Libuša Friedová, Peter Palik

Neobyčajný týždeň / Unusual week

Poetickej rozprávkový príbeh o Ďuďovi a Ore, z ktorých každý je z iného konca sveta a v snoch sa navzájom učia svoje jazyky.
A poetical fairy tale about Ďudo and Ora who live in different parts of the world and learn each other's languages in dreams.

rézia, scéna / direction, stage design: **Peter Palik**

dramaturgia / dramaturgy: **Petra Štorcelová**

kostýmy / costumes: **Petra Hulinová**

účinkujú / cast: **Ján Demko, Milada Filipčíková, Anna Čitbajová**

nedela / Sunday 23. september 2012 14.00 – 19.00

Divadlo Harry Teater, Banská Bystrica

Chodroadshow

Chodúľové atrakcie a živé sochy. / Stilts attractions and live statues.

účinkuje / cast: **Ján Haruštiak**

BIELA NOC / THE WHITE NIGHT

Nočné prehliadky výstav a výstavných priestorov / Nocturnal sightseeing of exhibitions and exhibition spaces

Už ôsmy rok sa počas sobotnej festivalovej noci uskutočňuje atraktívne a bohatohodnotné podujatie pod názvom Biela noc. Počas noci otvorených dverí nitrianskych zbierkových kultúrnych inštitúcií má verejnosť možnosť vychutnať si v nezvyčajnom nočnom čase nielen prehliadku predmetov kultúrneho dedičstva, ale aj synergické spojenie odborného výkladu s výtvarným umením, hudbou a rôznymi ďalšími aktivitami.

On Saturday night during the festival it will have been the eighth year of the attractive and highly attended event called The White Night. During the night when Nitra collection cultural institutions open their doors to the public it will be possible to enjoy sightseeing of cultural heritage objects at an unusual nocturnal time and also observe the synergic effect of a professional guided tour with visual art, music and many other activities.

22. september 2012, 18.00 – 24.00, Nitrianska galéria, Ponitrianske múzeum, Synagóga

22 September 2012, 18:00 – 24:00, Nitra Gallery, Nitra Museum, Synagogue

Nitrianska galéria / Nitra Gallery

nočná prehliadka / nocturnal sightseeing

Pripraviť sa, pozor, štart! / Ready, Set, Go!

Kurátorovský výstavný projekt sa inšpiroval XXX. Letnými olympijskými hrami v Londýne a predstavuje pestrý výber diel s témom športu od súčasných výtvarníkov zo Slovenska a zo zahraničia.

The curator's exhibition project was inspired by the 30th Summer Olympic Games in London and presents a wide range of works on the topic of sport by contemporary visual artists from Slovakia and from abroad.
kurátor / curator: **Omar Mirza**

Andrej Bagar (1900 – 1966) včera, dnes a zajtra
Andrej Bagar (1900 – 1966) yesterday, today and tomorrow
Výstava z depozitárov Divadelného ústavu v Bratislave venovaná výraznej umeleckej hereckej a režisérskej osobnosti Andrejovi Bagarovmu.
An exhibition from the depositories of the Theatre Institute in Bratislava devoted to an outstanding personality of Andrej Bagar, actor and director.

kurátorka / curator: **Anna Grusková**

Kukuričná pieseň / Corn Song

Výstava o pozitívnej a negatívnej energii obsiahnutej v jedle, o minulosťi a súčasnosti rurálnej Ameriky a o našom vzťahu k Zemi.
An exhibition on positive and negative energy contained in food, about the past and present of rural America and our relationship to the Earth.

kurátor / curator: **Omar Mirza**, autor / author: **Oto Hudec**

Čas, s.r.o. / Time, j.s.c.

Inštalačia displejov s časovými údajmi doplnená o zvukovú zložku.
An installation of time data displays supplemented by sound.
kurátorka / curator: **Ľudmila Dragulová**
autor / author: **Igor Ondruš**

Ponitrianske múzeum / Nitra Museum

Skvosty dávnovekého Slovenska / Treasures of ancient Slovakia
Výše 2300 unikátnych archeologických nálezov z územia celého Slovenska od doby kamenej až po 18. storočie.
More than 2,300 unique archaeological finds from all over Slovakia from Stone Age up to the 18th century.

Nitriansko v zrkadle dejín / Nitra Region in the mirror of history
Najvýznamnejšie archeologické nálezy z Nitry a širokého okolia.
The most significant archaeological finds from Nitra and broad surroundings.

Život v lesných a vodných biotopoch

Life in forest and water biotopes
Dermoplastické preparáty zo zbierok múzea.
Dermoplastastic preparations from museum collections.

Zlaté remeslá / Golden crafts

Študenti – zlatníci, rezbári a kováči Strednej polytechnickej školy v Nitre. Students – goldsmiths, carvers and blacksmiths of the Secondary Polytechnical School in Nitra.

Výtvarný salón 2012 / Art Salon 2012

Celoslovenská súťažná prehliadka výtvarnej tvorby ľudí s mentálnym postihnutím. / A pan-Slovakian competition and show of visual art works by mentally handicapped people.

Amanitas Fire Theatre

Synagóga / Synagogue

Shraga Weil: Grafiky / Graphics

Osudy slovenských židov, expozícia o holokauste
The fate of Slovak Jews, an exhibition on holocaust

Nitrianska synagóga 1911 – 2011, výstava venovaná sto ročníci Synagógy v Nitre / Nitra Synagogue 1911 – 2011, Exhibition devoted to the 100th anniversary of the Nitra Synagogue

DNI EURÓPSKEHO KULTÚRNEHO DEDIČSTVA

DAYS OF EUROPEAN CULTURAL HERITAGE

Národné kultúrne pamiatky mesta Nitry

National cultural heritage sights of the City of Nitra

Podujatia Bielej noci / The White Night Events:

18.30 – 19.30, Ponitrianske múzeum / The Nitra Museum

Divadlo DNO / DNO Theatre, Česká republika / Czech Republic

Bielá noc podľa Fagi, / The White Night according to Fagi,

Komix facebookovej postavy Fagi v divadelnom spracovaní, kabaret, improvizácia, piesne, humor... / A comix of a Facebook figure Fagi in a theatre version, cabaret, improvisation, songs, humour...

réžia / directed by: **Jiří Jelínek**

hudba / music: **Michal Dalecký / Martin E. Kyšperský**

sceňografia / set design: **Františka Jelinková a jej kamarátky / and her friends**

účinkujú / cast: **Jiří Jelínek, Michal Dalecký / Martin**

E.Kyšperský / Jana Kalvodová

20.00 – 21.00, pešia zóna / pedestrian zone > Svätoplukovo nám.

Svätopluk Square > Nitriansky hrad / Nitra Castle

Asociácia Divadelná Nitra a SZUŠ Tralaškola / Divadelná Nitra

Association and the Tralaškola Basic Art School

Lampiónový sprievod a predstavenie Premena /

Lantern procession and the performance of Transfiguration

Dekadentné fyzické divadlo, žonglovanie, akrobacia a ohň súboru Amanitas Fire Theatre, Česká republika / A decadent physical theatre, jugglery, acrobatics and fire by the Amanitas Fire Theatre, the Czech Republic

účinkujú / cast: **Linda Mikolášková, Tereza Georgievová**

a / and **AMANITAS**

Lampiónový sprievod

film.sk.doc, mladý slovenský dokumentárny film /
young Slovak documentary film

Zvonky šťastia / Bells of Happiness

Dokumentárna komédia o veľkých snoch talentovaných rómskych spevákov. / A documentary comedy about the big dreams of gifted Romany singers.

režia, scenár / direction and script: **Jana Bučka, Marek Šulík**

Svet z gauča: Grécko / The world seen from a sofa: Greece

Dokumentárny film Jany Bučky a Štefana Bučku o súčasnej situácii v Grécku. / A documentary film by Jana Bučka and Stephen Bučka on the current situation in Greece.

režia / directed by: **Jana Bučka**

21.30 – 22.30, Nitrianska galéria / Nitra Gallery – Nádvorie / Courtyard Longital & VJ Kufník Brothers – audiovizuálny koncert / audio visual concert

Inšpiratívna progresívna hudba, kontrasty hlasu a elektroniky, videoprojekcia. Inspiring, progressive music, voice and electronics contrasts, video projection.

texty piesní / lyrics: **Daniel Salontay, Shina**

účinkujúci / cast: **Daniel Salontay, Shina, VJ Kufník Brothers**

23.00 – 23.45, Synagóga / Synagogue

Lowii – experimentálny audio-vizuálny projekt / experimental audio visual project Spojenie melancholických plôch a tvrdých beatov s mierou zvukovou destrukciou. V experimentálnom koncepte obraz ovplyvňuje zvuk a zvuk späť pretvára obraz.

Combining melancholic sound with hard beat and gentle sound destruction. In this experimental concept the picture affects the sound and, vice versa, the sound transforms the picture.

účinkujú / cast: **Jonatan Pastirčák, Katarína Sido, Igor Rjabin**

MLADÉ DIVADLO V NITRE YOUNG THEATRE IN NITRA

prezentácie nitrianskeho amatérskeho, študentského a mládežníckeho divadla / the presentation of amateur, student and youth performing arts from Nitra

utorok 25. september 2012, Univerzitný tvorivý ateliér ŠD UKF Nitra a Štúdio 4D, Súkromné konzervatórium

Tuesday 25 September 2012, University Creative Studio at Student dormitory of UKF Nitra and Studio 4D, Private Conservatory

18.00 – 18.45

Divadelný súbor / Theatre company SLÚCHADLO

Monika Komárníková

Piata lod' / The Fifth Ship

Pootvorenie dverí do tajných zákutí duše už nie detí a ešte nie dospelých, ktorí tak veľmi potrebujú cítiť, že najblížší ich potrebujú a rešpektujú.

Opening the doors into the hidden corners of the souls of those who are no longer children but not adult yet and desperately need to feel that their closest need and respect them.

režia / directed by **Marica Šišková**

hudba / music: **MONO**

účinkujú / cast: **Natalia Častová, Veronika Verešová, Alžbeta Kovaničová, Ráčel Százová, Veronika Trungelová, Martina Kertészová, Péta Kukučková, Mária Šránková,**

Daša Bánovská, Lucia Miklášová, Kristína Vágaiová, Tina Paukejeová, Dominika Kuchynková, Barbora Majerczáková, Juliana Svitková, Nikola Ševčíková, Jakub Jánský, Ľubomíra Bebjaková, Nina Šášiková, Katarína Benková

19.00 – 20.00

Zasesmelendve

Sarah Kane

4:48 psychóza / 4:48 psychosis

Hra o veľký túžbe niekom patriť, byť slobodná, prijímaná a milovaná. Hľadanie ako hlavný tvorivý princíp a ako spoločný menovateľ so Sarah Kane..... A ráno o šiestej vyrážam von a začínam tā hľadať. Ak mi sen dal správu o ulici alebo o kríme alebo o stanici, idem tam. A čakám na teba." A play about a big desire to belong somewhere, be free, accepted and loved. Searching as the main creative principle and the common denominator with Sarah Kane..... And I will get out in the morning at six and start looking for you. If the dream gave me a message about a street, a pub or a station, I will follow. And wait for you."

režia / directed by **Daniela Evjáková**

hudba / music: **Zuzana Strnátová**

účinkujú / cast: **Veronika Debrecéniová, Kristína Magátová, Zuzana Strnátová, Kristína Šimková, Lenka Škoricová, Veronika Zajacová**

20.15 – 22.15, Štúdio 4D, konzervatórium / Studio 4D, conservatory

Súkromné konzervatórium v Nitre / Privat Conservatory in Nitra Arthur Miller

Skúška ohňom (Bosorky zo Salemu) / Trial by Fire (Salem Witches)

Pribeh podľa skutočnej udalostí z puritánskeho Salemu 17. storočia, kde sa na základe výmyslov malých dievčat rozpútala tzv. bosorácka epidémia. Od júna do septembra 1692 tam súd odsúdil a za mestom dal popraviť devätnásť z bosoráctva obvinených osôb. Tvorcovia inscenácie upozorňujú na aktuálnosť témy aj v súčasnosti a odkazujú na nezmyselné politické procesy z čias začínajúceho socializmu v bývalom Československu.

A real life story from the Puritan 17th century Salem where, following little girls' made up stories, there was an outbreak of witchcraft accusations. Between June and September 1692 the court sentenced 19 persons accused of witchcraft to death. They were all executed outside the town. The authors of the play stress the topicality of the story even nowadays and refer also to the absurd political trials that happened in the early years of the socialist regime in former Czechoslovakia.

preklad / translation: **Mišo Ruppeldt**

rézia, úprava, kostýmová koncepcia a výber hudby / direction, adaptation, costume concept and selection of music: **Peter Oravec**

dramaturgia / dramaturgy: **Lucia Ondrášková**

scéna / set design: **František Perger**

filmové dokrútky / film shots: **Jaroslav Dóczy**

účinkujú / cast: **Filip Jakubec, Mária Havranová, Michaela Liptáková, Patrícia Pivolusková / Lucia Ondrášková, Beáta Mészárosová, Lenka Žitnayová, Helena Šabová, Dušan Musil, Linda Dóczyová / Renáta Ryníková, Ivan Lang, Lucia Ondrášková / Linda Dóczyová, Erik Sitár, Marián Hlavatý, Lenka Žitnayová**

4:48 psychóza

VÝSTAVY A INŠTALÁCIE

EXHIBITIONS AND INSTALLATIONS

Svätoplukovo námestie, pešia zóna, fest_úlička – Gio Caffè, foyer okolo Štúdia DAB, Nákupno-zábavné centrum Galéria MLYNY Nitra, Trafáčka – výstavný priestor v Nitre

Svätopluk Square, pedestrian zone, festival street – Gio Caffè, lobby around the DAB Studio, shopping and entertainment gallery MLYNY in Nitra, Trafáčka – exhibition space in Nitra

Od začiatku existencie v roku 1992 Divadelná Nitra poskytovala priestor aj na prezentáciu aktivít z oblasti vizuálneho umenia. Súčasťou každého ročníka festivalu boli výstavy, výtvarné akcie, happenings, projekcie, interaktívne inštalácie, intermediálne a multimediálne projekty. Kurátori a autori vždy v týchto projektoch hľadali priešečníky s festivalom nielen v téme, ale aj v prezentovaní netradičných, novátoriských, inšpiratívnych a neopoznaných diel.

Right from the beginning of its existence in 1992 Divadelná Nitra provided the space for the presentation of visual art activities as well. Exhibitions, visual art events, happenings, projections, interactive installations, intermedia and multimedia projects were part of each year of the festival. Curators and authors were always looking for intersections with the festival not only in the topic but also in the presentation of unconventional, innovative, inspiring and unworn works of art in these projects.

21. – 23. september 2012, Svätoplukovo námestie, pešia zóna
21 – 23 September 2012, Svätopluk Square, pedestrian zone

Mobile Gallery – inštalácie v osobných automobiloch

installations in personal cars

Inštalácie študentov Katedry intermedíí a digitálnych médií Fakulty výtvarných umení Akadémie umení v Banskej Bystrici. Osobný automobil ako výstavný priestor a zároveň ako objekt pre interaktívne inštalácie, video art a sound art, ale tiež výstavy fotografií. Súčasťou inštalácie budú tiež interaktívne akcie oslovujúce verejnosť priamo na ulici. Všetky umelecké diela a akcie podliehajú táziskovej téme tohto ročníka festivalu: vina/nevina.

An installation by the undergraduates of the department of interdisciplinary and digital media at the Faculty of Visual Arts of the Academy of Arts in Banská Bystrica. A personal car as an exhibition space and also an object for interactive installations, video and sound art as well as exhibitions of photography. Interactive events addressing the public in the street will be part of the installation. All works of art and artistic events follow the central topic of this year's festival: guilt/innocence

autori / authors: **Juraj Ondráš, Štefan Oliš, Zuzana Ondrášová, Marek Galbavý, Miroslava Majorošová, Marián Balko, Marek Šoláva, Marek Stolarčík, Adriana Janechová, Ondrej Vozárik, Martin Vrabec, Peter Kollár**

videodokumentácia / video documentation: Róbert Puchert

21. – 26. september 2012, Fest_úlička – Gio Caffè, foyer okolo Štúdia DAB
21 – 26 September 2012, Fest_street – Gio Caffè, lobby around the DAB Studio

Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association

SME TULIPÁN A4

SME TULIPÁN A2

Predajná výstava diel nevidiacich a slabozrakých detí z integračného projektu Asociácie Divadelná Nitra Darujem ti tulipán.

A selling exhibition of works by sight impaired and blind children from the Divadelná Nitra Association integration project Darujem ti tulipán (A tulip for You)

kurátor: akad. soch. / curator: academic sculptor **Elena Károva**

21. – 26. september 2012, Svätoplukovo námestie

21 – 26 September 2012, Svätopluk Square

OXIDANT13

Výtvarná inštalácia vychádzajúca z témy festivalu vina/nevina.

Súčasní ľudia – oxidanti znečistňujú svoju zem a zároveň sú konzumentmi toho, čo takto znečistená zem vyprodukuje...

Inštalácia 13 masiek – odliatkov ľudských tvári na Svätoplukovom námestí symbolizuje spojenie človeka so zemou, ako aj pocit previnenia súčasných ľudí voči zemi, životnému prostrediu, svojmu zdraviu, budúcnosti...

The visual art installation is based on the festival topic of guilt/innocence. Present day people – oxidants contaminating their own Earth being at the same time consumers of what the contaminated Earth produces... The installation of 13 masks – human face casts on Svätopluk Square symbolizes the link between the man and the Earth, as well as the feeling of guilt by contemporary man against the Earth, the environment, his own health, the future...
autori / authors:

Erik Fehér, Základná umelecká škola J. Rosinského v Nitre
J. Rosinsky's Basic Art School in Nitra

Vilo Šulík, Súkromná základná umelecká škola Ars studio
Ars Studio Private Basic Art School

21. – 26. september 2012, Svätoplukovo námestie

21 – 26 September 2012, Svätopluk Square

Súkromná základná umelecká škola Ateliér Médea

Medea Studio Private Basic Art School

Kto je bez viny / Who is without fault?

Kinetický objekt na tému vina / nevina

A kinetic object on the theme guilt / innocence

21. – 26. september 2012, Svätoplukovo námestie

21 – 26 September 2012, Svätopluk Square

Nitrianska komunitná nadácia / Nitra Community Foundation

Aby ľudia ľudom pomáhalí / So That People Assist People

Výstava výtvarných objektov podporujúca filantropické aktivity firiem. / An exhibition of visual art objects supporting philanthropic activities by companies.

3. – 28. septembra 2012, Galéria MLYNY Nitra

3 – 28 September 2012, shopping gallery MLYNY Nitra

Festivalový fotoalbum – Divadelná Nitra 2011

Festival photoalbum – Divadelná Nitra 2011

Výstava fotografií z festivalu 2011 /

A photographic exhibition from the 2011 festival

21. – 26. september 2012, vždy 15.00 – 19.00, Galéria MLYNY Nitra

21 – 26 September 2012, always at 15.00 – 19.00, shopping gallery MLYNY Nitra

film.sk.doc, mladý slovenský dokumentárny film

young Slovak documentary film

Z archívov festivalu Divadelná Nitra

From the archives of the Divadelná Nitra festival

Dokumenty z festivalu / Festival documents

20. septembra – 10. októbra 2012, Trafáčka – výstavný priestor

v Nitre, vernisáž 20. septembra o 18.00

20 September – 10 October 2012, Trafáčka – exhibition space in Nitra, exhibition opening on 20 September at 18.00

Divadelná Nitra Ctibora Bachratého

Divadelná Nitra by Ctibor Bachratý

Výstava výberu fotografií z predstavení Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra / An exhibition of selected photographs from the International Festival Divadelná Nitra shows

REGIO STAGE

Asociácia Divadelná Nitra permanentne poskytuje kultúrnym inštitúciám, zoskupeniam a súborom z mesta a z regiónu príležitosť prezentovať svoje aktivity počas konania festivalu, a tak sprostredkúva domácemu i zahraničnému publiku informácie o kultúrnom dianí v regióne. The Divadelná Nitra Association continuously offers an opportunity to municipal and regional cultural institutions, groups and ensembles to present their activities during the festival. In this way it mediates the information about the cultural life in the region to local and foreign visitors.

nedela 23. september 2012, BUNKA, pešia zóna, 14.15 – 19.30
Sunday, 23 September 2012, BUNKA, pedestrian zone, 14.15 – 19.30

Divadielko Svetielko pri MC Klokanček / Svetielko Theatre at the Mothers' Centre Klokanček

Krokodíl Kroko / Crocodile Kroko

Interaktívna rozprávka s pesničkami na motívy írskeho spisovateľa Roalda Dahla. / An interactive fairy tale with songs on the motifs of the Irish writer Roald Dahl. úprava, preklad / adaptation, translation: **kolektív divadielka / theatre team** – rézia / directed by **Katarína Vojtelová, Beáta Dvořáková**

Centrum voľného času Domino / Leisure Time Centre Domino
CVČ Domino spieva, hrá a tancuje
LTC Domino Sings, Plays and Dances

SZUŠ Tralaškola / Tralaškola Basic Art School

Koncert tralaškolských kapiel / Concert by Tralaškola Music Bands

THE KAPELA – detské hudobné zoskupenie / childrens' music band
WILDE PEOPLE – pop-rocková tínedžerská formácia / pop-rock teenagers' formation

DS Satelitné Mátohy pri ZUŠ J. Rosinského v Nitre / Theatre Group Satelitné Mátohy at J. Rosinský's Basic Art School in Nitra
Tak, takto to dnes chodí... / Well, That's the Way It Is Today...
Novovzniknuté umelecké zoskupenie 12 – 14 ročných tínedžerov sa pokúša hľadať skutočné hodnoty (nielen v umení). / A newly formed artistic group of 12 to 14 aged teenagers is trying to search for genuine values (not only in art). rézia / directed by **Eva Hudecová**

Súkromné konzervatórium / Private Conservatory

Akože svadba / As If a Wedding

Tanečno-pohybové predstavenie na tému svadby.

A dance and movement show on the theme of a wedding choreografia, rézia / choreography, directed by **Marián Hlavatý**

SúťoOni pôsobiaci pod SZUŠ Art Pegas Nitra

SúťoOni at the Basic Art School Art Pegas Nitra

William Saroyan

Tracyho Tiger / Tracy's Tiger

Poeticko-divadelné spracovanie známej novely Williama Saroyana. A poetical and drama adaptation of the famous novel by William Saroyan úprava, preklad / adaptation, translation: **Marián Andričík** rézia, scenár, kostýmy, scéna, dramaturgia / direction, libretto, costumes, set design, dramaturgy: **Michaela Gerhardová**

IHRISKO / PLAYGROUND

dielne, súťaže, hry
workshops, competitions, games

Časť festivalového programu označujúca podujatia určené pre detičkami a ich rodičmi a zameraná na rozvoj tvorivosti, hravosti a vnímavosti voči umeniu.

Festival programme section of events aimed mainly at children and parents, the development of creativity, playfulness and improved perception of art.

nedela 23. september 2012, Svätoplukovo námestie, pešia zóna, 15.30 – 18.30
Sunday, 23 September 2012, Svätopluk square, pedestrian zone, 15.30 – 18.30

Materské centrum Klokanček / Mothers' Centre Klokanček

Popoludnie v materskom centre Klokanček

An Afternoon in the Mothers' Centre Klokanček

Príjemný priestor pre celú rodinu, guličkový bazén so šmykľavkou pre najmenších, hry a maľovanie pre deti, občerstvenie (čaj, káva, grilovanie).

A pleasant space for the whole family, a pool with balls and sliding boards for the youngest, games and painting opportunities for children, refreshment (tea, coffee, barbecue).

Centrum voľného času Domino / Leisure Time Centre Domino

Zábavné skladačky – tvorivé dielne / Entertaining Jigsaw Puzzles

– creative workshops – **Hráme sa domino s Dominom / Let's Play Domino with the Domino** – Interaktívna pouličná nadrozmerná hra domino. – An interactive, large-size, street game of domino.

Krajské osvetové stredisko v Nitre / Regional Education Centre in Nitra

Podľa môjho sveta / Come Into My World

Tvorivá dielňa pre deti – výroba rôznych ozdôb, doplnkov, hľadanie nevšednej krásy v obyčajných veciach.

A creative workshop for children – production of various decorations, accessories, searching for unusual beauty in everyday objects.

Súkromná základná škola Heleny Madariovej / Helena Madariová's

Private Basic School – **Tvorivé dielne a hry / Creative Workshops and Games**

Slovenský skauting 44. zbor Egrešov v Nitre / Slovak Scouts, the 44th

Gooseberry Corps in Nitra – **Workshopy od Egrešov / Workshops with the Gooseberries** – Tvorivé dielne – výroba sviečok z vosku, maľovanie na plátno, maľovanie na tvár, rôzne súťažné hry a prezentácia slovenského skautingu.

Creative workshops – wax candle production, canvass painting, face painting, various competitions and presentations of Slovak Scouts.

INÉ_NÁMESTIE DIFFERENT_SQUARE

Asociácia Divadelná Nitra po mnohých rokoch ruší formát Divadelného jarmoku a chce dať Svätoplukovmu námestiu počas festivalu novú tvár. Ponúknut' alternatívu k tradičným mestským jarmokom, priniesť iný koncept, súčasné umenie, odlišnú atmosféru, vytvoriť nový priestor a vzbudziť nový záujem, novú komunikáciu a nový spôsob komunitného života. V priestore iné_námestie sa koná takmer celý pouličný program festivalu

After many years, the Divadelná Nitra Association will cease using the pattern of the Theatre Fair and will try to give the Svätopluk Square a new image during the festival. The aim is to offer an alternative to traditional municipal trade fairs, bring a different concept, contemporary art, a different ambience, create a new space and evoke new interest, new communication and a new community way of life. The almost whole street festival programme will take place in the space „a different_square“

fest_stage – koncerty, predstavenia českého a slovenského pouličného divadla / concerts, shows of the Slovak and Czech street theatre

fest_market – predaj výrobkov súčasného umenia, dizajnu a handmade módy (Čerstvé ovocie, n. o., Asociácia Divadelná Nitra) sale of contemporary art and design products, including the handmade fashion (Fresh Fruit, n. o., Divadelná Nitra Association)

fest_relax – čítareň, oddychová zóna pred divadlom / reading space, relax zone in front of the theatre

fest_café – festivalové kaviarne (Antikvariát s Libressom, Gio Caffé) festival cafes (Antiquarian Bookshop with Libresso, Gio Caffé)

fest_food – festivalové pochútky / festival delicacies

fest_info – festivalový informačný stánok s festivalovými materiálmi / festival information stand with festival materials

(iný_DJ (Goldstar (Praha) – pi / Fr, C.O.D.E. (nuspirit.sk) – so / Sa, Phonotic (Nitra) – ne / Su

fest_ulička / fest_street (Kupecká ul. / St) – nová zóna pre festivalové podujatia v spolupráci s partnerskými zariadeniami / new zone for Festival events in cooperation with partner's firms: Gio Caffé, Kníhkupectvo pod Vŕškom a Antikvariát s Libressom, Irish Times Pub.

film.sk.doc mladý slovenský dokumentárny film young Slovak documentary film

Piatok 21. september 2012, 20.00 – 22.00, pešia zóna, projekt BUNKA Friday 21 September 2012, 20:00 – 22:00, Pedestrian Zone,

The BUNKA project

Kto z Koho / Who's who – experimentálny film o transformovaní civilného pohybu ľudí na tanec / experimental film about transforming the civil movement of people to dance (Zuzana Burianová, Adam Hanuljak)

Návod na použitie / User's Manual – inštrukčné video o ľudskom živote natočené na fiktívnu objednávku mimozemských bytostí instructional video about a human life shot for a fictitious order of extraterrestrial beings (Jana Mináriková)

Slameníkové zeme / Slameník's Lands – Štefan Wolf Slameník –

kopaničiar, kamenár aj spisovateľ / Stefan Wolf Slameník – man of the hamlet, stonemason and writer (**Peter Kováč**)

Kino Svet / Cinema „World“ – jedno z posledných dedinských kín na Slovensku bez digitalizácie / one of the last rural cinemas in Slovakia without digitizing (**Marek Janičík**)

Sifyfos – portrét bývalého narkomana / portrait of the former drug addict (**Matej Janičík**)

Hudba, rozhlas, poézia / Music, Radio, Poetry

Pondelok 24. september 2012, 11.00 – 12.10,

fest_ulička – Antikvariát s Libressom

Monday 24 September 2012, 11:00 – 12:10,

fest_street, Antiquarian Bookshop with Libresso

Myšlienky veršami malované – história a osobnosti Poděbradských dňa poézie pri príležitosti 50. výročia tohto podujatia

Ideas Painted by Verses – history and personalities of Poděbrady Days of Poetry on the occasion of the 50th anniversary of the event

scénár, rézia / script, direction: **Vladimír Rusko, Viera Rusková**

Pondelok 24. september 2012, 17.00 – 18.00,

fest_ulička – Gio Caffé, terasa

Monday 24 September 2012, 17:00 – 18:00,

fest_street – Gio Caffé, terrace

Lotz trio – koncert na dobových basettových rohoch

concert of the period bassett-horns

(**Róbert Šebesta, Ronald Šebesta, Andreas Fink**)

Utorok 25. september 2012, 20.00 – 23.00,

fest_ulička – Antikvariát s Libressom

Tuesday 25 September 2012, 20:00 – 23:00,

fest_street – Antiquarian Bookshop with Libresso

V tme – odposluch súčasných rozhlasových hier v tme (RTVS)

In the Dark – listening the contemporary radio plays in the dark

Na 9 jamiek / For 9 Holes (J. Juráňová)

Opríčnikov deň / The Day of Oprichnik (V. Sorokin)

Infiltrácia 1956 / Infiltration 1956 (M. Ciel)

Streda 26. september 2012, 19.00 – 20.00,

fest_ulička – Gio Caffé, terasa

Wednesday 26 September 2012, 19:00 – 20:00,

fest_street – Gio Caffé, terrace

Kaviarenská klasika – koncert **Barbory Kolářovej** a hostí

Café Classics – concert of **Barbora Kolářová** and guests

21. – 26. september 2012, **fest_ulička** –

Antikvariát s Libressom, Gio Caffé

21 – 26 September 2012 **fest_street** –

Antiquarian Bookshop with Libresso, Gio Caffé

Audio Menu – rozhlasové hry / radio plays (RTVS)

individuálne počúvanie malých hier podľa vlastného výberu

individual listening of small plays by own choice

FESTIVAL PODPORILI / FESTIVAL SUPPORTED BY

Inštitúcie a fondy / Institutions and Funds

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

GR pre vzdelávanie a kultúru
Program Kultúra

With the support of the Culture Programme
2007-2013 of the European Union.

This project has been funded with support
from the European Commission. This
publication [communication] reflects
the views only of the author, and the
Commission cannot be held responsible
for any use which may be made of the
information contained therein.

Program
celoživotného
vzdelávania

Visegrad Fund

Auswärtiges Amt

MESTO NITRA
CITY OF NITRA

NITRIANSKY
SAMOSPRÁVNY
KRAJ

BRITISH
COUNCIL

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Adam Mickiewicz Institute
CULTURE@PL

MINISTERSTVO
KULTURY

Polský
Institút
Bratislava

Balassího Inštitút
Balassího Inštitút
v Bratislavе

With the support of Ministry of Culture of the
Russian Federation (Teatr.doc Moscow)

S podporou Ministerstva kultúry Ruskej federácie
(Teatr.doc Moskva)

Nadácia
Orange

NADÁCIA
TATRA BANKA

BRATISLAVA

Hlavní mediálni partneri / Main Media Partners

:RÁDIO_FM

.týždeň

Zoznam.sk

DENNÍK
SME

CE

nitrička

THE SLOVAK
SPECTATOR
Slovak news you can trust

webnoviny.sk

SITA
SLOVENSKA TIČOVÁ AGENCIJA
SLOVAK NEWS AGENCY

kam do mesta

Mediálni partneri / Media Partners

Kumšt
ekumst.sk

topky.sk

TVA
OBCHODNÁ TELEVÍZIA

FILM
europe

kód

SÍŤ A DIVADLO
SAD 11

MY
NITRAJSKE NOVINY

mojaNitra.sk
Nitriansky informačný portál

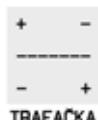
festivaly.sk

Nitralive.sk

Podnikateľská sféra / Business Sphere

AUTOPLACHTY Gejza Vajda s.r.o.
www.autoplachtyvajda.sk

VODOHOSPODÁRSKE
STAVBY A. S.
BRATISLAVA

okná • dvere • zimné záhrady

Hostom u **Esterházyho**○

esterhazy.at/sk

REALIZÁCIA / REALISATION

Štáb / Festival Staff

vedenie štábu, riaditeľka / festival staff leading, director: **Darina Kárová**

zástupkyňa riaditeľky, zahraničné vzťahy a hlavný program / deputy director, international relations and main programme: **Romana Maliti**

asistentka riaditeľky a sekretariát / assistant to director and office: **Mária Bodová**

sprievodný program, vzdelávací program a spoluorganizátormi /

accompanying programme, educational programme and co-operation with co-organizers: **Slavka Civáňová**

redakcia tlačovín a webstránky / editing of printed matters and web site: **Lujza Bakošová**

PR manažér / public relations manager: **Zuzana Kizáková**

ekonomika a doprava / economics and transport: **Dana Spišáková**

manažér projektu Paralelné životy / manager of the Parallel lives project: **Katarína Dudáková**

projekt Darujem ti tulipán, / project „A Tulip for You“: **Elena Kárová**

technickí manažéri / technical managers: **Martin Petruš, Tomáš Ješko**

asistent technických manažérov / technical managers assistant: **Vladimír Krištín**

mediálni partneri a podnikateľská sféra / media partners and business sphere: **Lucia Prokešová**

registrácia zahraničných hostí a manažment ubytovania /

foreign guests accreditation and accommodation management: **Soňa Tóthová**

manažment ankety Dosky / Boards Awards management: **Svetlana Ďuranová**

technická správa IT a sietí / IT and network manager: **Slavomír Rezník**

koordinátor dobrovoľníkov / volunteers coordinator: **Kristián Šeffler**

asistentka realizácie hlavného programu / assistant of the main programme realization: **Markéta Plichtová**

asistent realizácie sprievodného a vzdelávacieho programu / assistant of the accompanying and educational programme realization: **Róbert Špoták**

asistentka redakcie / assistant to editor: **Mária Bakošová**

asistentka PR / assistant to PR: **Jana Hoosová**

vstupenky / tickets: **Gabriela Belková**

EEPAP rezidenti / EEPAP residents: **Anna Kizakova (BY), Igor Bilyts (UA)**

Propagácia, dokumentácia / Promotion, Documentation

grafický dizajn, dizajn webstránky a layout propagačných materiálov a veľkoplošnej reklamy DN 2012

graphic design, webdesign and layout of promotion materials and large size advertisement of DN 2012: **Tomáš Vicen**

foto pre vizuálny štýl Divadelnej Nitry 2012 / photo for visual style of Divadelná Nitra 2012: © Braňo Smidák

zvučka DN / theme music of DN: **Peter Ďudo Dudák**

autori a realizácia TV spotu / authors and execution of TV spot: **Ové Pictures: Michaela Čopíková, Veronika Obertová**

hlas v rozhlasovom a TV spote / voice at the radio and TV spot: **Romana Maliti**

fotodokumentácia predstavení / photodocumentation of performances: **Ctibor Bachratý**

reportážne foto / reporting photos: **Henrich Mišovič**

video dokumentácia / video documentation: **Jozef Belica, Alžbeta Sersenová, Michal Kočiš, Stanislava Čertaská**

realizácia interiérovej propagácie / realization of interior promotion: **Soňa Bellérová**

Fotografie inscenácií / Productions' Photos

Otvorení všetkému / Open for Everything: © Manuel Osterholt; Dvaja v tvjom dome / Two in Your House: © Vladimir Lupovskoy; Mraky /

Clouds: © Jana Rabenhauptová; Anamnéza / Anamnesis: © Kekes Szaffi, Simon Ferencz Tóth; X milimetrov z Y kilometrov / X millimeters

out of Y kilometers: © Voicu Bojan; Zajtrajšie večierky / Tomorrow's Parties: © Hugo Glendinning; Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme

ciel / The More of Us There Are, the Faster We Will Reach the Goal: © Nada Zgank, Gaja Repe; Bude to len horšie a horšie a horšie, priateľu / It's

Going to Get Worse and Worse and Worse, my Friend: © Luc Depreitere; III Fúrie / III Furies: © Karol Budrewicz; Sedem dní do pohrebu / Seven

Days to Funeral: © Braňo Konečný; Psota / Poverty: © Ľuboš Dobias; Kukura: © Roman Skiba; Pohania / Pagans: © Daniel Veselský

Garanti podujatí / The Accompanying Events Guarantee

DOSKY 2012: **Zuzana Uličianska**

filmové predstavenia / film screenings: **Richard Kováčik**

recitál laureátov Poděbradských dní poézie / the presentation of the laureates of the Poděbrady Poetry:

Vladimír Rusko, Viera Rusková - Krajinová

Festník / Festival Daily: **Miroslav Zwiefelhofer**

lektorka Workshopu tanecnej kritiky / lecturer of Dance Criticism Workshop: **Maja Hriešik**

odposluchy rozhlasových hier / listening to the radio plays: **Martina Vannayová, Ján Šimko**

prezentácia tvorby študentov Fakulty výtvarných umení Akadémie umení v Banskej Bystrici / the presentation of students work from the Visual Arts Department of the Academy of Arts in Banská Bystrica: **Miroslav Nicz**

dramaturgia a koordinácia Fest dizajn marketu / dramaturgy and coordination of Fest Design Market:

Martin Brix, Nikola Luzárová, Dalibor Vidiečan

autori priestorového a architektonického konceptu iné_námestie / authors of spatial concept of other_square:

Mária Trnovská, Martina Kalusová, Daniel Dida

Preklady textov hier / Translations of plays

... do slovenského jazyka / ... to Slovak language

Otvorení všetkému / Open for Everything: **Lujza Bakošová**; Dvaja v tvojom dome / Two in Your House: **Eva Maliti**; Anamnéza / Anamnesis:

Eva Andrejčáková; X milimetrov z Y milometrov / X millimeters out of Y kilometers: **Jana Páleníková**; Zajtražie večierky / Tomorrow's

Parties: **Maja Hriešik**; Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme cieľ / The More of Us There Are, the Faster We Will Reach the Goal:

Romana Pirih Marušková; III Fúrie / III Furies: **Miron Pukan**

... do anglického jazyka / ... to English language

Otvorení všetkému / Open for Everything: **Constanza Macras**; Dvaja v tvojom dome / Two in Your House: **Maria Kozlovskaya**; Mraky

/ Clouds: **Stephan von Pohl**; Anamnéza / Anamnesis: **Balázs Bujna**; X milimetrov z Y milometrov / X millimeters out of Y kilometers:

Alexandra Friedman; Čím viac nás je, tým rýchlejšie dosiahneme cieľ / The More of Us There Are, the Faster We Will Reach the Goal:

Stephan von Pohl; III Fúrie / III Furies: **Divadlo v Legnici / Theatre in Legnica**; Sedem dní do pohrebu / Seven Days to Funeral:

Dária Fehérová; Psota / Poverty: **Maja Hriešik**; Kukura: **Ivan Lacko**; Pohania / Pagans: **Rory Mularkey**

Tlmočenie / Interpreting

pracovné podujatia / working events: **Dominika Uhríková, Roman Mojto, Zuzana Kraviarová**

príprava titulkov / subtitles preparation: **Mária Bakošová**

Ďalej spolupracovali / Further Co-operation

technika DAB pod vedením Jána Surovku / Andrej Bagar Theatre technicians headed by Ján Surovka,

technika SD KS pod vedením Petra Brata / Karol Spišák Old Theatre technicians headed by Peter Brat,

technické zabezpečenie pouličných podujatí / Technical Support of Street Events: Ján Buch, OSM – Univers

Dagmar Bojdová, Miroslav Ballay, Zuzana Duchová, Elcomp, s.r.o., Elena Flašková, Katarína Hudecová, Alojz Homola, Pavol Jakubčin, Radka Kalafusová, Margareta Klimáčková, Ľubica Lachká, Ivona Fraňová, Dária Chriaštelová, Nitrianska komunitná nadácia, Nitrianske dobrovoľnícke centrum, Nitrianske komunálne služby, s.r.o., Okresný dopravný inšpektorát v Nitre, Mestská polícia, Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Nitre, Dana Orolínová, Anton Števko, Ľubica Roháriková, Eva Spišiaková, Martin Toldy, Lucia Vadelová, Anton Živčic;

Podákovanie / Thanks to: Zuzana Beniačová, Daniela Borská, Čtyři dny o.s., Tomasz Grabinski, Katarína Martinková, Marta Lajnerová, Štúdio 12

Dobrovoľníci festivalu – študenti škôl / Festival volunteers – students of schools

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, Vysoká škola múzických umení, Bratislava, Univerzita

Komenského v Bratislave a iné vysoké a stredné školy / Constantine the Philosopher University in Nitra, Slovak University of Agriculture in

Nitra, Academy of Music and Drama in Bratislava, Komensky's University Bratislava and other universities and high schools

Programový katalóg Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra 2012

Programme catalogue of the Divadelná Nitra International Theatre Festival 2012

vydala: Asociácia Divadelná Nitra / publisher: Divadelná Nitra Association

zodpovedná redaktorka / supervising editor: **Darina Kárová**, riaditeľka festivalu / director of the festival

zostavenie a redakcia / compiled and edited: **Lujza Bakošová**

autori textov o inscenáciách hlavného programu / authors of the texts about the productions of the main programme: **Maja Hriešik**,

Martina Vannayová, Ján Šimko, Miroslav Zwiefelhofer, Marián Amsler

ďalšie texty / other texts: **Darina Kárová, Romana Maliti, Katarína Dudáková, Lujza Bakošová, Slavka Civáňová, Elena Kárová, Richard Kováčik, Zuzana Uličianska, Mária Bakošová**

preklad / translation: **Helena Le Sage**

grafická úprava / graphic design: **Tomáš Vicen**

tlač / print: **DEVIN printing house s.r.o.**

vydané / published: **september 2012**

ISBN 978-80-89493-11-1

MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL DIVADEĽNÁ NITRA | INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL DIVADEĽNÁ NITRA – Svatoplukovo nám. 4, 950 53 Nitra, Slovakia
Tel. + Fax: +421 31 6524 870 | Mobil: +421 903 55 44 75 | e-mail: ntrfest@ntrfest.sk | www.ntrfest.sk

